

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► **B**

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1408/71

av den 14 juni 1971

om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (8) (9) (10) (11)

(EGT L 149, 5.7.1971, s. 2)

(Konsoliderad utgåva — EGT nr L 28, 30.1.1997, s. 1 (*))

Ändrad genom:

	Officiella tidningen		
	nr	sida	datum
► <u>M1</u> Rådets förordning (EG) nr 1290/97 av den 27 juni 1997	L 176	1	4.7.1997
► <u>M2</u> Rådets förordning (EG) nr 1223/98 av den 4 juni 1998	L 168	1	13.6.1998
► <u>M3</u> Rådets förordning (EG) nr 1606/98 av den 29 juni 1998	L 209	1	25.7.1998
► <u>M4</u> Rådets förordning (EG) nr 307/1999 av den 8 februari 1999	L 38	1	12.2.1999
► <u>M5</u> Rådets förordning (EG) nr 1399/1999 av den 29 april 1999	L 164	1	30.6.1999

(*) Se tillägg.

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1408/71

av den 14 juni 1971

om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (8) (9) (10) (11)

(Konsoliderad utgåva — EGT nr L 28, 30.1.1997, s. 1 (*))

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING(SIC! FÖRORDNING)

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 51 och 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

Bestämmelser om samordning av nationell lagstiftning om social trygghet ingår i den fria rörligheten för personer och bör bidra till förbättring av deras levnadsstandard och anställningsförhållanden.

Den fria rörligheten för personer, som utgör en av gemenskapens grunder, gäller både anställda, vad gäller den fria rörligheten för personer, och egenföretagare, vad gäller etableringsrätt och frihet att tillhandahålla tjänster.

Med anledning av de stora skillnaderna i nationell lagstiftning beträffande vilka som omfattas av lagstiftningen är det bättre att anta som princip att förordningen är tillämplig på alla personer som är försäkrade inom sociala trygghetssystem för anställda eller egenföretagare eller på grund av utövande av verksamhet för vilken de uppbär eller inte uppbär lön.

Man bör ta hänsyn till särdragen i varje nationell lagstiftning för social trygghet och endast utarbeta ett samordningssystem.

Inom ramen för denna samordning skall man inom gemenskapen i de olika medlemsstaternas nationella lagstiftning garantera lika behandling av arbetande som är medborgare i medlemsstaterna samt av deras medförsäkrade och efterlevande.

Bestämmelserna om samordning skall säkerställa att arbetande som flyttar inom gemenskapen, samt deras medförsäkrade och efterlevande, bibehåller de rättigheter och förmåner som de har förvärvat eller håller på att förvära.

Dessa mål måste uppnås bland annat genom att man lägger samman alla perioder som det tas hänsyn till i de olika medlemsstaternas lagstiftning för förvärvandet och bibehållandet av rätten till förmåner, samt för uträkningen av dessa förmåner, och genom att man tillhandahåller förmåner till de olika kategorier av personer som omfattas av förordningen, oavsett deras bostadsort inom gemenskapen.

Det är lämpligt att anställda och egenföretagare som flyttar inom gemenskapen omfattas av en medlemsstats sociala trygghetssystem, så att man undviker kumulering genom flera medlemsstaters tillämpliga lagstiftning och de komplikationer som följer av detta.

Det är viktigt att man så långt det är möjligt begränsar antalet och räckvidden av de fall i vilka, som undantag från den allmänna regeln, en arbetande samtidigt omfattas av två medlemsstaters lagstiftning.

För att på bästa sätt säkerställa lika behandling av alla arbetande som är verksamma på en medlemsstats territorium är det lämpligt att man fastställer att den lagstiftning som är tillämplig som allmän regel skall

(*) Se tillägg.

▼B

vara lagstiftningen i den medlemsstat på vars territorium den berörda personen utöver sin verksamhet som anställd eller egenföretagare.

Man bör göra undantag från denna allmänna regel i särskilda situationer då ett annat kriterium för anslutning är berättigat.

Vissa förmåner som föreskrivs i nationell lagstiftning kan samtidigt falla in under både social trygghet och socialt bistånd, beroende på den kategori av personer för vilken sådana lagar gäller, målsättningen med lagstiftningen och tillämpningsföreskrifterna. För att värna om migrerande arbetares intressen i enlighet med bestämmelserna i fördraget bör det i förordningen ingå ett samordningssystem som tar hänsyn till de olika förmånernas särdrag.

Sådana förmåner bör beviljas, vad gäller personer som omfattas av denna förordning, uteslutande i enlighet med lagstiftningen i det land på vars territorium den berörda personen eller hans eller hennes familjemedlemmar är bosatta, genom sammanläggning, efter behov, av bosättningsperioderna på varje annan medlemsstats territorium, och utan diskriminering på grund av medborgarskap.

Särskilda bestämmelser bör fastställas, i synnerhet för sjukdom eller arbetslöshet, för gränsarbetare och för säsongarbetare, med tanke på deras specifika situation.

Vad gäller förmåner i samband med sjukdom eller föräldraskap är det viktigt att garantera ett skydd som regleras situationen för personer som är bosatta i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten.

Den särskilda ställning för de personer som ansöker om eller har rätt till pension, samt för deras familjemedlemmar, gör det nödvändigt att anta bestämmelser inom sjukförsäkringen som är anpassade till denna situation.

Vad gäller förmåner vid invaliditet är det viktigt att utarbeta ett samordningssystem som tar hänsyn till den nationella lagstiftningens särdrag. Det är följaktligen nödvändigt att skilja på å ena sidan den lagstiftning enligt vilken beloppen för förmånerna är oberoende av längden på försäkringsperioderna och, å andra sidan, den lagstiftning enligt vilken dessa belopp beror på denna längd.

Skilnaderna i medlemsstaternas system gör det nödvändigt att fastställa regler för samordning som är tillämpliga om invaliditeten förvärras.

Man bör utarbeta ett system för betalning av ålders- och efterlevandepensioner om en anställd eller en egenföretagare har omfattas av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater.

Det är nödvändigt att fastställa ett pensionsbelopp som är beräknat genom sammanläggning och proportionell beräkning och garanterat i gemenskapslagstiftningen, i de fall där tillämpningen av den nationella lagstiftningen, däribland bestämmelserna om minskning samt om tillfällig eller slutgiltig indragning visar sig mindre gynnsamma än tillämpningea(SIC! tillämpningen) av ovannämnda metod.

För att skydda migrerande arbetare och deras efterlevande mot alltför snäv tillämpning av nationella bestämmelser om minskning tillfällig eller slutgiltig indragning, är det nödvändigt att lägga till regler med strikta villkor för tillämpningen av dessa bestämmelser.

Vad gäller förmåner på grund av olycksfall i arbetet eller yrkessjukdomar är det viktigt, för att säkerställa ett skydd, att finna en lösning för de personer som är bosatta eller vistas i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten.

Det är nödvändigt att fastställa särskilda bestämmelser för bidrag vid dödsfall.

För att möjliggöra rörlighet för arbetskraften under bästa förhållanden är det nödvändigt att säkerställa en fullständigare samordning mellan systemen för arbetslöshetsförsäkring och arbetslöshetsunderstöd i alla medlemsstater.

I denna anda och för att underlätta sökandet efter arbete i de olika medlemsstaterna är det bland annat nödvändigt att under begränsad tid

▼B

ge arbetslösa rätt till den arbetslöshetsersättning som föreskrivs den medlemsstats lagstiftning som de senast har omfattats av.

För att fastställa den lagstiftning som skall tillämpas för familjeförmåner är det anställningskriteriet som säkerställer lika behandling av alla arbetstagare som omfattas av samma lagstiftning.

För att undvika att man kumulerar förmåner som man inte har rätt till, bör det fastställas regler för prioritering om man kumulerar rättigheter till familjeförmåner enligt lagstiftningen i den ansvariga staten och lagstiftningen i det land där familjemedlemmarna är bosatta.

Eftersom de nationella systemen vad gäller förmåner för barn som försörjs av personer som uppbär pension, samt förmåner för föräldralösa är specifika och skiljer sig åt i de olika medlemsstaternas lagstiftning, är det nödvändigt att fastställa särskilda regler för att samordna dessa nationella system.

Det är nödvändigt att inrätta en administrativ kommission bestående av en företrädare för varje medlemsstats regering, vilken bland annat har till uppgift att behandla alla administrativa frågor och tolkningsfrågor rörande bestämmelserna i denna förordning, och att främja samarbetet mellan medlemsstaterna.

Det är önskvärt att inom ramen för en rådgivande kommitté koppla in företrädare för arbetstagare och arbetsgivare för att granska de frågor som den administrativa kommissionen behandlar.

Det är nödvändigt att fastställa särskilda bestämmelser som motsvarar den nationella lagstiftningens särdrag för att underlätta tillämpningen av samordningsbestämmelserna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1 (10) (15)

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *Anställda* respektive *egenföretagare*:

▼M3

- i) den som är försäkrad, obligatoriskt eller genom en frivillig fortsättningsförsäkring, mot en eller flera av de risker som täcks av grenarna i ett system för social trygghet för anställda eller egenföretagare eller genom ett särskilt system för offentligt anställda.

▼B

- ii) den som är obligatoriskt försäkrad mot en eller flera av de risker som täcks av de grenar av social trygghet som behandlas i denna förordning, enligt ett system för social trygghet för samtliga invånare eller för hela den förvärvsarbetande befolkningen, förutsatt att personen
 - kan identifieras som anställd eller egenföretagare genom det sätt på vilket systemet administreras eller finansieras, eller
 - om dessa kriterier inte uppfylls, är försäkrad mot någon annan risk som anges i bilaga I enligt ett system för anställda eller egenföretagare, eller enligt ett system som avses i punkt iii, antingen obligatoriskt eller genom frivillig fortsättningsförsäkring, eller, där inget sådant system finns i den berörda medlemsstaten, följer den definition som anges i bilaga I.
- iii) den som är obligatoriskt försäkrad mot flera av de risker som täcks av de grenar som denna förordning behandlar, enligt ett

▼ B

standardsystem för social trygghet för hela lantbruksbefolkningen enligt de kriterier som anges i bilaga I,

- iv) den som är frivilligt försäkrad mot en eller flera av de risker som täcks av de grenar som denna förordning behandlar, enligt en medlemsstats system för social trygghet för anställda eller egenföretagare eller för samtliga invånare eller för vissa kategorier av invånare
 - om en sådan person är verksam som anställd eller egenföretagare, eller
 - om en sådan person tidigare varit obligatoriskt försäkrad mot samma risk enligt ett system för anställda eller egenföretagare i samma medlemsstat.
- b) *Gränsarbetare*: en anställd eller egenföretagare som är verksam inom en medlemsstats territorium och som är bosatt inom en annan medlemsstats territorium, dit han som regel återvänder dagligen eller åtminstone en gång i veckan. En gränsarbetare som förflyttas till en annan ort inom samma eller någon annan medlemsstats territorium av det företag till vilket han normalt är knuten, eller som tillhandhåller tjänster på annan ort inom samma eller en annan medlemsstats territorium, behåller sin ställning som gränsarbetare under en tid av högst fyra månader även om han under denna tid är förhindrad att dagligen, eller åtminstone en gång i veckan, återvända till den ort där han är bosatt.
- c) *Säsongsarbetare*: en anställd som reser till en annan medlemsstats territorium än den inom vilket han är bosatt, för att där utföra ett säsongsbetonat arbete för ett företag eller en arbetsgivare i den staten under en tid som inte under några omständigheter kan överstiga åtta månader och som uppehåller sig inom den nämnda statens territorium så länge arbetet pågår. Med ett arbete av säsongskaraktär avses ett arbete som på grund av årstidernas växlingar automatiskt återkommer varje år.

▼ M4

- c a) *studerande*: en person som inte är anställd eller egenföretagare eller dennes familjemedlem eller efterlevande i förordningens mening och som studerar eller genomgår en yrkesutbildning som leder till ett kompetensbevis som är officiellt erkänt av en medlemsstats myndigheter, och som är försäkrad enligt ett allmänt system för social trygghet eller ett särskilt system för social trygghet som gäller för studerande.

▼ B

- d) *Flykting* skall ha samma innebörd som i artikel 1 i konventionen om flyktingars rättsliga ställning undertecknad i Genève den 28 juli 1951.
- e) Uttrycket *statslös* skall ha samma innebörd som i artikel 1 i konventionen om statslösa personers rättsliga ställning undertecknad i New York den 28 september 1954.
- f) i) *Familjemedlem*: den som definieras eller erkänns som familjemedlem eller som betecknas som medlem av hushållet i den lagstiftning enligt vilken förmåner utges, eller, i fall som avses i artikel 22.1 a och artikel 31, i lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium personen är bosatt. Om denna lagstiftning betraktar som familjemedlem eller medlem av hushållet endast den som är samboende med den ► M4 anställda, egenföretagaren eller studeranden, ◀ skall detta villkor anses vara uppfyllt om personen för sin försörjning huvudsakligen är ekonomiskt beroende av en ► M4 anställd, egenföretagare eller studerande ◀. ► M1 Om lagstiftningen i en medlemsstat inte gör det möjligt att skilja mellan familjemedlemmar och andra personer, som den är tillämplig på, skall begreppet familjemedlemmar ges den betydelse som framgår av bilaga I. ◀
- ii) När det gäller handikappförmåner som enligt en medlemsstats lagstiftning utges till alla medborgare i den staten som uppfyller föreskrivna villkor, skall uttrycket *familjemedlem* innebära åtminstone en ► M4 anställd, egenföretagare eller stude-

▼ B

randes ◀ make och en sådan persons barn som antingen är minderåriga eller ekonomiskt beroende av en sådan person.

- g) *Efterlevande*: en person som definieras eller erkänns som sådan av den lagstiftning enligt vilken förmånerna utges. Om denna lagstiftning betraktar som efterlevande endast den, som var samboende med den avlände (SIC! avlidne), skall detta villkor anses vara uppfyllt om personen för sin försörjning huvudsakligen var ekonomiskt beroende av den avlände (SIC! avlidne).
- h) *Bosättning*: stadigvarande bosättning.
- i) *Vistelse*: tillfällig vistelse.
- j) *Lagstiftning*: i förhållande till varje medlemsstat, nuvarande eller kommande lagar och andra författningar om de grenar av och system för social trygghet som täcks av artikel 4.1 och 4.2 samt alla andra beslut om åtgärder för att genomföra sådana grenar och system, eller de särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner som omfattas av artikel 4.2a.

Uttrycket omfattar inte bestämmelser i nuvarande eller kommande kollektivavtal även om de genom myndighetsbeslut har eller fått sitt tillämpningsområde utvidgat. Om emellertid sådana bestämmelser

- i) tjänar till att uppfylla ett krav på obligatorisk försäkring, som tillkommit genom de lagar och andra författningar som avses i föregående stycke, eller
- ii) skapar ett system som administreras av samma organ som administrerar de system som tillkommit genom författningar som avses i föregående stycke

kan begränsningen i uttrycket när som helst hävas genom att den berörda medlemsstaten avger en förklaring som specificerar de system som denna förordning skall gälla. En sådan förklaring skall anmälas och offentliggöras enligt bestämmelserna i artikel 97.

Bestämmelserna i föregående stycke skall inte leda till att system för vilka förordning nr 3 har gällt undantas från denna förordnings tillämpningsområde.

Uttrycket *lagstiftning* omfattar inte heller bestämmelser om sådana särskilda system för egenföretagare vilkas tillkomst är överlämnad till de berördas initiativ, eller vilka gäller endast en del av den berörda medlemsstatens territorium, och detta oavsett om myndigheterna har beslutat att göra dem obligatoriska eller att utvidga deras tillämpningsområde. Dessa särskilda system anges i bilaga II.

▼ M3

- j) a) *Särskilt system för offentligt anställda*: ett system för social trygghet som skiljer sig från det allmänna system för social trygghet som gäller för anställda i de berörda medlemsstaterna och som alla, eller vissa kategorier av, offentligt anställda eller personer som behandlas som sådana omfattas av.

▼ B

- k) *Konvention om social trygghet*: varje bilateralt eller multilateralt socialförsäkringsinstrument som är bindande eller som kommer att bli bindande för två eller flera medlemsstater inbördes samt varje annat sådant multilateralt instrument som är bindande eller som kommer att bli bindande för minst två medlemsstater och en eller flera andra stater vad gäller samtliga eller vissa av de grenar och system som anges i artikel 4.1 och 4.2, samt alla slags överenskommelser som har träffats i enlighet med sådana instrument.
- l) *Behörig myndighet*: varje medlemsstats minister, ministrar (SIC! ministrar) eller motsvarande myndighet med ansvar för system för social trygghet inom hela eller en del av statens territorium.
- m) *Administrativa kommissionen*: den kommission som anges i artikel 80.
- n) *Institution*: i förhållande till varje medlemsstat det organ eller den myndighet som har ansvaret för att administrera hela eller vissa delar av lagstiftningen.

▼ B

- o) *Behörig institution:*
 - i) den institution hos vilken en person är försäkrad vid den tidpunkt då en ansökan om förmån görs,
 - ii) den institution från vilken den berörda personen har rätt, eller skulle ha rätt, till förmåner om han eller en eller flera familjemedlemmar var bosatta inom den medlemsstats territorium där institutionen finns,
 - iii) den institution som har utsetts av den berörda medlemsstats behöriga myndighet, eller
 - iv) när det gäller ett system där en arbetsgivare har ansvar för förmåner som avses i artikel 4.1, antingen arbetsgivaren eller den anlitade försäkringsgivaren eller, om sådan saknas, ett organ eller en myndighet som har utsetts av den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten.
- p) *Institution på bosättningsorten* respektive *institution på vistelseorten*: den institution som är behörig att utge förmåner på den ort, där personen är bosatt, enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar, respektive den institution som är behörig att utge förmåner på den ort där den berörda personen vistas, enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar eller, då ingen sådan institution finns, den institution som utsetts av den ifrågavarande medlemsstatens behöriga myndighet.
- q) *Behörig stat*: den medlemsstat, inom vars territorium den behöriga institutionen finns.
- r) *Föräkringsperioder*: avgiftsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare definierade eller erkända som försäkringsperioder i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller anses vara fullgjorda och alla andra perioder som behandlas som sådana när de enligt denna lagstiftning betraktas som likvärdiga med försäkringsperioder. ► **M3** Perioder som har fullgjorts enligt ett särskilt system för offentligt anställda skall också betraktas som anställningsperioder. ◀
- s) *Anställningsperioder och perioder av verksamhet som egenföretagare*: perioder som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts samt alla perioder som behandlas som sådana när de enligt denna lagstiftning betraktas som likvärdiga med anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare. ► **M3** Perioder som har fullgjorts enligt ett särskilt system för offentligt anställda skall också betraktas som anställningsperioder. ◀
- sa) *Bosättningsperioder*: som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller anses vara fullgjorda.
- t) *Förmåner och pensioner*: alla förmåner och pensioner, inbegripet alla däri ingående delar som bekostas av allmänna medel, alla indexhöjningar och tilläggsbetalningar, om något annat inte förrskrivs i avdelning III, liksom förmåner i form av engångsbelopp som kan utbetalas istället för pensioner samt utbetalningar som görs i form av återbetalning av avgifter.
- u)
 - i) *Familjeförmåner*: alla vådförmåner eller kontantförmåner som är avsedda att täcka en familjs utgifter enligt den lagstiftning som anges i artikel 4.1 h, med undantag för de särskilda bidrag vid barns födelse eller vid adoption som nämns i bilaga II.
 - ii) *Familjebidrag*: periodiska kontantförmåner som utges endast på grundval av familjemedlemmarnas antal och, i förekommande fall, deras ålder.
- v) *Dödsfallsersättningar*: alla engångsbetalningar vid dödsfall, utom de engångsbelopp som avses i punkt t.

▼ **M4***Artikel 2***Personkrets**

1. Denna förordning skall gälla anställda, egenföretagare och studerande som omfattas eller har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater och som är medborgare i en medlemsstat eller är statslösa eller flyktingar bosatta inom en medlemsstats territorium samt deras familjemedlemmar och efterlevande.
2. Denna förordning skall gälla efterlevande till anställda, egenföretagare och studerande som har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, oavsett dessa anställdas, egenföretagares eller studerandes medborgarskap, om deras efterlevande är medborgare i en medlemsstat eller är statslösa eller flyktingar som är bosatta inom en medlemsstats territorium.

▼ **B***Artikel 3***Likabehandling**

1. Om något annat inte följer av den särskilda bestämmelserna i denna förordning har personer, som är bosatta inom en medlemsstats territorium och för vilka denna förordning gäller, samma skyldigheter och rättigheter enligt en medlemsstats lagstiftning som denna medlemsstats egna medborgare.
2. Bestämmelserna i punkt 1 skall gälla rätten att välja ledamöter av organen inom det sociala trygghetssystemets institutioner eller att delta i nomineringen av sådana ledamöter men skall inte påverka medlemsstaternas författningsbestämmelser om valbarhet eller metoder för nomineringen.
3. De bestämmelser i konventioner om social trygghet som förblir i kraft enligt artikel 7.2 och bestämmelser i konventioner som ingåtts enligt artikel 8.1, skall gälla alla personer som omfattas av denna förordning, om något annat inte föreskrivs i bilaga III.

*Artikel 4 (10)***Sakområden**

1. Denna förordning gäller all lagstiftning om följande grenar av social trygghet:
 - a) Förmåner vid sjukdom och moderskap.
 - b) Förmåner vid invaliditet, även sådana som är avsedda att bevara eller förbättra förvärvsförmågan.
 - c) Förmåner vid ålderdom.
 - d) Förmåner till efterlevande.
 - e) Förmåner vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar.
 - f) Dödsfallsersättningar.
 - g) Förmåner vid arbetslöshet.
 - h) Familjeförmåner.
2. Denna förordning gäller alla allmänna och särskilda system för social trygghet, oavsett om de bygger på avgiftsplikt eller inte, och system där en arbetsgivare eller en redare har ansvar för förmåner som nämns i punkt 1.
 - 2a. Denna förordning gäller också särskilda icke avgiftsfiansierade(SIC! avgiftsfinansierade) förmåner som utges enligt en annan lagstiftning eller andra system än de som avses i punkt 1 eller som inte omfattas på grund av punkt 4, när sådana förmåner har till syfte
 - a) antingen att täcka de risker som omfattas av de försäkringsgrenar som anges i punkt 1 a–h, i stället för eller som tillägg till andra förmåner, eller

▼ **B**

b) att uteslutande ge särskilt skydd för handikappade.

2b. Denna förordning gäller inte bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning om särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner som anges i bilaga II avsnitt III vars tillämpningsområde är begränsat till en del av medlemsstatens territorium.

3. Bestämmelserna i avdelning III skall dock inte påverka medlemsstaternas författningsbestämmelser om en redares ansvar.

4. Denna förordning gäller inte social eller medicinsk hjälp, förmåner till offer för krig eller dess följder ► **M3** — ◀.

*Artikel 5 (10)***Medlemsstaters förklaringar om denna förordnings tillämpningsområde**

I förklaringar som skall anmälas och offentliggöras enligt artikel 97 skall medlemsstaterna närmare ange den lagstiftning och de system som avses i artikel 4.1 och 4.2, de särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner som avses i artikel 4.2a, de minimiförmåner som avses i artikel 50 samt de förmåner som avses i artikel 77 och 78.

*Artikel 6***Konventioner om social trygghet som ersätts av denna förordning**

Om något annat inte följer av bestämmelserna i artiklarna 7, 8 och 46.4, skall denna förordning, både vad gäller de personer och de sakområden som den behandlar, ersätta bestämmelserna i alla konventioner om social trygghet mellan

- a) två eller flera medlemsstater inbördes, eller
- b) minst två medlemsstater och en eller flera andra stater i den mån behandlingen av frågor enligt konventionen inte skall ske under medverkan av en institution i någon av de sistnämnda staterna.

*Artikel 7 (7)***Internationella bestämmelser som inte påverkas av denna förordning**

1. Denna förordning skall inte påverka skyldigheter som följer av
 - a) konventioner som har antagits av Internationella arbetskonferensen och som har trätt i kraft efter ratificering av en eller flera medlemsstater,
 - b) de europeiska interimsoverenskommelser om social trygghet som har slutits mellan Europarådets medlemsstater den 11 december 1953.
2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 6 skall följande fortfarande gälla:
 - a) bestämmelserna i överenskommelserna den 27 juli 1950 och 30 november 1979 om Rhenskepparnas sociala trygghet,
 - b) bestämmelserna i den europeiska konventionen den 9 juli 1956 om social trygghet för anställda inom internationell transport,
 - c) bestämmelserna i de konventioner om social trygghet som anges i bilaga III.

*Artikel 8***Slutande av konventioner mellan medlemsstater**

1. Två eller flera medlemsstater kan vid behov sluta konventioner med varandra som bygger på denna förordnings principer och anda.
2. Varje medlemsstat skall, enligt bestämmelserna i artikel 97.1 anmäla varje konvention som har slutits med en annan medlemsstat enligt bestämmelserna i punkt 1.

▼ B*Artikel 9***Tillträde till frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring**

1. De bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning, som gör bosättning inom denna stats territorium till villkor för anslutning till frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, skall inte gälla personer som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium, om de någon gång i sin tidigare förvärvsverksamhet har omfattats av lagstiftningen i den förstnämnda staten som anställd eller egenföretagare.
2. Om det enligt en medlemsstats lagstiftning för anslutning till frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring krävs att försäkringsperioder har fullgjorts, skall försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning tillgodoräknas, i den utsträckning som behövs, som om de hade fullgjorts enligt den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning.

*Artikel 9a (7)***Förlängning av referensperioden**

Om rätten till förmåner är beroende av att en minsta försäkringsperiod har fullgjorts under en viss period före det försäkringsfall för vilket försäkring gäller (referensperiod) enligt lagstiftningen i en medlemsstat och om denna lagstiftning föreskriver att perioder under vilka förmåner har beviljats enligt lagstiftningen i den medlemsstaten eller perioder som har ägnats åt barnuppföstran inom denna medlemsstats territorium ger anledning till förlängning av referensperioden, skall perioder under vilka invalid- eller ålderspensioner, sjukförsäkringsförmåner, arbetslöshetsförmåner eller förmåner vid olycksfall i arbetet (utom pensioner) har beviljats enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat och perioder som har ägnats åt barnuppföstran inom en annan medlemsstats territorium även ge anledning till förlängning av den nämnda referensperioden.

*Artikel 10***Bortseende från krav på bosättning — Obligatorisk försäkrings inverkan på återbetalning av avgifter**

1. Om något annat inte föreskrivs i denna förordning får kontantförmåner vid invaliditet, ålderdom eller till efterlevande, pensioner vid olycksfall i arbetet eller arbetsjukdomar samt förmåner vid dödsfall vilka förvärvats enligt en eller flera medlemsstaters lagstiftning inte minskas, ändras, innehållas, dras in eller konfiskeras med anledning av att mottagaren är bosatt inom en annan medlemsstat än den där institutionen med ansvar för betalningen finns.

Föregående stycke skall även gälla förmåner som utges som engångsbelopp när en efterlevande make, som hade rätt till efterlevandepension, gifter om sig.

2. Om återbetalning av avgifter enligt en medlemsstats lagstiftning förutsätter att en person inte längre omfattas av obligatorisk försäkring, skall detta villkor inte anses uppfyllt så länge denne omfattas av obligatorisk försäkring ► **M4** ————— ◀ enligt en annan medlemsstats lagstiftning.

*Artikel 10a (10)***Särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner**

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 10 och avdelning III skall personer för vilka denna förordning gäller erhålla de särskilda icke avgiftsfinansierade kontantförmåner som avses i artikel 4.2a, uteslutande inom den medlemsstats territorium där de är bosatta i enlighet med lagstiftningen i den staten under förutsättning att förmånerna är förtecknade i bilaga II a. Förmånerna skall utges och bekostas av institutionen på bosättningsorten.
2. Institutionen i en medlemsstat enligt vars lagstiftning rätten till förmåner som omfattas av punkt 1 grundas på fullgörande av anställningsperioder, perioder av verksamhet som egenföretagare eller bosättningsperioder skall, i nödvändig utsträckning, beakta anställningspe-

▼B

rioder, perioder av verksamhet som egenföretagare eller bosättningsperioder som har fullgjorts inom varje annan medlemsstats territorium som perioder som har fullgjorts inom den första medlemsstatens territoriums.

3. Om rätten till en förmån som avses i punkt 1 enligt en medlemsstats lagstiftning utges i form av ett tillägg vid uppbärande av en förmån som omfattas av artikel 4.1 a–h och ingen sådan förmån utbetalas enligt denna lagstiftning, skall varje motsvarande förmån som beviljas enligt en annan medlemsstats lagstiftning behandlas som en förmån som beviljas enligt den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning för rätt till tillägget.

4. Om rätten till en handikapp- eller invaliditetsförmån som omfattas av punkt 1 enligt en medlemsstats lagstiftning är förenad med villkor om att handikappet eller invaliditeten skall vara konstateras först gången inom den medlemsstatens territoriums, skall detta villkor anses vara uppfyllt om en sådan diagnos första gången ställs inom en annan medlemsstats territorium.

*Artikel 11***Indexering av förmåner**

De föreskrifter om indexering av förmåner som finns i en medlemsstats lagstiftning skall gälla förmåner som utges enligt den lagstiftningen och tillämpas med beaktande av bestämmelserna i denna förordning.

*Artikel 12 (9) (11)***Förhinderande av sammanträffande av förmåner**

1. Denna förordning kan inte åberopas för att få eller bevara en rätt till flera förmåner av samma slag för samma period av obligatorisk försäkring. Detta gäller dock inte förmåner som utges på grund av invaliditet, ålderdom, dödsfall (pensioner) eller arbetssjukdom och som beviljas av två eller flera medlemsstaters institutioner enligt bestämmelserna i artikel 41, 43.2, 43.3, 46, 50, 51 eller 60.1 b.

2. Om något annat inte föreskriva i denna förordning får bestämmelserna i en medlemsstats lagstiftning om minskning, innehållande eller indragning av förmåner vid sammanträffande med andra sociala trygghetsförmåner eller annan inkomst åberopas även om sådana förmåner har förvärvats enligt en annan medlemsstats lagstiftning eller om sådan inkomst har förvärvats inom en annan medlemsstats territorium.

3. Bestämmelserna i en medlemsstats lagstiftning om minskning, innehållande eller indragning av förmåner vid invaliditet eller förtida förmåner vid ålderdom för den som är förvärvsverksam kan åberopas mot honom även om han är verksam inom en annan medlemsstats territorium.

4. En invalidpension enligt nederländsk lagstiftning skall i fall där den nederländska institutionen enligt bestämmelserna i artikel 57.5 eller 60.2 b är skyldig att bidra även till kostnaderna för förmåner vid arbetssjukdom som utges enligt en annan medlemsstats lagstiftning, minskas med det belopp som skall betalas till den institution i den andra medlemsstaten som har ansvar för att utge förmåner vid arbetsjukdom.

ADVELNING II

BESTÄMMANDE AV TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING*Artikel 13 (9)***Allmänna regler**

▼M3

1. Om något annat inte följer av artiklarna 14c och 14f skall personer för vilka denna förordning gäller omfattas av lagstiftningen i endast en medlemsstat. Denna lagstiftning skall bestämmas enligt bestämmelserna i denna avdelning.

▼B

2. Om något annat inte följer av artikel 14–17 gäller följande:
- a) Den som är anställd för arbete inom en medlemsstats territorium skall omfattas av denna medlemsstats lagstiftning, även om han är bosatt inom en annan medlemsstats territorium eller om det företag eller den person som han är anställd hos har sitt säte eller är bosatt inom en annan medlemsstats territorium.
 - b) Den som är egenföretagare inom medlemsstats territorium skall omfattas av den stats lagstiftning även om han är bosatt inom en annan medlemsstats territorium.
 - c) Den som är anställd ombord på ett fartyg som för en medlemsstats flagga skall omfattas av denna stats lagstiftning.
 - d) Offentligt anställda och personer som behandlas som sådana skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat som gäller för den förvaltning som sysselsätter dem.
 - e) Den som är inkallad eller har återinkallats till militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring i en medlemsstat skall omfattas av denna stats lagstiftning. Om det för rätt till förmåner enligt den lagstiftningen krävs att försäkringsperioder har fullgjorts före påbörjad eller efter avslutad sådan militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring, skall försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning tillgodoräknas, i den utsträckning det behövs, som om de hade fullgjorts enligt den förstnämnda statens lagstiftning. En anställd eller egenföretagare som är inkallad eller har återinkallats till militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring skall behålla sin ställning som anställd eller egenföretagare.
 - f) Den för vilken lagstiftningen i en medlemsstat upphör att gälla utan att lagstiftningen i en annan medlemsstat blir tillämplig på honom enligt någon av reglerna i föregående punkter eller enligt något undantag eller någon särskild bestämmelse i artikel 14–17 skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt uteslutande enligt bestämmelserna i den lagstiftningen.

*Artikel 14***Särskilda regler för andra anställda än sjömän**

Artikel 13.2 a skall tillämpas med beaktande av följande undantag och omständigheter:

- 1) a) Den som arbetar inom en medlemsstats territorium hos ett företag, till vilket han normalt är knuten, och som av detta företag sänds till en annan medlemsstats territorium för att utföra arbete där för detta företags räkning skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning, under förutsättning att detta arbete inte väntas vara längre än tolv månader och han inte sänds ut för att ersätta någon som har fullgjort sin utsändningsperiod.
- b) Om arbetet i den andra medlemsstaten på grund av oförutsebara omständigheter varar längre än som ursprungligen förväntades och om varaktigheten därför överstiger tolv månader, skall den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning fortsätta att gälla tills det arbetet har avslutats, under förutsättning att den behöriga myndigheten i den medlemsstat dit personen har sänts ut, eller det organ som har utsetts av denna myndighet, lämnar sitt samtycke. Sådant samtycke måste begäras före den första tolv månadersperiodens utgång. Samtycke kan dock inte lämnas för en förlängning som överstiger tolv månader.
- 2) För den som normalt arbetar inom två eller flera medlemsstaters territorier skall fråga om tillämplig lagstiftning avgöras på följande sätt:
 - a) En person som hör till den resande eller flygande personalen hos ett företag som för andras eller egen räkning bedriver internationell befordran av passagerare eller gods med järnväg, landsvägstransporter, flyg eller inrikes sjöfart och som har sitt säte inom en medlemsstats territorium skall omfattas av denna stats lagstiftning med följande begränsningar:

▼B

- i) Om företaget har en filial eller fast representation inom en annan medlemsstats territorium, skall den som arbetar vid denna filial eller fasta representation omfattas av lagstiftningen i den medlemsstaten.
 - ii) Den som huvudsakligen arbetar inom den medlemsstats territorium där han är bosatt skall omfattas av denna stats lagstiftning, även om det företag hos vilket han är anställd inte har sitt säte eller någon filial eller permanent representation inom det territoriet.
- b) Andra anställda än de som anges i a skall omfattas av
- i) lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium den anställda är bosatt, om han till viss del utför arbetet inom detta territorium eller om han är knuten till flera företag eller arbetsgivare inom olika medlemsstaters territorier,
 - ii) lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium det företag eller den person, som anställt honom har sitt säte eller är bosatt, om han inte är bosatt inom någon av de medlemsstaters territorier där han utför arbetet.
- 3) Den som arbetar inom en medlemsstats territorium hos ett företag, som har sitt säte inom en annan medlemsstats territorium och vars verksamhet sträcker sig över dessa staters gemensamma gräns, skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium företaget har sitt säte.

*Artikel 14a***Särskilda regler för andra egenföretagare än sjömän**

Artikel 13.2 b skall tillämpas med beaktande av följande undantag och omständigheter:

- 1) a) Den som normalt är egenföretagare inom en medlemsstats territorium och som utför arbete inom en annan medlemsstats territorium skall försätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning, förutsatt att detta arbete inte väntas vara längre än tolv månader.
- b) Om arbetet på grund av oförutsebara omständigheter varar längre än som ursprungligen förväntades och om varaktigheten därför överstiger tolv månader, skall den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning fortsätta att gälla tills arbetet har avslutats, under förutsättning att den behöriga myndigheten i den medlemsstat dit företagaren har rest för att utföra arbetet, eller det organ som har utsetts av denna myndighet, lämnar sitt samtycke. Sådant samtycke måste begäras före den första tolv månadersperiodens utgång. Samtycke kan dock inte lämnas för en förlängning som överstiger tolv månader.
- 2) Den som normalt är egenföretagare inom två eller flera medlemsstaters territorier skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt, om han utför någon del av sitt arbete inom den medlemsstatens territorium. Om han inte utför något arbete inom den medlemsstats territorium där han är bosatt skall han omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han utför sitt huvudsakliga arbete. Kriterier för vad som skall anses vara huvudsakligt arbete fastställs i den förordning som anges i artikel 98.
- 3) Den vars företag har sitt säte inom en medlemsstats territorium och sträcker sin verksamhet över två medlemsstaters gemensamma gräns, skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium företaget har sitt säte.
- 4) Om den lagstiftning som en person skulle omfattas av enligt punkt 2 eller 3 inte medger att personen ens på frivillig basis kan anslutas till ett pensionssystem, skall han omfattas av den medlemsstats lagstiftning som skulle ha gällt, om dessa bestämmelser inte hade funnits, eller om två eller flera medlemsstaters lagstiftning skulle gälla med tillämpning av denna regel, av den lagstiftning som de berörda medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter kommer överens om.

▼ B*Artikel 14b***Särskilda regler för sjömän**

Artikel 13.2 c skall tillämpas med beaktande av följande undantag och omständigheter:

- 1) Den som är anställd hos ett företag till vilket han normalt är knuten, antingen inom en medlemsstats territorium eller ombord på ett fartyg som för en medlemsstats flagga, och som sänds ut av detta företag att utföra arbete för detta företags räkning ombord på ett fartyg som för en annan medlemsstats flagga skall fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten enligt de villkor som anges i artikel 14.1.
- 2) Den som normalt är egenföretagare, antingen inom en medlemsstats territorium eller ombord på ett fartyg som för en medlemsstats flagga, och som utför arbete för egen räkning ombord på ett fartyg som för en annan medlemsstats flagga, skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning enligt de villkor som anges i artikel 14a.1.
- 3) Den som normalt inte har anställning till sjöss men som utför arbete inom en medlemsstats territorialvatten eller hamn ombord på ett fartyg, vilket för en annan medlemsstatens flagga inom detta territorialvatten eller denna hamn och vars besättning han inte tillhör, skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning.
- 4) Den som är anställd på ett fartyg, vilket för en medlemsstats flagga, och som får sin lön från ett företag eller en person som har sitt säte eller är bosatt inom en annan medlemsstats territorium skall omfattas av den sistnämnda statens lagstiftning, om han är bosatt inom denna stats territorium. Företaget eller personen som betalar lönen skall betraktas som arbetsgivare vid tillämpningen av den lagstiftningen.

*Artikel 14c (5)***Särskilda regler för personer som samtidigt är anställda inom en medlemsstats territorium och egenföretagare inom en annan medlemsstats territorium**

En person som samtidigt är anställd inom en medlemsstats territorium och egenföretagare inom en annan medlemsstats territorium skall omfattas av följande:

- a) Om något annat inte följer av b, av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är anställd eller, om han utövar sådan verksamhet inom två eller flera medlemsstaters territorier, av den lagstiftning som bestäms enligt artikel 14.2 eller 14.3.
- b) I de fall som anges bilaga VII
 - av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är anställd, sådan den har bestämts enligt bestämmelserna i artikel 14.2 och 14.3, om han utövar sådan verksamhet inom två eller flera medlemsstaters territorier, och
 - av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är egenföretagare, sådan den har bestämts enligt artikel 14a.2–4, om han utövar sådan verksamhet inom två eller flera medlemsstaters territorier.

*Artikel 14d***Diverse bestämmelser**▼ M3

1. En person som avses i artikel 14.2, 14.3, 14a.2, 14a.3, 14a.4, 14c a och 14e skall vid tillämpningen av den lagstiftning som har fastställts i överensstämmelse med dessa bestämmelser, behandlas som om han utförde allt förvärvsarbete inom den berörda medlemsstatens territorium.

▼ B

2. Den person som avses i artikel 14c b skall vid bestämmande av den avgiftssats som påförs egenföretagare enligt lagstiftningen i den

▼B

medlemsstat inom vars territorium han är egenföretagare, behandlas som om han vore anställd inom den statens territorium.

3. Bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning, enligt vilka en pensionär som är förvärvsverksam inte skall omfattas av den obligatoriska försäkringen för denna verksamhet, skall gälla också pensionärer som har förvärvat rätt till pension enligt en annan medlemsstats lagstiftning, om inte personen i fråga hos den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den förstnämnda medlemsstaten och som nämns i bilaga 10 till den förordning som anges i artikel 98, uttryckligen begär att få omfattas av försäkringen.

▼M3*Artikel 14e*

Särskilda regler för personer som är försäkrade i ett särskilt system för offentligt anställda och samtidigt är anställda och/eller egenföretagare inom en eller flera andra medlemsstaters territorium

En person som samtidigt är offentligt anställd eller en person som behandlas som sådan och som är försäkrad i ett särskilt system för offentligt anställda i en medlemsstat, och som är anställd och/eller egenföretagare inom en eller flera medlemsstaters territorium skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där han är försäkrad i ett särskilt system för offentligt anställda.

Artikel 14f

Särskilda regler för offentligt anställda i mer än en medlemsstat och försäkrad i en av dessa stater i ett särskilt system

En person som samtidigt är anställd i två eller flera medlemsstater som offentligt anställd eller som en person som behandlas som sådan och som är försäkrad i åtminstone en av dessa medlemsstater i ett särskilt system för offentligt anställda, skall omfattas av lagstiftningen i var och en av dessa medlemsstater.

▼B*Artikel 15*

Regler om frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring

1. Artiklarna 13–14d skall inte gälla frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring såvida det i en medlemsstat, för någon av de grenar som anges i artikel 4, inte finns annat än ett frivilligt försäkringssystem.

2. Om tillämpningen av två eller flera medlemsstaters lagstiftning medför dubbelförsäkring gäller följande:

- Vid ett obligatoriskt försäkringssystem och ett eller flera system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, skall personen omfattas endast av det obligatoriska försäkringssystemet.
- Vid två eller flera system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, kan personen omfattas endast av det system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring som han har valt.

3. Vad gäller invaliditet, ålderdom och dödsfall (pensioner) kan dock personen ansluta sig till en medlemsstats system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, även om han omfattas av en annan medlemsstats obligatoriska försäkring, i den mån en sådan dubbelförsäkring uttryckligen eller underförstått är tillåten i den förstnämnda medlemsstaten.

Artikel 16

Särskilda regler för personer anställda på beskickningar och konsulat samt för Europeiska gemenskapernas hjälppersonal

1. Bestämmelserna i artikel 13.2 a skall tillämpas på personer som är anställda vid beskickningar och konsulat och på privat tjänare hos tjänstemän vid beskickningar eller konsulat.

▼B

2. Anställda som omfattas av punkt 1 och som är medborgare i den medlemsstat som är den ackrediterande eller sändande staten har dock rätt att välja att omfattas av lagstiftningen i den staten. Denna rättighet att välja kan utövas vid varje kalenderårs utgång och skall inte ha retroaktiv verkan.

3. Europeiska gemenskapernas hjälppersonal kan välja att omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium de är anställda, av lagstiftningen i den medlemsstat som de senast har omfattats av eller av lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de är medborgare, vad gäller andra bestämmelser än de som handlar om familjebidrag vilka är reglerade i anställningsvillkoren för denna personal. Denna rätt att välja, som endast kan utövas en gång, gäller från och med den dag anställningen påbörjas.

*Artikel 17 (9)***Undantag från artikel 13–16**

Två eller flera medlemsstater, dessa staters behöriga myndigheter eller de organ som utses av dessa myndigheter kan komma överens om undantag från bestämmelserna i artikel 13–16 till förmån för vissa grupper av personer eller för vissa personer.

*Artikel 17a (9)***Särskilda regler för personer som uppbär pension enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater**

Den som uppbär pension som utbetalas enligt lagstiftningen i en medlemsstat eller pensioner som utbetalas enligt lagstiftningen i flera medlemsstater och som är bosatt inom en annan medlemsstats territorium kan på begäran undantas från lagstiftningen i sistnämnda stat under förutsättning att han inte omfattas av denna lagstiftning på grund av att han är förvärvsverksam.

AVDELNING III**SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR OLIKA SLAG AV FÖRMÅNER****KAPITEL I****SJUKDOM OCH MODERSKAP****Avsnitt 1****Allmänna bestämmelser***Artikel 18***Sammanläggning av försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder**

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning kräver att försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder har fullgjorts för att någon skall få, bibehålla eller återfå en rätt till förmåner, skall i den utsträckning (SIC! utsträckning) som behövs beakta försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning såsom perioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall gälla säsongsarbetare, även vad avser perioder före ett försäkringsavbrott som överstiger den period som den behöriga statens lagstiftning medger, under förutsättning att avbrottet i personens försäkring inte har överstigit fyra månader.

▼B

Avsnitt 2

Anställda eller egenföretagare och deras familjemedlemmar*Artikel 19***Bosättning i en annan medlemsstat än den behöriga staten — Allmänna regler**

1. En anställd eller en egenföretagare som är bosatt inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens och som uppfyller villkoren i den behöriga statens lagstiftning för rätt till förmåner skall, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 18, få följande förmåner i den stat där han är bosatt:

- a) Vårdförmåner som för den behöriga institutionens räkning utges av institutionen på bosättningsorten enligt bestämmelserna i den lagstiftning som institutionen tillämpar som om han vore försäkrad där.
- b) Kontantförmåner som utges av den behöriga institutionen enligt den lagstiftning som denna tillämpar. Efter överenskommelse mellan den behöriga institutionen och institutionen på bosättningsorten kan sådana förmåner dock utges av den sistnämnda institutionen för den förstnämnda institutionens räkning enligt lagstiftningen i den behöriga staten.

2. Bestämmelserna i punkt 1 gäller också familjemedlemmar som bor inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens, i den mån de inte har rätt till sådana förmåner enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium de är bosatta.

Om familjemedlemmarna är bosatta inom en medlemsstats territorium enligt vars lagstiftning rätten att erhålla vårdförmåner inte är beroende av villkor om försäkring eller anställning, skall de vårdförmåner som de får anses utgivna av den institution hos vilken den anställda eller egenföretagaren är försäkrad, om inte maken eller den person som har hand om barnen är förvärvsverksam inom den nämnda medlemsstatens territorium.

*Artikel 20***Gränsarbetare och deras familjemedlemmar — Särskilda regler**

Gränsarbetare kan även få förmåner inom den behöriga statens territorium. Sådana förmåner skall utges av den behöriga institutionen enligt denna stats lagstiftning som om personen vore bosatt i den staten. Hans familjemedlemmar kan få förmåner på samma villkor. För detta krävs dock, utom i brådskande fall, en överenskommelse mellan de berörda staterna, mellan de behöriga myndigheterna i dessa stater eller, om en sådan överenskommelse saknas, ett i förväg lämnat medgivande av den behöriga institutionen.

*Artikel 21***Vistelse i eller flyttning till den behöriga staten**

1. En anställd eller egenföretagare som avses i artikel 19.1 och som vistas inom den behöriga statens territorium har rätt till förmåner enligt bestämmelserna i den statens lagstiftning som om han vore bosatt där, även om han före vistelsen redan har fått förmåner för samma fall av sjukdom eller moderskap.

2. Punkt 1 gäller också familjemedlemmar som avses i artikel 19.2.

Om familjemedlemmarna är bosatta inom en annan medlemsstats territorium än den medlemsstats territorium inom vilket den anställda eller egenföretagaren är bosatt, skall dock vårdförmåner utges av institutionen på vistelseorten för institutionen på den ort där dessa personer är bosatta.

3. Punkt 1 och 2 gäller inte gränsarbetare och deras familjemedlemmar.

▼B

4. En anställd eller egenföretagare och hans familjemedlemmar som avses i artikel 19 som bosätter sig inom den behöriga statens territorium har rätt till förmåner enligt bestämmelserna i denna stats lagstiftning även om de före flyttningen redan har fått förmåner för samma fall av sjukdom eller moderskap.

Artikel 22

Vistelse utanför den behöriga staten — Återkomst eller flyttning till en annan medlemsstat under sjukdom eller moderskap — Behov av att resa till en annan medlemsstat för att få lämplig vård

1. En anställd eller egenföretagare som uppfyller villkoren i den behöriga statens lagstiftning för att få förmåner, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 18, och

- a) vars hälsotillstånd kräver omedelbara förmåner under en vistelse inom en annan medlemsstats territorium, eller
- b) som, efter att ha fått rätt till förmåner på den behöriga institutionens bekostnad, får tillstånd av denna institution att återvända till den medlemsstats territorium där han är bosatt eller att flytta till en annan medlemsstats territorium, eller
- c) som efter tillstånd av den behöriga institutionen beger sig till en annan medlemsstats territorium för att där få den vård som hans hälsotillstånd kräver,

har rätt till följande förmåner:

- i) Vårdförmåner som utges för den behöriga institutionens räkning av institutionen på vistelse- eller bosättningsorten enligt bestämmelserna i den lagstiftning som den sistnämnda institutionen tillämpar som om han vore försäkrad där. Längden av den period under vilken förmåner utges skall dock bestämmas enligt den behöriga statens lagstiftning.
- ii) Kontantförmåner som utges av den behöriga institutionen enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna institution tillämpar. Efter överenskommelse mellan den behöriga institutionen och institutionen på vistelse- eller bosättningsorten, kan dock sådana förmåner utges av den sistnämnda institutionen för den förstnämndas räkning enligt bestämmelserna i den behöriga statens lagstiftning.

2. Tillstånd enligt punkt 1 b får vägras bara om det är klarlagt att en flyttning skulle vara skadlig för personens hälsotillstånd eller försvåra läkarvården.

Tillstånd enligt punkt 1 c får inte vägras, om vården är en förmån som utges enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium personen är bosatt och om han i den staten inte kan få vård inom den tid som, med beaktande av hans aktuella hälsotillstånd och sjukdomens sannolika förlopp, där är normal för vården i fråga.

3. Bestämmelserna i punkt 1 och 2 gäller också en anställds eller egenföretagares familjemedlemmar.

Vid tillämpningen av punkt 1 a och c i på de familjemedlemmar som avses i artikel 19.2 som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium än den inom vars territorium den anställda eller egenföretagaren är bosatt gäller följande:

- a) Vårdförmåner skall utges för institutionen i den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmarna är bosatta av institutionen på vistelseorten enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar som om den anställda eller egenföretagaren vore försäkrad där. Den period under vilken förmåner utges bestäms dock av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmarna är bosatta.
- b) Frågan om tillstånd enligt punkt 1 c prövas av institutionen i den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmarna är bosatta.

4. Den omständigheten att bestämmelserna i punkt 1 gäller en anställd eller en egenföretagare skall inte påverka hans familjemedlemmars rätt till förmåner.

▼ B*Artikel 22a (14)***Särskilda regler för vissa grupper av personer**

Utan hinder av vad som sägs i artikel 2 i denna förordning, gäller artikel 22.1 a och 22.1 c också för personer som är medborgare i en medlemsstat, och som är försäkrade i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat, samt för familjemedlemmar som är bosatta tillsammans med dem.

*Artikel 22b (15)***Verksamhet som bedriva i en annan medlemsstat än den behöriga staten — Vistelse i den stat där verksamheten bedrivs**

För de anställda eller egenföretagare som avses i artikel 13.2 d, artikel 14, artikel 14 a, artikel 14 b, artikel 14 c a eller artikel 17 samt för medföljande familjemedlemmar gäller bestämmelserna i artikel 22.1 a när dessa personers hälsotillstånd är sådant att det kräver förmåner, under vistelse i den medlemsstat där arbetet utförs, eller, när arbetet utförs ombord på ett fartyg, i det land vars flagga fartyget för.

▼ M4▼ B*Artikel 23 (A)***Beräkning av kontantförmåner**

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning föreskriver att kontantförmåner skall beräknas med utgångspunkt från en genomsnittlig inkomst, skall fastställa en sådan genomsnittlig inkomst enbart på grundval av den inkomst som man kan konstatera att personen ifråga haft under de perioder som har fullgjorts enligt denna lagstiftning.
2. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning föreskriver att beräkningen av kontantförmåner skall utgå ifrån en standardinkomst, skall ta hänsyn enbart till standardinkomsten eller, i förekommande fall, till den genomsnittliga standardinkomsten för de perioder som har fullgjorts enligt denna lagstiftning.
3. Den behöriga institutionen i en medlemsstat enligt vars lagstiftning storleken av kontantförmåner varierar med antalet familjemedlemmar, skall också ta hänsyn till personens familjemedlemmar bosatta inom en annan medlemsstats territorium som om de vore bosatta inom den behöriga statens territorium.

*Artikel 24***Vårdförmåner av stor vikt**

1. Har en institution i en medlemsstat funnit att en anställd eller en egenföretagare för sig själv eller för en familjemedlem har rätt till en protes, ett hjälpmedel eller andra vårdförmåner av stor vikt och har personen därefter blivit försäkrad hos en annan medlemsstats institution, skall han få förmånerna på den förstnämnda institutionens bekostnad, även om de tillhandahålls efter det att han har blivit försäkrad hos den sistnämnda institutionen.
2. Administrativa kommissionen skall utarbeta en förteckning över förmåner på vilka bestämmelserna i punkt 1 skall tillämpas.

Avsnitt 3

Arbetslösa personer och deras familjemedlemmar*Artikel 25*

1. En arbetslös person som tidigare var anställd eller egenföretagare, och som omfattas av bestämmelserna i artikel 69.1 eller artikel 71.1 b ii andra meningen och som uppfyller villkoren för rätt till vård- och kontantförmåner enligt den behöriga statens lagstiftning, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 18, skall under den period som anges i artikel 69.1 c få följande förmåner:

▼B

- a) Vårdförmåner som för den behöriga institutionens räkning utges av institutionen i den medlemsstat i vilken han söker arbete, enligt bestämmelserna i den lagstiftning som den sistnämnda institutionen tillämpar som om han vore försäkrad hos denna.
- b) Kontantförmåner som utges av den behöriga institutionen enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar. Efter överenskommelse mellan den behöriga institutionen och institutionen i den medlemsstat där den arbetslösa personen söker arbete, kan dock förmåner utges av den sistnämnda institutionen för den förstnämnda institutionens räkning enligt bestämmelserna i den behöriga statens lagstiftning. Arbetslöshetsförmåner enligt artikel 69.1 får inte utges under en period under vilken kontantförmåner erhålls.

2. En helt arbetslös person som tidigare var anställd och som omfattas av bestämmelserna i artikel 71.1 a ii eller i artikel 71.1 b ii första meningen skall få vård- och kontantförmåner enligt bestämmelserna i lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt som om han hade omfattats av den lagstiftningen under sin senaste anställning, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 18. Kostnaden för sådana förmåner skall betalas av institutionen i bosättningslandet.

3. Om en arbetslös person uppfyller villkoren för rätt till förmåner vid sjukdom eller moderskap enligt lagstiftningen i den medlemsstat som svarar för kostnaderna för förmåner vid arbetslöshet, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 18, har hans familjemedlemmar rätt till dessa förmåner, oavsett inom vilken medlemsstats territorium de är bosatta eller vistas. Sådana förmåner skall utges

- i) vad gäller vårdförmåner, av institutionen på bosättnings- eller vistelseorten enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar för den behöriga institutionens räkning i den medlemsstat som ansvarar för kostnaden för arbetslöshetsförmånerna,
- ii) vad gäller kontantförmåner, av den behöriga institutionen i den medlemsstat som ansvarar för kostnaden för förmåner vid arbetslöshet enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar.

4. Vid force majeure kan den behöriga institutionen förlänga den period som föreskrivs i punkt 1. Denna bestämmelse påverkar inte tillämpningen av bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning enligt vilka förmåner vid sjukdom kan utges under ännu längre tid.

*Artikel 25a (14)***Avgifter för helt arbetslösa personer**

Institutionen i en medlemsstat som utger vård- och kontantförmåner till de arbetslösa personer som avses i artikel 25.2 och som tillämpar en lagstiftning som föreskriver avdrag för avgifter som skall betalas av de arbetslösa personerna för täckandet av förmåner vid sjukdom och moderskap, har rätt att göra sådana avdrag i enlighet med den lagstiftning den tillämpar.

Avsnitt 4

Pensionssökande och deras familjemedlemmar*Artikel 26***Rätt till vårdförmåner i fall där rätten till förmåner från den institution som senast var behörig har upphört**

1. En anställd eller egenföretagare, hans familjemedlemmar eller hans efterlevande som under behandlingen av en ansökan om pension upphör att ha rätt till vårdförmåner enligt lagstiftningen i den senast behöriga medlemsstaten skall ändå få sådana förmåner på följande villkor. Vårdförmåner skall utges enligt bestämmelserna i lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium personen eller personerna är bosatta, under förutsättning att de har rätt till sådana förmåner enligt den lagstiftningen eller skulle ha rätt till dem enligt lagstiftningen i en annan

▼B

medlemsstat om de vore bosatta inom den statens territorium, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 18.

2. En pensionssökande, som har rätt till vårdförmåner enligt en medlemsstats lagstiftning vilken kräver att personen själv betalar sjukförsäkringsavgifter medan hans ansökan om pension behandlas, skall vid utgången av andra månaden för vilken han inte har betalat avgifterna förlora rätten till vårdförmåner.

3. Vårdförmåner som utges enligt bestämmelserna i punkt 1 skall betalas av den institution som har mottagit avgifter enligt bestämmelserna i punkt 2. Om inga avgifter skall betalas enligt bestämmelserna i punkt 2, skall den institution som svarar för kostnaderna för vårdförmåner sedan pensionen har beviljats enligt bestämmelserna i artikel 28 till institutionen på bosättningsorten betala tillbaka det belopp varmed förmåner har utgetts.

Avsnitt 5

Pensionärer och deras familjemedlemmar*Artikel 27***Rätt till pensioner enligt lagstiftningen i flera stater om det finns rätt till förmåner i bosättningslandet**

En pensionär som har rätt till pensioner enligt lagstiftningen i två eller flera medlemsstater, av vilka en är lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt, och som har rätt till förmåner enligt den sistnämnda medlemsstatens lagstiftning, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 18 och bilaga VI, skall, tillsammans med sina familjemedlemmar, få sådana förmåner från institutionen på bosättningsorten och på denna institutions bekostnad som om personen vore en pensionär med rätt till pension endast enligt den sistnämnda medlemsstatens lagstiftning.

*Artikel 28***Rätt till pensioner enligt lagstiftningen i en eller flera stater i fall då rätt till förmåner saknas i bosättningslandet**

1. En pensionär som har rätt till pension enligt en medlemsstats lagstiftning eller till pensioner enligt två eller flera medlemsstaters lagstiftning och som inte har rätt till förmåner enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt, skall ändå få sådana förmåner för egen del och för sina familjemedlemmar om han, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 18 och bilaga VI, skulle ha rätt till det enligt den medlemsstatens lagstiftning eller åtminstone enligt lagstiftningen i en av de medlemsstater som är behöriga att utge pensioner om han vore bosatt inom en sådan stats territorium. Förmånerna skall utges under följande förutsättningar:

- a) Vårdförmåner skall utges för den institutions räkning som avses i punkt 2 av institutionen på bosättningsorten som om personen vore en pensionär enligt lagstiftningen i den stat inom vars territorium han är bosatt och hade rätt till sådana förmåner.
- b) Kontantförmåner skall, i förekommande fall, utges av den institution som är behörig enligt reglerna i punkt 2 enligt den lagstiftning som denna tillämpar. Efter överenskommelse mellan den behöriga institutionen och institutionen på bosättningsorten kan dock sådana förmåner utges av den sistnämnda institutionen för den förstnämnda institutionens räkning enligt den behöriga statens lagstiftning.

2. I fall som omfattas av punkt 1 skall kostnaden för vårdförmåner betalas av den institution som bestäms enligt följande regler:

- a) Om en pensionär har rätt till förmånerna enligt endast en medlemsstats lagstiftning skall kostnaden betalas av denna stats behöriga institution.
- b) Om en pensionär har rätt till förmånerna enligt två eller flera medlemsstaters lagstiftning skall kostnaden betalas av den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning pensionären har omfattats av under längst tid. Om tillämpningen av denna regel leder

▼ B

till att flera institutioner är betalningsskyldiga, skall kostnaden betalas av den institution som tillämpar den lagstiftning som pensionären senast har omfattats av.

Artikel 28a

Rätt till pensioner enligt lagstiftningen i en eller flera andra medlemsstater än bosättningslandet i fall där det finns rätt till förmåner i det sistnämnda landet

1. Om en pensionär, som har rätt till pension enligt en medlemsstats lagstiftning eller till pensioner enligt lagstiftningen i två eller flera medlemsstater, är bosatt inom en medlemsstats territorium enligt vars lagstiftning det för rätt till vårdförmåner inte uppställs några försäkrings- eller anställningsvillkor och från vilket land inte heller någon pension utges, skall den enligt reglerna i artikel 28.2 bestämda institutionen i en av de medlemsstater, som är behörig i fråga om pensioner, betala kostnaden för vårdförmåner till honom och hans familjemedlemmar i den utsträckning som de skulle ha haft rätt till sådana förmåner enligt den lagstiftning som tillämpas av denna institution om de hade varit bosatta inom den medlemsstats territorium där institutionen finns.

Artikel 29

Familjemedlemmars bosättning i en annan stat än den i vilken pensionären är bosatt — Flyttning till den stat där pensionären är bosatt

1. Familjemedlemmar till en pensionär, som har rätt till pension enligt en medlemsstats lagstiftning eller till pensioner enligt två eller flera medlemsstaters lagstiftning, bosatta inom en annan medlemsstats territorium än det inom vilket pensionären är bosatt skall, om denne har rätt till förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning, få förmåner som om pensionären vore bosatt inom samma territorium som de. Förmåner utges enligt följande villkor:

▼ M2

a) Vårdförmåner skall utges av institutionen på den ort där familjemedlemmarna är bosatta enligt bestämmelserna i den lagstiftning som institutionen tillämpar, på bekostnad av den institution som avses i artikel 27 eller artikel 28.2; om bosättningsorten är belägen i den behöriga medlemsstaten skall vårdförmånerna utges av den behöriga institutionen och på denna institutions bekostnad.

▼ B

b) Kontantförmåner utges i förekommande fall av den behöriga institutionen, bestämd enligt artikel 27 eller 28.2, enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar. Efter överenskommelse mellan den behöriga institutionen och institutionen på den ort där familjemedlemmarna är bosatta kan dock sådana förmåner utges av den sistnämnda institutionen för den förstnämnda institutionens räkning enligt bestämmelserna i den behöriga statens lagstiftning.

2. Familjemedlemmar som avses i punkt 1 och som bosätter sig i den medlemsstat där pensionären är bosatt skall få följande förmåner:

a) Vårdförmåner enligt bestämmelserna i den statens lagstiftning, även om de redan har fått förmåner för samma fall av sjukdom eller moderskap innan de flyttade.

b) Kontantförmåner som i förekommande fall utges av den behöriga institutionen, bestämd enligt bestämmelserna i artikel 27 eller 28.2, enligt den lagstiftning som denna tillämpar. Efter överenskommelse mellan den behöriga institutionen och institutionen på den ort där pensionären är bosatt kan dock sådana förmåner utges av den sistnämnda institutionen för den förstnämnda institutionens räkning enligt bestämmelserna i den behöriga statens lagstiftning.

▼ **B***Artikel 30***Vårdförmåner av stor vikt**

Bestämmelserna i artikel 24 gäller också pensionärer.

*Artikel 31***En pensionärs och/eller hans familjemedlemmars vistelse i en annan stat än den där de är bosatta**

En pensionär som har rätt till pension eller pensioner enligt en medlemsstats lagstiftning eller till pensioner enligt två eller flera medlemsstaters lagstiftning och som har rätt till förmåner enligt en av dessa staters lagstiftning skall, tillsammans med sina familjemedlemmar som vistas inom en annan medlemsstat än den där de är bosatta, få följande förmåner:

- a) Vårdförmåner som utges av ► **M2** institutionen på den ort där pensionären är bosatt eller där familjemedlemmarna är bosatta ◀ enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar på bekostnad av institutionen på den ort där pensionären är bosatt.
- b) Kontantförmåner som i förekommande fall utges av den behöriga institutionen, bestämd enligt bestämmelserna i artikel 27 eller 28.2, enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar. Efter överenskommelse mellan den behöriga institutionen och institutionen på vistelseorten kan dock dessa förmåner utges av den sistnämnda institutionen för den förstnämnda institutionens räkning enligt bestämmelserna i den behöriga statens lagstiftning.

Artikel 32 (15)

. . .

*Artikel 33 (7)***Avgifter som betalas av pensionärer**

1. Den institution i en medlemsstat som svarar för betalningen av en pension och som tillämpar en lagstiftning med regler om avdrag på pensioner för avgifter för sjukdom och moderskap skall vara behörig att göra sådana avdrag, beräknande enligt lagstiftningen i fråga, på den pension som institutionen utger i den mån kostnaden för förmånerna enligt artikel 27, 28, 28a, 29, 31 och 32 skall betalas av en institution i denna medlemsstat.

2. Om i fall som avses i artikel 28a, förvärv av förmåner vid sjukdom och moderskap grundas på betalning av avgifter eller liknande enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium pensionären i fråga är bosatt, skall sådana avgifter inte beaktas på grundval av denna bosättning.

*Artikel 34***Allmänna bestämmelser**

1. Vid tillämpningen av artikel 28, 28a, 29 och 31 skall en pensionär som får två eller flera pensioner enligt endast en medlemsstats lagstiftning betraktas som pensionär med rätt till pension enligt en enda medlemsstats lagstiftning på det sätt som avses i dessa bestämmelser.

2. Artikel 27–33 gäller inte i fall då en pensionär eller hans familjemedlemmar har rätt till förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning på grund av förvärvsverksamhet. I ett sådant fall skall personen, vid tillämpningen av detta kapitel, anses vara anställd eller egenföretagare eller en familjemedlem till en anställd eller en egenföretagare.

▼ **M4****Avsnitt 5a****Personer som studerar eller genomgår yrkesutbildning och deras familjemedlemmar**

▼ **M4***Artikel 34 a***Särskilda bestämmelser för studerande och deras familjemedlemmar**

Bestämmelserna i artiklarna 18, 19, 22.1 a och 22.1 c, 22.2 andra stycket, 22.3, 23 och 24 samt avsnitten 6 och 7 skall på motsvarande sätt gälla studerande och deras familjemedlemmar, i förekommande fall.

*Artikel 34 b***Gemensamma bestämmelser**

En sådan person som avses i artikel 22.1 och 22.3 samt i artikel 34 a, som vistas i en annan medlemsstat än den behöriga staten för att studera där eller genomgå en yrkesutbildning som leder till ett kompetensbevis som officiellt erkänns av en medlemsstats myndigheter, samt familjemedlemmar i hans sällskap under vistelsen, skall omfattas av bestämmelserna i artikel 22.1 a under alla omständigheter som gör förmåner nödvändiga under vistelsen på den medlemsstats territorium där denna person studerar eller genomgår yrkesutbildning.

▼ **B**

Avsnitt 6

Diverse bestämmelser*Artikel 35*

System som skall gälla när det finns flera system i bosättnings- eller vistelse-landet — Tidigare sjukdom — Den längsta period under vilken förmåner utges

1. Om lagstiftningen i vistelse- eller bosättningslandet innehåller flera försäkringssystem för sjukdom eller moderskap skall, om något annat inte följer av punkt 2, bestämmelserna i systemet för arbetare inom stålindustrin gälla i fall som avses i artikel 19, 21.1, 22, 25, 26, 28.1, 29.1 eller 31. Om denna lagstiftning omfattar ett särskilt system för arbetare i gruvor och liknande företag skall dock bestämmelserna i ett sådant system gälla för denna kategori av arbetare och deras familjemedlemmar, under förutsättning att institutionen på vistelse- eller bosättningsorten, till vilken ansökan lämnas in, är behörig att tillämpa ett sådant system.

2. Om lagstiftningen i vistelse- eller bosättningslandet omfattar ett eller flera särskilda system som täcker alla eller de flesta kategorier av egenföretagare och som ger mindre förmånliga vårdförmåner än de som gäller för anställda, skall vid tillämpningen av artiklarna 19.1 a 19.2 och 22.1 (under i) och 22.3, 28.1 a och 31 a, bestämmelserna i det eller de system som har fastställts i den förordning som avses i artikel 98 gälla för personen och hans familjemedlemmar, om någon av följande två förutsättningar är uppfyllda:

- a) Personen är försäkrad enligt ett särskilt system för egenföretagare i den behöriga staten som också ger mindre förmånliga vårdförmåner än de som utges till anställda.
- b) Personen får en eller flera pensioner, enligt pensionslagstiftningen i den behöriga medlemsstaten eller de behöriga medlemsstaterna, och endast har rätt till vårdförmåner enligt ett särskilt system för egenföretagare som också ger mindre förmånliga förmåner än de som utges till anställda.

3. Om utgivandet av förmåner enligt lagstiftningen i en medlemsstat är beroende av ett villkor om sjukdomens ursprung, ► **M4** skall detta villkor inte gälla personer ◀ för vilka denna förordning gäller, oavsett inom vilken medlemsstat de är bosatta.

4. Om lagstiftningen i en medlemsstat fastställer en längsta period under vilken förmåner kan utges, får den institution som tillämpar denna lagstiftning i förekommande fall beakta den period under vilken förmåner redan har utgetts av institutionen i en annan medlemsstat för samma fall av sjukdom eller moderskap.

▼B

Avsnitt 7

Återbetalning mellan institutioner*Artikel 36 (15)*

1. Vårdförmåner som utges enligt bestämmelserna i detta kapitel av en medlemsstats institution för en annan medlemsstats institutions räkning skall återbetalas i sin helhet.
2. De återbetalningar som avses i punkt 1 skall fastställas och genomföras på det sätt som anges i den förordning som avses i artikel 98, antingen efter styrkande av verkliga kostnader eller på grundval av schablonbelopp.

I det senare fallet skall schablonbeloppen vara så nära den verkliga kostnaden som möjligt.

3. Två eller flera medlemsstater, eller dessa staters behöriga myndigheter, kan komma överens om andra återbetalningsmetoder eller avstå ifrån återbetalning mellan institutioner under dem.

KAPITEL 2 (11)

INVALIDITET

Avsnitt 1

Anställda eller egenföretagare som omfattats av endast sådan lagstiftning enligt vilken invaliditetsförmånernas storlek är oberoende av försäkringsperiodernas längd

*Artikel 37 (11)***Allmänna bestämmelser**

1. En anställd eller egenföretagare, som i en följd eller växelvis har omfattats av två eller flera medlemsstaters lagstiftning och som har fullgjort försäkringsperioder uteslutande enligt sådan lagstiftning där invaliditetsförmånernas storlek är oberoende av försäkringsperiodernas längd skall få förmåner i enlighet med bestämmelserna i artikel 39. Denna artikel skall inte beröra sådana pensionshöjningar eller tillägg för barn som har beviljats enligt bestämmelserna i kapitel 8.
2. Den lagstiftning som avses i punkt 1 och som gäller inom varje berörd medlemsstats territorium anges i bilaga IV A.

Artikel 38 (11)

Beaktande av försäkrings- eller bosättningsperioder som fullgjorts enligt de lagstiftningar som en anställd eller egenföretagare har omfattats av, för att få, bibehålla eller återfå rätt till förmåner

1. Om en medlemsstats lagstiftning för förvärv, bibehållande eller återfående av rätt till förmåner enligt ett system som inte är ett särskilt system i punkt 2 eller 3 kräver att försäkrings- eller bosättningsperioder har fullgjorts, skall den behöriga institutionen i den medlemsstaten, i förekommande fall, beakta försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning oavsett om sådana perioder har fullgjorts enligt ett allmänt system eller enligt ett särskilt system och oavsett om så skett som anställd eller som egenföretagare. Dessa perioder skall därvid beaktas som om de hade fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar.
2. Om en medlemsstats lagstiftning för beviljande av vissa förmåner kräver att försäkringsperioder uteslutande har fullgjorts i ett yrke som omfattas av ett särskilt system för anställda eller, i förekommande fall, i en särskild anställning, skall perioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning beaktas vid beviljande av dessa förmåner endast om de har fullgjorts enligt ett motsvarande system eller, om ett sådant saknas, i samma yrke, eller, i förekommande fall, i samma sysselsättning.

▼B

Om personen, sedan sådana perioder har beaktats, inte uppfyller villkoren för rätt till dessa förmåner, skall dessa perioder beaktas vid beviljande av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som i förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän, allt efter omständigheterna och under förutsättning att personen har varit försäkrad enligt ett av dessa system.

3. Om en medlemsstats lagstiftning för beviljande av vissa förmåner kräver att försäkringsperioder uteslutande har fullgjorts i ett yrke som omfattas av ett särskilt system för egenföretagare skall perioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning beaktas vid beviljande av dessa förmåner endast om de har fullgjorts enligt ett motsvarande system eller, om ett sådant saknas, i samma yrke, eller, i förekommande fall, i samma sysselsättning. De särskilda system för egenföretagare som avses i denna punkt är förtecknade i bilaga IV B för varje berörd medlemsstat.

Om personen, sedan sådana perioder har beaktats, inte uppfyller villkoren för rätt till dessa förmåner, skall dessa perioder beaktas vid beviljande av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som i förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän, allt efter omständigheterna, och under förutsättning att personen har varit försäkrad enligt ett av dessa system.

Artikel 39 (11) (14)

Utgivande av förmåner

1. Institutionen i den medlemsstat, vars lagstiftning var tillämplig då den arbetsförmåga uppkom som har följts av invaliditet, skall enligt denna lagstiftning avgöra om personen uppfyller villkoren för rätt till förmåner, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 38.

2. En person som uppfyller de villkor som avses i punkt 1 skall få förmåner enbart från den nämnda institutionen enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar.

3. En person som inte har rätt till förmåner enligt punkt 1 skall få de förmåner som han fortlöpande har rätt till enligt en annan medlemsstats lagstiftning, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 38.

4. Om den lagstiftning som gäller enligt punkt 2 eller 3 föreskriver att förmånernas storlek skall bestämmas med beaktande av andra familjemedlemmar än barn, skall den behöriga institutionen beakta också sådana familjemedlemmar till personen och betrakta dem som om de vore bosatta inom den behöriga statens territorium, även om de är bosatta inom en annan medlemsstats territorium.

5. Om den lagstiftning som gäller enligt punkt 2 eller 3 innehåller bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning av förmåner vid sammanträffande med annan inkomst eller med förmåner av annat slag som avses i artikel 46a.2, skall artikel 46a.3 och artikel 46c.5 tillämpas på motsvarande sätt.

6. En helt arbetslös person som omfattas av bestämmelserna i artikel 71.1 a ii eller av första meningen i artikel 71.1 b ii skall få de invaliditetsförmåner som utges av den behöriga institutionen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt och enligt den lagstiftning som denna tillämpar som om han hade omfattats av den lagstiftningen under sin senaste anställning, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 38 och/eller artikel 25.2. Institutionen i bosättningslandet skall svara för kostnaden för dessa förmåner.

Om denna institution tillämpar en lagstiftning som föreskriver avdrag för avgifter som skall betalas av de arbetslösa personerna för täckandet av invaliditetsförmåner, har den rätt att göra sådana avdrag i enlighet med bestämmelserna i den lagstiftning den tillämpar.

Om det i den lagstiftning som denna institution tillämpar föreskrivs att beräkningen av förmåner skall grundas på lön skall institutionen beakta den lön som personen haft i det senaste sysselsättningslandet och i bosättningslandet enligt den lagstiftning som den tillämpar. Om han inte

▼B

haft någon lön i bosättningslandet skall den behöriga institutionen, i den utsträckning som behövs och enligt de regler som föreskrivs i dess lagstiftning, grunda beräkningen på den lön som han haft i det senaste sysselsättningslandet.

Avsnitt 2

Anställda eller egenföretagare som har omfattats antingen av lagstiftning enligt vilken invalidetsförmånernas storlek är beroende av försäkrings- eller bosättningsperiodernas längd eller av lagstiftning av denna typ och av den typ som avses i avsnitt 1

Artikel 40 (11)

Allmänna bestämmelser

1. En anställd eller egenföretagare som i en följd eller växelvis har omfattats av två eller flera medlemsstaters lagstiftning, av vilka åtminstone en inte är av den typ som avses i artikel 37.1, skall få förmåner enligt bestämmelserna i kapitel 3 och med beaktande av bestämmelserna i punkt 4.

2. En anställd eller egenföretagare som drabbas av arbetsoförmåga som leder till invaliditet medan han omfattas av en lagstiftning som anges i bilaga IV A skall dock få förmåner enligt bestämmelserna i artikel 37.1 på följande villkor:

- Att han uppfyller villkoren i denna lagstiftning eller i en lagstiftning av samma typ, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 38, men utan att behöva åberopa försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en lagstiftning som inte anges i bilaga IV A.
- Att han inte uppfyller villkoren för rätt till invalidetsförmåner enligt någon annan lagstiftning än den i bilaga IV A.
- Att han inte gör något anspråk på förmåner vid ålderdom med beaktande av artikel 44.2 andra meningen.

3. a) Vid fastställandet av rätten till förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning, som anges i bilaga IV A, vilken för rätt till invaliditetsförmåner kräver att en person under en viss tid har fått kontantförmåner vid sjukdom eller har varit arbetsförmögen, skall, när en anställd eller egenföretagare som har omfattats av denna lagstiftning drabbas av arbetsoförmåga som leder till invaliditet medan han omfattas av en annan medlemsstats lagstiftning, hänsyn tas till följande utan att det påverkar tillämpningen av artikel 37.1:

- i) Varje period under vilken han på grund av denna arbetsoförmåga enligt den andra medlemsstatens lagstiftning har fått kontantförmåner vid sjukdom eller i stället har fortsatt att få lön,
- ii) varje period under vilken han, på grund av den invaliditet som har följt på denna arbetsoförmåga, har fått invaliditetsförmåner enligt den andra medlemsstatens lagstiftning enligt nuvarande kapitel 2 och kapitel 3 som följer,

skall beaktas som om det rörde sig om perioder under vilka kontantförmåner vid sjukdom hade utgetts till honom enligt den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning eller under vilka han var arbetsförmögen enligt denna lagstiftning.

- b) Rätt till invaliditetsförmåner enligt den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning förvärfvas antingen vid utgången av den preliminära perioden med ersättning för sjukdom enligt denna lagstiftning eller vid utgången av den preliminära perioden av arbetsoförmåga enligt samma lagstiftning och tidigast
 - i) den dag då rätt till invaliditetsförmåner som avses i a ii förvärfvas enligt den andra medlemsstatens lagstiftning, eller
 - ii) dagen efter den sista dagen med rätt till kontantförmåner vid sjukdom enligt den andra medlemsstatens lagstiftning.

▼B

4. Ett beslut som har fattats av en medlemsstats institution om en sökandes invaliditetsgrad skall vara bindande för andra medlemsstaters institutioner, under förutsättning att överensstämmelse mellan dessa staters lagstiftningar om villkor angående graden av invaliditet bekräftas i bilaga V.

Avsnitt 3

Förvärrad invaliditet*Artikel 41 (11)*

1. I fall då den invaliditet förvärras för vilken en anställd eller egenföretagare får förmåner enligt endast en medlemsstats lagstiftning gäller följande:

- a) Om personen inte har omfattats av en annan medlemsstats lagstiftning sedan han började få förmåner, skall den förstnämnda medlemsstatens behöriga institution med beaktande av försämringen utge förmånerna enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar.
- b) Om personen har omfattats av lagstiftningen i en eller flera andra medlemsstater sedan han började få förmåner, skall med beaktande av försämringen förmånerna utges till honom enligt bestämmelserna i artikel 37.1, 40.1 eller 40.2.
- c) Om förmånens eller förmånernas totala belopp enligt bestämmelserna i b är lägre än det förmånsbelopp som personen fick på bekostnad av den institution som tidigare svarade för utbetalningen, skall denna institution ge honom ett tillägg som motsvarar skillnaden mellan de två beloppen.
- d) Om, i det fall som avses i b, den institution som svarar för den första arbetsoförmågan är en nederländsk institution, och om
 - i) den sjukdom som har förorsakat försämringen är densamma som den som föranledde förmåner enligt nederländsk lagstiftning,
 - ii) denna sjukdom är en arbetssjukdom enligt lagstiftningen i den medlemsstat som personen senast omfattades av och som ger honom rätt till det tillägg som avses i artikel 60.1 b, och
 - iii) den lagstiftning eller de lagstiftningar som personen har omfattats av sedan han började få förmåner är sådan som anges i bilaga IV A,
 skall den nederländska institutionen fortsätta att utge den första förmånen efter försämringen, och den förmån, som utges enligt lagstiftningen i den medlemsstat som personen senast har omfattats av, skall minskas med den nederländska förmånens belopp.
- e) Om, i det fall som avses i b, personen inte har rätt till förmåner på bekostnad av en annan medlemsstats institution, skall den behöriga institutionen i den första staten med beaktande av försämringen och, i förekommande fall, bestämmelserna i artikel 38, utge förmånerna enligt bestämmelserna i denna stats lagstiftning.

2. När en invaliditet förvärras för vilken en anställd eller egenföretagare får förmåner enligt lagstiftningen i två eller flera medlemsstater, skall förmånerna med beaktande av försämringen utges till honom enligt bestämmelserna i artikel 40.1.

Avsnitt 4

Utgivande av förmåner som tidigare har innehållits eller dragits in – Omvandling av invaliditetsförmåner till förmåner vid ålderdom – Omräkning av förmåner som har beviljats enligt artikel 39

Artikel 42 (11)

Fastställande av ansvarig institution då utgivande av invaliditetsförmåner återupptas

1. Om förmåner skall utges på nytt efter att ha innehållits skall, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 43, den

▼B

institution eller de institutioner som svarade för utgivandet av förmåner vid tidpunkten för innehållandet svara för utgivandet.

2. Om efter indragning av förmåner personens hälsotillstånd motiverar att ytterligare förmåner beviljas, skall dessa i förekommande fall utges enligt bestämmelserna i artikel 37.1, 40.1 eller 40.2.

*Artikel 43 (11)***Omvandling av invaliditetsförmåner till förmåner vid ålderdom – Omräkning av förmåner som har beviljats enligt artikel 39**

1. Invaliditetsförmåner skall i förekommande fall omvandlas till förmåner vid ålderdom enligt villkoren i den eller de lagstiftningar enligt vilka de har beviljats och enligt bestämmelserna i kapitel 3.

2. Om en person som får invaliditetsförmåner med stöd av bestämmelserna i artikel 49 kan göra anspråk på förmåner vid ålderdom enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater skall varje institution i en medlemsstat som svarar för utgivande av invaliditetsförmåner fortsätta att till honom utge de invaliditetsförmåner som han har rätt till enligt den lagstiftning som den tillämpar tills bestämmelserna i punkt 1 blir tillämpliga på institutionen eller så länge som personen uppfyller villkoren för sådana förmåner.

3. Om invaliditetsförmåner som har beviljats i enlighet med artikel 39 enligt en medlemsstats lagstiftning omvandlas till förmåner vid ålderdom och om personen ännu inte uppfyller de villkor som krävs av en eller flera nationella lagstiftningar för att få dessa förmåner, skall personen från denna eller dessa medlemsstater från dagen för omvandlingen få invaliditetsförmåner beviljade i enlighet med kapitel 3 som om detta kapitel hade varit tillämpligt vid den tidpunkt då hans arbetsförmåga som ledde till invaliditet inträffade tills personen uppfyller kvalifikationsvillkoren för rätt till förmån vid ålderdom enligt lagstiftningen i den eller de berörda medlemsstaterna eller, om sådan omvandling inte föreskrivs, så länge som han har rätt till invaliditetsförmåner enligt den eller de berörda lagstiftningarna.

4. De invaliditetsförmåner som utges enligt artikel 39 skall omräknas enligt kapitel 3 så snart som förmånstagaren uppfyller kvalifikationsvillkoren för invaliditetsförmåner enligt en lagstiftning som inte anges i bilaga IV A eller så snart som han får förmåner vid ålderdom enligt en annan medlemsstats lagstiftning.

▼M3

Avsnitt 5

Personer som omfattas av ett särskilt system för offentligt anställda*Artikel 43a*

1. Bestämmelserna i artiklarna 37, 38.1, 39 och avsnitten 2, 3 och 4 skall tillämpas analogt på personer som omfattas av ett särskilt system för offentligt anställda.

2. Om en medlemsstats lagstiftning för förvärv, avveckling, bibehållande eller återfående av rätt till förmåner enligt ett särskilt system för offentligt anställda kräver att alla försäkringsperioderna har fullgjorts enligt ett eller flera särskilda system för offentligt anställda i den medlemsstaten, eller betraktas som likvärdiga med sådana perioder enligt den medlemsstatens lagstiftning, skall emellertid endast de perioder beaktas som kan erkännas enligt den medlemsstatens lagstiftning.

Om den berörda personen, sedan sådana fullgjorda perioder har beaktats, inte uppfyller villkoren för rätt till dessa förmåner skall dessa perioder beaktas vid beviljande av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som i förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän, allt efter omständigheterna.

3. Om enligt medlemsstatens lagstiftning förmånerna beräknas på grundval av den senaste lönen eller de senaste lönerna under en referensperiod skall den statens behöriga institution vid beräkningen enbart

▼ M3

beakta dessa löner, vederbörligen omvärderade, under den eller de perioder då den berörda personen omfattades av den lagstiftningen.

▼ B

KAPITEL 3 (11)

ÅLDERDOM OCH DÖDSFALL (PENSIONER)

Artikel 44 (11)

Allmänna bestämmelser om beviljande av förmåner till anställda eller egenföretagare som har omfattats av lagstiftningen i två eller flera medlemsstater

1. Rätten till förmåner för en anställd eller egenföretagare som har omfattats av två eller flera medlemsstaters lagstiftning, eller för hans efterlevande, skall fastställas enligt bestämmelserna i detta kapitel.
2. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 49 skall en ansökan om förmåner som personen lämnar in avse all lagstiftning som den anställda eller egenföretagaren har omfattats av. Undantag från denna regel skall göras om personen uttryckligen begär att beviljandet av de förmåner vid ålderdom som han har rätt till enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater skjuts upp.

▼ M5

3. Detta kapitel skall inte tillämpas på de höjningar av eller tillägg till pensioner som utges för barn eller för pensioner till barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna enligt bestämmelserna i kapitel 8.

▼ B*Artikel 45 (11) (14)*

Beaktande av försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som en anställd eller egenföretagare har omfattats av, för att få, bibehålla eller återfå rätt till förmåner

1. Om en medlemsstats lagstiftning för förvärv, bibehållande eller återfående av rätten till förmåner enligt ett system som inte är ett särskilt system som avses i punkt 2 eller 3 kräver att försäkrings- eller bosättningsperioder har fullgjorts, skall den behöriga institutionen i den medlemsstaten, i förekommande fall, beakta försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning oavsett om sådana perioder har fullgjorts enligt ett allmänt system eller enligt ett särskilt system och oavsett om så skett som anställd eller som egenföretagare. Dessa perioder skall därvid beaktas som om de hade fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar.
2. Om en medlemsstats lagstiftning för beviljande av vissa förmåner kräver att försäkringsperioder uteslutande har fullgjorts i ett yrke som omfattas av ett särskilt system för anställda eller, i förekommande fall, i en särskild sysselsättning, skall perioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning beaktas vid beviljande av dessa förmåner endast om de har fullgjorts enligt ett motsvarande system eller, om ett sådant saknas, i samma sysselsättning skall perioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning beaktas vid beviljande av dessa förmåner endast om de har fullgjorts enligt ett motsvarande system eller, om ett sådant saknas, i samma yrke, eller, i förekommande fall, i samma sysselsättning. Om personen, sedan sådana perioder har beaktats, inte uppfyller villkoren för rätt till dessa förmåner, skall dessa perioder beaktas vid beviljande av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som i förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän, allt efter omständigheterna och under förutsättning att personen har varit försäkrad enligt ett av dessa system.
3. Om en medlemsstats lagstiftning för beviljande av vissa förmåner kräver att försäkringsperioder uteslutande har fullgjorts i ett yrke som omfattas av ett särskilt system för egenföretagare, skall perioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning beaktas vid beviljande av dessa förmåner endast om de har fullgjorts enligt ett motsvarande system eller, om ett sådant saknas, i samma yrke. De särskilda

▼B

system för egenföretagare som avses i denna punkt är förtecknade i bilaga IV B för varje berörd medlemsstat. Om personen, sedan sådana perioder har beaktats, inte uppfyller villkoren för rätt till dessa förmåner, skall dessa perioder beaktas vid beviljande av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som i förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän, allt efter omständigheterna, och under förutsättning att personen har varit försäkrad enligt ett av dessa system.

4. Försäkringsperioder som har fullgjorts enligt ett särskilt system i en medlemsstat skall beaktas enligt det allmänna systemet, eller om ett sådant saknas, enligt det system som i förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän i en annan medlemsstat för att få bibehålla eller återfå rätt till förmåner under förutsättning att personen har varit försäkrad enligt ett av dessa system, även om dessa perioder redan har beaktats i den senare staten enligt ett system som avses i punkt 2 eller i punkt 3 första meningen.

5. Om en medlemsstats lagstiftning för förvärv, bibehållande eller återfående av rätten till förmåner kräver att personen är försäkrad vid den tidpunkt då försäkringsfallet inträffade, skall detta villkor anses vara uppfyllt om han vid den tidpunkten omfattas av lagstiftningen i en annan medlemsstat, i enlighet med de bestämmelser som anges för varje medlemsstat i bilaga VI.

6. En period med hel arbetslöshet under vilken en person uppbär förmåner enligt artikel 71.1 a ii eller b ii, första meningen, skall beaktas av den behöriga institutionen i den medlemsstat inom vars territorium personen är bosatt i enlighet med den lagstiftning som den institutionen tillämpar, som om denna lagstiftning gällde för honom under hans senaste anställning.

Om denna institution tillämpar en lagstiftning som föreskriver avdrag för avgifter som skall betalas av de arbetslösa personerna för täckandet av ålderspension och dödsfallsersättning, har den rätt att göra sådana avdrag i enlighet med bestämmelserna i den lagstiftning den tillämpar.

Om den period med hel arbetslöshet som personen har fullgjort i bosättningslandet endast kan beaktas om avgiftsperioder har fullgjorts i det landet, skall detta villkor anses vara uppfyllt om avgiftsperioder har fullgjorts i en annan medlemsstat.

Artikel 46 (11)

Beviljande av förmåner

1. Om de villkor som krävs enligt en medlemsstats lagstiftning för rätt till förmåner har uppfyllts utan tillämpning av artikel 45 eller artikel 40.3, skall följande regler gälla:

- a) Den behöriga institutionen skall beräkna det förmånsbelopp som skall utbetalas
 - i) å ena sidan, endast enligt bestämmelserna i den lagstiftning som den tillämpar,
 - ii) å andra sidan, enligt punkt 2.
- b) Den behöriga institutionen kan dock underlåta att företa beräkningen i enlighet med a ii om resultatet av denna beräkning, bortsett från skillnader som uppstår vid avrundningen av siffror, är lika med eller lägre än resultatet av beräkningen enligt a i, om inte denna institution tillämpar en lagstiftning som innehåller regler om förhindrande av sammanträffande av förmåner som avses i artiklarna 46b och 46c eller om nämnda institutioner tillämpar en lagstiftning som innehåller regler om förhindrande av sammanträffande av förmåner i fall som avses i artikel 46c, under förutsättning att nämnda lagstiftning föreskriver att förmåner av annat slag skall beaktas endast på grundval av förhållandet mellan de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enbart enligt denna lagstiftning och de försäkrings- eller bosättningsperioder som krävs enligt denna lagstiftning för att få rätt till hel förmån.

I bilaga IV C anges för varje medlemsstat de fall när två beräkningar skulle medföra ett sådant resultat.

▼B

2. Om villkoren i en medlemsstats lagstiftning för rätt till förmåner uppfylls endast efter tillämpning av artikel 45 och/eller artikel 40.3 skall följande regler tillämpas:

- a) Den behöriga institutionen skall beräkna det teoretiska beloppet för den förmån som personen skulle kunna göra anspråk på om alla försäkrings- och/eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt lagstiftningen i de medlemsstater som den anställde eller egenföretagaren har omfattats av hade fullgjorts i den medlemsstaten och enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar den dag då förmånen beviljas. Om förmånens belopp enligt den lagstiftningen inte är beroende av de fullgjorda periodernas längd, skall detta belopp anses utgöra det teoretiska belopp som avses i detta stycke.
- b) Den behöriga institutionen skall sedan fastställa förmånens faktiska belopp på grundval av det teoretiska belopp som avses i föregående stycke enligt proportionen mellan längden av de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts innan försäkringsfallet inträffar enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar och den totala längden av de försäkrings- och bosättningsperioder som har fullgjorts enligt alla de berörda medlemsstaternas lagstiftningar innan försäkringsfallet inträffade.

3. Personen skall ha rätt till det högsta beloppet som har beräknats enligt punkt 1 och 2, från den behöriga institutionen i varje medlemsstat utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning, som gäller enligt den lagstiftning enligt vilken förmånen skall utbetalas.

I förekommande fall skall den jämförelse som skall göras stå i relation till de belopp som har fastställts efter tillämpningen av nämnda bestämmelser.

4. Om det i fråga om invalid-, ålders- eller efterlevandepensioner skulle inträffa att summan av de förmåner som utges av de behöriga institutionerna i två eller flera medlemsstater enligt bestämmelserna i en sådan multilateral konvention om social trygghet som avses i artikel 6 b är lägre än den summa som skulle utges av dessa medlemsstater enligt punkterna 1 till 3, skall bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på personen.

Artikel 46a (11)

Allmänna bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning av förmåner vid invaliditet, ålderdom eller till efterlevande enligt medlemsstaternas lagstiftningar

1. Med sammanträffande av förmåner av samma slag avses i detta kapitel: sammanträffande av förmåner vid invaliditet, ålderdom och till efterlevande som beräknas eller utges på grundval av försäkrings- och/eller bosättningsperioder som har fullgjorts av en och samma person.

2. Med sammanträffande av förmåner av annat slag avses i detta kapitel: sammanträffande av förmåner som inte kan betraktas som om de var av samma slag enligt punkt 1.

3. Följande regler skall gälla vid tillämpningen av reglerna om minskning, innehållande eller indragning enligt en medlemsstats lagstiftning då en förmån vid invaliditet, ålderdom eller till efterlevande sammanträffar med en förmån av samma slag eller med en förmån av annat slag eller med annan inkomst:

- a) Hänsyn skall tas till förmåner som har förvärvats enligt en annan medlemsstats lagstiftning eller till annan inkomst som har förvärvats i en annan medlemsstat endast om lagstiftningen i den första medlemsstaten innehåller regler om att förmåner eller inkomst som har förvärvats utomlands skall beaktas.
- b) Hänsyn skall tas till det förmånsbelopp som skall utges av en annan medlemsstat före avdrag för skatter, socialförsäkringsavgifter och andra individuella premier eller avdrag.
- c) Hänsyn skall inte tas till förmånsbelopp som har förvärvats enligt en annan medlemsstats lagstiftning och som utges på grundval av frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring.

▼B

- d) Om bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning tillämpas enligt endast en medlemsstats lagstiftning med hänsyn till att personen uppbär förmåner av liknande eller annat slag och som utbetalas enligt andra medlemsstaters lagstiftningar eller till annan inkomst som har förvärvats inom andra medlemsstaters territorium, får den förmån som betalas ut enligt lagstiftningen i den första medlemsstaten minskas endast med ett belopp som motsvarar de förmånsbelopp som utbetalas enligt lagstiftningen inom andra medlemsstaters territorium eller den inkomst som har förvärvats där.

*Artikel 46b (11)***Särskilda bestämmelser vid sammanträffande av förmåner av samma slag enligt två eller flera medlemsstaters lagstiftning**

1. Bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning enligt en medlemsstats lagstiftning skall inte tillämpas på en förmån som beräknas i enlighet med artikel 46.2.
2. Bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning enligt en medlemsstats lagstiftning skall tillämpas på en förmån som beräknas i enlighet med artikel 46.1 a i endast om förmånen är
 - a) antingen en förmån som avses i bilaga IV D, vars storlek inte beror på de fullgjorda försäkrings- eller bosättningsperiodernas längd, eller
 - b) en förmån, vars storlek bestäms på grundval av en tillgodoräknad period som avses vara fullgjord mellan den dag då försäkringsfallet inträffade och en senare dag. I det senare fallet skall nämnda bestämmelser tillämpas vid sammanträffande av en sådan förmån
 - i) antingen med en förmån av samma slag, såvida inte en överenskommelse har slutits mellan två eller flera medlemsstater som föreskriver att en och samma tillgodoräknad period inte får beaktas två eller flera gånger
 - ii) eller med en förmån av det slag som avses i a.

Förmåner som avses i a och b och överenskommelser som anges i bilaga IV D.

*Artikel 46c (11)***Särskilda bestämmelser vid sammanträffande av en eller flera förmåner som avses i artikel 46a.1 med en eller flera förmåner av annat slag eller med annan inkomst då två eller flera medlemsstater berörs**

1. Om uppbärandet av förmåner av annat slag eller av annan inkomst medför minskning, innehållande eller indragning av två eller flera förmåner som avses i artikel 46.1 a i skall de belopp som inte skulle utbetalas vid en strikt tillämpning av bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning i de berörda medlemsstaternas lagstiftning delas med det antal förmåner som skall minskas, innehållas eller indragas.
2. Om en förmån beräknas i enlighet med artikel 46.2 skall den förmån eller de förmåner av annat slag som utges från andra medlemsstater eller annan inkomst och alla andra beståndsdelar som gäller enligt medlemsstatens lagstiftning vid tillämpning av bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning, beaktas i förhållande till de försäkrings- och/eller bosättningsperioder som avses i artikel 46.2 b och användas vid beräkningen av nämnda förmån.
3. Om uppbärandet av förmåner av annat slag eller av annan inkomst medför minskning, innehållande eller indragning av en eller flera förmåner som avses i artikel 46.1 a i och av en eller flera förmåner som avses i artikel 46.2 skall följande regler gälla:
 - a) Om det rör sig om en eller flera förmåner som avses i artikel 46.1 a i skall de belopp som inte skulle utbetalas vid en strikt tillämpning av bestämmelserna angående minskning, innehållande eller indragning enligt medlemsstaternas lagstiftning delas med det antal förmåner som skall minskas, innehållas eller indragas.

▼B

- b) Om det rör sig om en eller flera förmåner som beräknas i enlighet med artikel 46.2 skall minskningen, innehållandet eller indragningen ske i enlighet med punkt 2.
4. Om i de fall som avses i punkt 1 och 3 a en medlemsstats lagstiftning föreskriver att för tillämpning av bestämmelser angående minskning, innehållande eller indragning, hänsyn skall tas till förmåner av annat slag och/eller annan inkomst och andra beståndsdelar i förhållande till de försäkringsperioder som avses i artikel 46.2 b, skall den i nämnda punkter föreskrivna delningen inte gälla för den medlemsstaten.
5. Alla ovannämnda bestämmelser skall tillämpas på motsvarande sätt om lagstiftningen i en eller flera medlemsstater föreskriver att rätt till en förmån inte kan förvärfvas om personen uppbär en förmån av annat slag som utbetalas enligt en annan medlemsstats lagstiftning eller uppbär annan inkomst.

*Artikel 47 (11)***Tilläggsbestämmelser för beräkning av förmåner**

1. Vid beräkningen av det teoretiska belopp och det prorata-belopp som avses i artikel 46.2 skall följande regler gälla:
 - a) Om den totala längden av de försäkrings- och bosättningsperioder som har fullgjorts innan försäkringsfallet inträffade enligt alla de berörda medlemsstaternas lagstiftningar är längre än den maximiperiod som krävs enligt lagstiftningen i en av dessa stater för rätt till hel förmån, skall den behöriga institutionen i den staten beakta denna maximiperiod i stället för de fullgjorda periodernas totala längd. Denna beräkningsmetod får inte leda till att institutionen måste utge förmån med högre belopp än det som har fastställts för oreducerad förmån i den lagstiftning som den tillämpar. Bestämmelsen gäller inte förmåner vilkas storlek är oberoende av försäkringsperiodernas längd.
 - b) Förfarandet för beaktande av sammanfallande perioder är fastställt i den tillämpningsförfordning som avses i artikel 98.
 - c) Om förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning beräknas på grundval av genomsnittliga inkomster, en genomsnittlig avgift, en genomsnittlig ökning eller förhållandet mellan den sökandes brutto inkomster och de genomsnittliga bruttoinkomsterna för alla försäkrade personer utom lärlingar under försäkringsperioderna, skall sådana genomsnittliga eller proportionella tal fastställas av denna stats behöriga institution enbart på grundval av försäkringsperioder som har fullgjorts enligt denna stats lagstiftning eller bruttoinkomster som personen har haft under enbart dessa perioder.
 - d) Om förmåner enligt en medlemstats lagstiftning beräknas på grundval av storleken av inkomster, avgifter eller ökning, skall denna stats behöriga institution fastställa de inkomster, avgifter och ökning som skall beaktas med avseende på försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning på grundval av de genomsnittliga inkomster, avgifter eller ökning som har godtagits med avseende på de försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar.
 - e) Om förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning beräknas på grundval av standardinkomster eller ett fast belopp, skall denna stats behöriga institution godta de standardinkomster eller det fasta belopp som skall beaktas av den med avseende på försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning som är lika med de standardinkomster eller det fasta belopp eller, i förekommande fall, med de genomsnittliga standardinkomster eller det fasta belopp som svarar mot de försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar.
 - f) Om förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning för vissa perioder beräknas på grundval av inkomsternas storlek och för andra perioder på grundval av standardinkomster eller ett fast belopp skall denna stats behöriga institution, med avseende på försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning beakta de inkomster eller fasta belopp som har fastställts enligt

▼B

bestämmelserna i d eller e ovan eller i förekommande fall genomsnittet av dessa inkomster eller fasta belopp. Om förmåner beräknas på grundval av standardinkomster eller ett fast belopp för alla perioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som den behöriga institutionen tillämpar, skall institutionen godta de inkomster som skall beaktas med avseende på försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftningar, som är lika med de fiktiva inkomster som svarar mot standardinkomster eller det fasta beloppet.

- g) Om förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning beräknas på grundval av genomsnittsavgifter, skall den behöriga institutionen fastställa detta genomsnitt med åberopande enbart av de försäkringsperioder som har fullgjorts enligt denna stats lagstiftning.

2. Bestämmelserna i en medlemsstats lagstiftning om indexering av de faktorer som skall beaktas vid beräkningen av förmåner skall i förekommande fall tillämpas på de faktorer som skall beaktas av denna medlemsstats behöriga institution enligt bestämmelserna i punkt 1 med avseende på försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning.

3. Om förmånens storlek enligt en medlemsstats lagstiftning fastställs med beaktande av andra familjemedlemmar än barn, skall denna stats behöriga institution ta hänsyn även till dessa familjemedlemmar till personen och betrakta dem som om de vore bosatta inom den behöriga statens territorium, även om de är bosatta inom en annan medlemsstats territorium.

4. Om den lagstiftning som den behöriga institutionen tillämpar kräver att en lön skall beaktas vid beräkningen av förmåner då artikel 45.6 första och andra styckena har tillämpats och om i denna medlemsstat endast perioder med hel arbetslöshet med förmån i enlighet med artikel 71.1 a ii eller artikel 71.1 b ii första meningen beaktas vid betalning av pension, skall den behöriga institutionen i den medlemsstaten betala pension på grundval av den lön som den använde som grund för utgivande av denna arbetslöshetsförmån i enlighet med den lagstiftning som den tillämpar.

Artikel 48 (11)

Försäkrings- eller bosättningsperioder kortare än ett år

1. Utan hinder av bestämmelser i artikel 46.2 skall institutionen i en medlemsstat inte vara skyldig att bevilja förmåner med anledning av perioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som den tillämpar och som skall beaktas då försäkringsfallet inträffar

- om längden av nämnda perioder inte uppgår till ett år, och
- om endast dessa perioder beaktas, någon rätt till förmån inte skulle finnas enligt bestämmelserna i denna lagstiftning.

2. Den behöriga institutionen i var och en av de andra medlemsstaterna skall beakta de perioder som avses i punkt 1 vid tillämpningen av bestämmelserna i artikel 46.2 utom de under b.

3. Om tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1 skulle leda till att alla institutioner i de berörda medlemsstaterna befrias från sina skyldigheter, skall förmåner beviljas uteslutande enligt lagstiftningen i den sista av de stater vars villkor är uppfyllda, som om alla försäkrings- och bosättningsperioder som har fullgjorts och beaktats enligt bestämmelserna i artikel 45.1–45.4 hade fullgjorts enligt denna stats lagstiftning.

Artikel 49 (11) (15)

Beräkning av förmåner för en person som inte samtidigt uppfyller villkoren i alla lagstiftningar enligt vilka försäkrings- eller bosättningsperioder har fullgjorts eller då han uttryckligen begärt att beviljandet av förmåner vid ålderdom skjuts upp

1. Om en person vid en viss tidpunkt inte uppfyller de villkor som har fastställts för beviljande av förmåner i alla de medlemsstaters lagstiftning som han har omfattats av, i förekommande fall med beak-

▼B

tande av bestämmelserna i artikel 45 och/eller artikel 40.3 men uppfyller villkoren i endast en eller flera av dem, skall följande gälla:

- a) Varje behörig institution som tillämpar en lagstiftning, vars villkor är uppfyllda, skall beräkna det förmånsbelopp som skall utges enligt bestämmelserna i artikel 46.
- b) Undantag:
 - i) Om personen uppfyller villkoren i åtminstone två lagstiftningar utan att återropa försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt de lagstiftningar vars villkor inte är uppfyllda, skall dessa perioder inte beaktas vid tillämpningen av bestämmelserna i artikel 46.2 om inte beaktandet av sådana perioder möjliggör fastställandet av ett högre förmånsbelopp.
 - ii) Om personer uppfyller villkoren i endast en lagstiftning utan att han behöver återropa försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt de lagstiftningar vilkas villkor inte är uppfyllda, skall det förmånsbelopp som skall betalas ut i enlighet med artikel 46.1 a i, beräknas enligt bestämmelserna i endast den lagstiftning vars villkor är uppfyllda med beaktande av endast de perioder som fullgjorts enligt denna lagstiftning, om inte hänsynen till de perioder som fullgjorts enligt de lagstiftningar vilkas villkor inte är uppfyllda gör det möjligt att fastställa ett högre förmånsbelopp i enlighet med artikel 46.1 a ii.

Bestämmelserna i denna punkt skall tillämpas på motsvarande sätt då personen uttryckligen har begärt att beviljandet av förmåner vid ålderdom skjuts upp i enlighet med artikel 44.2 andra meningen.

2. Den eller de förmåner som har beviljats enligt en eller flera lagstiftningar i det fall som avses i punkt 1 skall automatisk räknas om enligt bestämmelserna i artikel 46 när villkoren enligt en eller flera av de lagstiftningar som personen har omfattats av är uppfyllda, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 45 och i förekommande fall ännu en gång med beaktande av punkt 1. Denna punkt skall tillämpas på motsvarande sätt då en person begär beviljande av förmåner vid ålderdom som har förvärvats enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater och som därtills hade varit uppskjuten i enlighet med artikel 44.2 andra meningen.

3. En omräkning skall automatiskt göras enligt bestämmelserna i punkt 1, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 40.2, när villkoren i en eller flera lagstiftningar inte längre är uppfyllda.

Artikel 50 (11)

Beviljande av ett tillägg när det totala förmånsbeloppet enligt de olika medlemsstaternas lagstiftningar inte uppgår till det fastställda minimibeloppet i den stat inom vars territorium mottagaren är bosatt

En förmånstagare på vilken detta kapitel är tillämpligt får inte, i den stat inom vars territorium han är bosatt och enligt vars lagstiftning en förmån utges till honom, beviljas en förmån som är mindre än den minimiförmån som har fastställts enligt denna lagstiftning för en försäkrings- eller bosättningsperiod som är lika med alla försäkringsperioder som har beaktats vid betalning enligt bestämmelserna i de föregående artiklarna. Den behöriga institutionen i denna stat skall under den tid han är bosatt inom dess territorium om det behövs betala ut ett tillägg till honom som uppgår till skillnaden mellan det totala förmånsbelopp som skall betalas ut enligt detta kapitel och minimiförmånsbeloppet.

Artikel 51 (11)

Indexering och ny beräkning av förmåner

1. Om förmånerna från de berörda staterna ändras med en fast procentsats eller ett fast belopp till följd av ökade levnadskostnader, förändringar i lönenivån eller av andra ändringsorsaker, skall denna procentsats eller detta belopp tillämpas direkt på de förmåner som har fastställts enligt bestämmelserna i artikel 46, utan att någon ny beräkning behöver göras enligt bestämmelserna i den artikeln.

▼B

2. Om metoden för att fastställa eller reglerna för att beräkna förmåner skulle ändras, skall dock en ny beräkning göras enligt bestämmelserna i artikel 46.

▼M3*Artikel 51a***Personer som omfattas av ett särskilt system för offentligt anställda**

1. Bestämmelserna i artiklarna 44, 45.1, 45.5 och 45.6 samt artiklarna 46–51 skall tillämpas analogt på personer som omfattas av ett särskilt system för offentligt anställda.

2. Om en medlemsstats lagstiftning för att förvärva, avveckla, bibehålla, eller återfå rätt till förmåner enligt ett särskilt system för offentligt anställda kräver att alla försäkringsperioderna har fullgjorts enligt ett eller flera särskilda system för offentligt anställda i den medlemsstaten, eller betraktas som likvärdiga med sådana perioder enligt den medlemsstatens lagstiftning, skall emellertid endast de perioder beaktas som kan erkännas enligt den medlemsstatens lagstiftning.

Om den berörda personen, sedan sådana fullgjorda perioder har beaktats, inte uppfyller villkoren för rätt till dessa förmåner skall dessa perioder beaktas vid beviljande av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som i förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän, allt efter omständigheterna.

3. Om enligt medlemsstatens lagstiftning förmånerna beräknas på grundval av den senaste eller de senaste lönerna under en referensperiod skall den statens behöriga institution vid beräkningen enbart beakta lönerna, vederbörligen omvärderade, under den eller de perioder då den berörda personen omfattades av den lagstiftningen.

▼B

KAPITEL 4

OLYCKSFALL I ARBETET OCH ARBETSSJUKDOMAR

Avsnitt 1

Rätt till förmåner*Artikel 52***Bosättning i en annan medlemsstat än den behöriga staten – Allmänna regler**

En anställd eller egenföretagare som råkar ut för ett olycksfall i arbetet eller drabbas av en arbetssjukdom och som är bosatt inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens skall i den stat i vilken han är bosatt få följande förmåner:

- Vårdförmåner som utges på den behöriga institutionens bekostnad av institutionen på hans bosättningsort enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar som om han vore försäkrad där.
- Kontantförmåner som utges av den behöriga institutionen enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar. Efter överenskommelse mellan den behöriga institutionen och institutionen på bosättningsorten kan dock dessa förmåner utges av den sistnämnda institutionen på den förstnämndas bekostnad enligt bestämmelserna i den behöriga statens lagstiftning.

*Artikel 53***Gränsarbetare — Särskild regel**

Också en gränsarbetare kan få förmåner inom den behöriga statens territorium. Sådana förmåner skall utges av den behöriga institutionen enligt bestämmelserna i denna stats lagstiftning som om personen vore bosatt där.

▼B

*Artikel 54***Vistelse i eller flyttning till den behöriga staten**

1. En anställd eller egenföretagare som omfattas av artikel 52 och som vistas inom den behöriga statens territorium skall få förmåner enligt bestämmelserna i denna stats lagstiftning, även om han redan har fått förmåner före sin vistelse. Denna bestämmelse gäller dock inte gränsarbetare.
2. En anställd eller egenföretagare som omfattas av artikel 52 och som bosätter sig inom den behöriga statens territorium skall få förmåner enligt bestämmelserna i denna stats lagstiftning, även om han redan har fått förmåner före flyttningen.

*Artikel 55***Vistelse utanför den behöriga staten – Återkomst eller flyttning till en annan medlemsstat efter ett olycksfall eller en arbetssjukdom – Behov av att beges sig till en annan medlemsstat för att få lämplig vård**

1. En anställd eller egenföretagare som råkar ut för ett olycksfall i arbetet eller drabbas av en arbetssjukdom och
 - a) som vistas inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens, eller
 - b) som, efter att ha fått rätt till förmåner på den behöriga institutionens bekostnad, får tillstånd av denna institution att återvända till den medlemsstats territorium där han är bosatt eller att flytta till en annan medlemsstats territorium, eller
 - c) som efter tillstånd av den behöriga institutionen beger sig till en annan medlemsstats territorium för att där få den vård som hans hälsotillstånd kräver,

har rätt till följande:

- i) Vårdförmåner som utges på den behöriga institutionens bekostnad av institutionen på vistelse- eller bosättningsorten enligt bestämmelserna i den lagstiftning som sistnämnda institution tillämpar som om han vore försäkrad där. Den period under vilken förmåner får utges skall dock bestämmas enligt den behöriga statens lagstiftning.
 - ii) Kontantförmåner som utges av den behöriga institutionen enligt den lagstiftning som denna tillämpar. Efter överenskommelse mellan den behöriga institutionen och institutionen på vistelse- eller bosättningsorten kan dock dessa förmåner utges av den sistnämnda institutionen på den förstnämnda institutionens bekostnad enligt den behöriga statens lagstiftning.
2. Tillstånd enligt punkt 1 b får vägras endast om det är klarlagt att en flyttning skulle vara skadlig för personens hälsotillstånd eller försvåra läkarvården.

Tillstånd enligt punkt 1 c får inte vägras om personen inte kan få sådan vård inom den medlemsstats territorium där han är bosatt.

*Artikel 56***Olycksfall under resa**

Ett olycksfall som inträffar under en resa inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens skall anses ha inträffat inom den behöriga statens territorium.

*Artikel 57 (7)***Förmåner vid arbetssjukdom då en person har varit utsatt för samma risk i flera medlemsstater**

1. Om en person, som har drabbats av arbetssjukdom, enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater har utövat verksamhet av en art som kan förorsaka denna sjukdom, skall de förmåner som han eller hans efterlevande kan göra anspråk på beviljas uteslutande enligt lagstiftningen i den stat där villkoren senast har uppfyllts, om så behövs med beaktande av punkt 2–5.

▼B

2. Om beviljandet av förmåner vid arbetssjukdom enligt lagstiftningen i en medlemsstat är beroende av ett villkor om att sjukdomen i fråga först har diagnosticerats inom dess territorium, skall detta villkor anses vara uppfyllt, om sjukdomen först har diagnosticerats inom en annan medlemsstats territorium.

3. Om beviljandet av förmåner vid arbetssjukdom enligt lagstiftningen i en medlemsstat är beroende av ett villkor om att sjukdomen i fråga har diagnosticerats inom en viss tid efter det att den senaste verksamhet har upphört som har kunnat förorsaka en sådan sjukdom, skall den behöriga institutionen i den staten, vid undersökningen av när denna senaste verksamhet utövades, beakta, i nödvändig utsträckning, liknande verksamhet som har utövats enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat, som om verksamheten hade utövats enligt lagstiftningen i den förstnämnda staten.

4. Om beviljandet av förmåner vid arbetssjukdom enligt lagstiftningen i en medlemsstat är beroende av villkor om att en verksamhet som har kunnat förorsaka sjukdomen i fråga har varat under en viss tid, skall den behöriga institutionen i den staten, i nödvändig utsträckning, beakta perioder under vilka sådan verksamhet har utövats enligt lagstiftningen i den förstnämnda staten.

5. I fall som rör sklerogen pneumokonios skall kostnaderna för kontantförmåner, inklusive pensioner, fördelas mellan de behöriga institutionerna i de medlemsstater inom vars territorier personen i fråga har utövat en verksamhet som har kunnat förorsaka sjukdomen. Denna fördelning skall ske på basis av hur längden av de perioder av försäkring eller bosättning för ålderspension, som avses i artikel 45.1 och som har fullgjorts enligt lagstiftningen i var och en av staterna, förhåller sig till den totala längden av sådana perioder som har fullgjorts enligt lagstiftningen i alla stater vid de tidpunkter då förmånerna började utgå.

6. På förslag från kommissionen skall rådet enhälligt bestämma vilka andra arbetssjukdomar som bestämmelserna i punkt 5 skall utvidgas till att omfatta.

*Artikel 58***Beräkning av kontantförmåner**

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning föreskriver att beräkningen av kontantförmåner skall grundas på genomsnittliga inkomster, skall fastställa sådana genomsnittliga inkomster uteslutande på grundval av inkomster som faktiskt har utbetalats under de perioder som har fullgjorts enligt denna lagstiftning.

2. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning föreskriver att beräkningen av kontantförmåner skall grundas på standardinkomster, skall uteslutande beakta standardinkomsterna eller, i förekommande fall, de genomsnittliga standardinkomsterna för perioder som har fullgjorts enligt denna lagstiftning.

3. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning föreskriver att kontantförmånernas storlek skall variera med antalet familjemedlemmar, skall även beakta familjemedlemmar till personen som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium som om de vore bosatta inom den behöriga statens territorium.

*Artikel 59***Kostnader för transport av en person som har råkat ut för ett olycksfall i arbetet eller som har drabbats av en arbetssjukdom**

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat vars lagstiftning innehåller bestämmelser om ansvar för kostnaderna för transport av en person, som har råkat ut för ett olycksfall i arbetet eller som har drabbats av en arbetssjukdom, antingen till hans bosättningsort eller till ett sjukhus, skall ansvara för kostnader för transport av personen till motsvarande ort inom en annan medlemsstats territorium där han är bosatt, under förutsättning att institutionen i förväg lämnar sitt tillstånd

▼B

till en sådan transport och därvid beaktar skälen för transporten. Sådant tillstånd skall inte krävas för gränsarbetare.

2. Den behöriga institutionen i en medlemsstat vars lagstiftning innehåller bestämmelser om ansvar för kostnaderna för transport till begravningsplatsen av en person som har avlidit till följd av ett olycksfall i arbetet skall enligt bestämmelserna i den lagstiftning som den tillämpar ansvara för kostnaderna för transport till motsvarande plats inom en annan medlemsstats territorium där personen var bosatt vid tiden för olycksfallet.

Avsnitt 2

Förrättande av en arbetssjukdom för vilken förmåner har beviljats*Artikel 60 (7) (11)*

1. Vid försäkring av en arbetssjukdom för vilken en anställd eller egenföretagare har fått eller får förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning gäller följande:

- a) Om personen inte under den tid som han har fått förmåner har utfört arbete som omfattas av en annan medlemsstats lagstiftning och som sannolikt kan förorsaka eller förvärja sjukdomen, skall den behöriga institutionen i den förstnämnda medlemsstaten med beaktande av försämringsansvaret för kostnaden för förmånerna enligt bestämmelserna i den lagstiftning som institutionen tillämpar.
- b) Om personen under den tid som han fått förmåner har utfört sådant arbete enligt en annan medlemsstats lagstiftning, skall den behöriga institutionen i den förstnämnda medlemsstaten ansvara för kostnaden för förmånerna enligt den lagstiftning som den tillämpar utan att beakta försämringsansvaret. Den behöriga institutionen i den andra medlemsstaten skall till personen i fråga utge ett tillägg, vars storlek skall uppgå till skillnaden mellan det förmånsbelopp som skall utges efter försämringsansvaret och det belopp som skulle ha utgetts före försämringsansvaret enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar om sjukdomen hade uppkommit enligt den medlemsstatens lagstiftning.
- c) Om, i det fall som avses i b, en anställd eller egenföretagare som lider av sklerogen pneumokonios eller av en sjukdom som anges i artikel 57.6, inte har rätt till förmåner enligt den andra medlemsstatens lagstiftning, skall den behöriga institutionen i den förstnämnda medlemsstaten, med beaktande av försämringsansvaret, utge förmåner enligt den lagstiftning som den tillämpar. Den behöriga institutionen i den andra medlemsstaten skall dock svara för kostnaden för skillnaden mellan beloppet av kontantförmåner, inklusive pensioner, som med beaktande av försämringsansvaret skall utges av den förstnämnda medlemsstatens behöriga institution, och beloppet av motsvarande förmåner som betalades ut före försämringsansvaret.
- d) Bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning i en medlemsstats lagstiftning skall inte tillämpas på personer som uppbär förmåner som har beviljats av institutioner i två medlemsstater enligt b.

2. Vid försäkring av en arbetssjukdom som föranleder tillämpning av bestämmelserna i artikel 57.5 gäller följande:

- a) Den behöriga institution som har utgett förmånerna enligt bestämmelserna i artikel 57.1 skall med beaktande av försämringsansvaret utge förmåner enligt den lagstiftning som den tillämpar.
- b) Kostnaden för kontantförmåner, inklusive pensioner, skall fortsätta att fördelas mellan de institutioner som enligt bestämmelserna i artikel 57.5 delade på kostnaderna för tidigare förmåner. Om personen åter har börjat arbeta i en verksamhet som sannolikt kan förorsaka eller förvärja arbetssjukdomen, antingen enligt lagstiftningen i en av medlemsstaterna inom vilken han tidigare har arbetat i en verksamhet av samma slag eller enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat, skall dock den behöriga institutionen i denna stat svara för kostnaden för skillnaden mellan det förmånsbelopp som skall utges med hänsyn till försämringsansvaret och det förmånsbelopp som betalades ut före försämringsansvaret.

Avsnitt 3

Diverse bestämmelser*Artikel 61***Regler för beaktande av särskilda bestämmelser i vissa lagstiftningar**

1. Om det inte finns någon försäkring mot olycksfall i arbetet eller mot arbetssjukdomar inom den medlemsstats territorium inom vilket personen befinner sig eller om det finns en sådan försäkring men inte någon institution som svarar för utgivande av vårdförmåner, skall dessa förmåner utges av den institution på vistelse- eller bosättningsorten som svarar för utgivande av vårdförmåner vid sjukdom.
2. Om det enligt den behöriga statens lagstiftning för rätt till helt kostnadsfria vårdförmåner krävs att sådan läkarvård som organiseras av arbetsgivaren utnyttjas, skall vårdförmåner, som utges i fall som avses i artiklarna 52 och 55.1, anses ha utgetts inom ramen för sådan läkarvård.
3. Om det i den behöriga statens lagstiftning finns ett system för arbetsgivares ansvar, skall vårdförmåner som utges i fall som avses i artikel 52 och 55.1 anses ha utgetts på den behöriga institutionens begäran.
4. Om den behöriga statens system för ersättning för olycksfall i arbetet inte har karaktären av obligatorisk försäkring, skall vårdförmåner utges direkt av arbetsgivaren eller den försäkringsgivare som har trätt i hans ställe.
5. Om en medlemsstats lagstiftning uttryckligen eller underförstått föreskriver att olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar som har inträffat eller godkänts tidigare skall beaktas för att fastställa graden av arbetsförmåga, för att fastställa rätten till en förmån eller för att bestämma förmånsbeloppet, skall denna medlemsstats behöriga institution även beakta olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar som har inträffat eller godkänts tidigare enligt en annan medlemsstats lagstiftning som om de hade inträffat eller godkänts enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar.
6. Om en medlemsstats lagstiftning uttryckligen eller underförstått föreskriver att olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar som har inträffat eller som godkänts senare skall beaktas för att fastställa graden av arbetsförmåga, för att fastställa rätten till en förmån eller för att bestämma förmånsbeloppet, skall denna medlemsstats behöriga institution även beakta olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar som har inträffat eller som godkänts senare enligt en annan medlemsstats lagstiftning som om de hade inträffat eller godkänts enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar, dock endast om
 - 1) ingen ersättning utges för det olycksfall i arbetet eller den arbetssjukdom som hade inträffat eller godkänts tidigare enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar,
 - och
 - 2) ingen ersättning utges enligt den andra medlemsstatens lagstiftning enligt vilken olycksfallet i arbetet eller arbetssjukdomen har inträffat eller godkänts senare, med beaktande av bestämmelserna i punkt 5, vad gäller det olycksfallet i arbetet eller den arbetssjukdomen.

*Artikel 62***Tillämpligt system om det finns flera system i vistelse- eller bosättningslandet — Maximitid för förmåner**

1. Om vistelse- eller bosättningslandets lagstiftning har flera försäkringssystem, skall bestämmelserna i systemet för arbetare inom stålindustrin gälla för anställda eller egenföretagare som omfattas av artikel 52 eller 55.1. Om denna lagstiftning innehåller ett särskilt system för arbetare i gruvor eller liknande företag skall dock bestämmelserna i detta system gälla för denna kategori arbetare om den institution på vistelse- eller bosättningsorten, till vilken de lämnar in sin ansökan, är behörig att tillämpa detta system.

▼B

2. Om en medlemsstats lagstiftning föreskriver en maximiperiod under vilken förmåner kan beviljas, kan institutionen som tillämpar denna lagstiftning beakta varje period under vilken förmåner redan har utgetts av en annan medlemsstats institution.

Avsnitt 4

Återbetalning mellan institutioner*Artikel 63*

1. Den behöriga institutionen är skyldig att återbetala beloppet för sådana vårdförmåner som utges för dess räkning enligt bestämmelserna i artikel 52 och 55.1.

2. De återbetalningar som avses i punkt 1 skall, efter styrkande av de verkliga kostnaderna, fastställas och genomföras enligt de regler som har fastställts i den tillämpningsförfordning som avses i artikel 98.

3. Två eller flera medlemsstater, eller dessa staters behöriga myndigheter, kan komma överens om andra återbetalningsmetoder eller avstå från återbetalning mellan institutioner under dem.

▼M4

Avsnitt 5

Studerande*Artikel 63 a*

Bestämmelserna i avsnitten 1–4 skall på motsvarande sätt gälla studerande.

▼B

KAPITEL 5

DÖDSFALLSERSÄTTNINGAR*Artikel 64***Sammanläggning av försäkrings- eller bosättningsperioder**

Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning kräver att försäkrings- eller bosättningsperioder har fullgjorts för att någon skall få, bibehålla eller återfå rätt till dödsfallsersättningar, skall i den utsträckning som behövs beakta försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning som om de hade fullgjorts enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar.

*Artikel 65***Rätt till ersättning när dödsfallet inträffar i eller den förmånsberättigade är bosatt i en annan medlemsstat än den behöriga staten**

1. När en anställd, en egenföretagare, en pensionär eller en pensionsökande, eller en familjemedlem till en sådan person, avlider inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens skall dödsfallet anses ha inträffat inom den behöriga statens territorium.

2. Den behöriga institutionen är skyldig att utge dödsfallsersättning enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar, även om den förmånsberättigade är bosatt inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens.

3. Bestämmelserna i punkt 1 och 2 gäller även om dödsfallet har inträffat på grund av ett olycksfall i arbetet eller en arbetssjukdom.

Artikel 66

Utgivande av förmåner för en pensionär som avlider under bosättning i en annan medlemsstat än den där den institution finns, som svarade för utgivande av vårdförmåner

▼B

Om en pensionär, som hade rätt till pension enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, avlider under bosättning inom en annan medlemsstats territorium än det, vars institution svarade för att utge vårdförmåner till honom enligt bestämmelserna i artikel 28, skall de dödsfallsärsättningar som utges enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar, utges av institutionen på dess egen bekostnad som om pensionären vid dödsfallet hade varit bosatt inom det territorium där denna institution finns.

Bestämmelserna i föregående punkt gäller också en pensionärs familjemedlemmar.

▼M4*Artikel 66 a***Studerande**

Bestämmelserna i artiklarna 64–66 skall på motsvarande sätt gälla studerande och deras familjemedlemmar.

▼B

KAPITEL 6

ARBETSLÖSHETSFÖRMÅNER

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser*Artikel 67***Sammanläggning av försäkrings- eller anställningsperioder**

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning kräver att försäkringsperioder har fullgjorts för att någon skall få, bibehålla eller återfå rätt till förmåner, skall i den utsträckning som behövs beakta försäkrings- eller anställningsperioder som han har fullgjort som anställd enligt en annan medlemsstats lagstiftning som om de vore försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar, dock under förutsättning att anställningsperioderna skulle ha ansetts som försäkringsperioder om de hade fullgjorts enligt denna lagstiftning.

2. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning kräver att anställningsperioder har fullgjorts för att någon skall få, bibehålla eller återfå rätt till förmåner, skall i den utsträckning som behövs beakta försäkrings- eller anställningsperioder som han har fullgjort som anställd enligt en annan medlemsstats lagstiftning som om de vore anställningsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar.

3. Utom i fall som avses i artikel 71.1 a ii och b ii, skall bestämmelserna i punkt 1 och 2 gälla under villkor att personen senast har fullgjort — i fall som avses i punkt 1, försäkringsperioder — i fall som avses i punkt 2, anställningsperioder

enligt bestämmelserna i den lagstiftning enligt vilken ansökan om förmåner görs.

4. Om längden av den period under vilken förmåner kan utges är beroende av försäkrings- eller anställningsperiodernas längd, gäller i förekommande fall bestämmelserna i punkt 1 eller 2.

*Artikel 68***Beräkning av förmåner**

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning föreskriver att beräkningen av förmåner skall grundas på den tidigare löns storlek, skall uteslutande beakta den lön som personen hade vid sin senaste anställning inom denna stats territorium. Om den anställningen varade kortare tid än fyra veckor, skall dock förmånerna grundas på normallönen på den arbetslösa personens bosättnings- eller vistelseort

▼B

vid en anställning som motsvarar eller liknar hans senaste anställning inom en annan medlemsstats territorium.

2. Den behöriga institutionen i en medlemsstat vars lagstiftning föreskriver att förmånernas storlek varierar med antalet familjemedlemmar, skall också beakta personens familjemedlemmar bosatta inom en annan medlemsstats territorium som om de vore bosatta inom den behöriga statens territorium. Denna bestämmelse gäller dock inte om en annan person har rätt till arbetslöshetsförmåner i familjemedlemmarnas bosättningsland och om familjemedlemmarna beaktas vid beräkningen av dessa förmåner.

Avsnitt 2

Arbetslösa personer som beger sig till en annan medlemsstat än den behöriga staten*Artikel 69***Villkor och begränsningar i rätten att behålla förmåner**

1. En anställd eller egenföretagare, som är helt arbetslös och uppfyller villkoren för rätt till förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning och som beger sig till en eller flera andra medlemsstater för att söka arbete där, skall behålla rätten till sådana förmåner enligt följande villkor och med följande begränsningar:

- a) Före avfärden skall han ha varit registrerad som arbetssökande och ha varit tillgänglig för den behöriga statens arbetsförmedling i åtminstone fyra veckor efter det att han blev arbetslös. De behöriga förmedlingarna eller institutionerna kan dock ge tillstånd till att han reser innan denna tid har gått ut.
- b) Han skall registrera sig som arbetssökande hos arbetsförmedlingen i varje medlemsstat som han reser till och underkasta sig den kontroll som finns där. Detta villkor skall anses uppfyllt för perioden före registreringen, om personen har registrerat sig inom sju dagar från den dag då han inte längre var tillgänglig för arbetsförmedlingen i den stat som han har lämnat. I undantagsfall kan denna period förlängas av de behöriga förmedlingarna eller institutionerna.
- c) Rätten till förmåner skall bibehållas under en längsta tid av tre månader från och med den dag då personen upphörde att vara tillgänglig för arbetsförmedlingen i den stat som han har lämnat, under förutsättning att den totala förmånsperioden inte överstiger den förmånsperiod som han hade rätt till enligt denna stats lagstiftning. För säsongarbetare skall denna tid dessutom begränsas till den tid som återstår till slutet av den säsong för vilken han har anställts.

2. Om personen återvänder till den behöriga staten före utgången av den period under vilken han har rätt till förmåner enligt bestämmelserna i punkt 1 c, skall han fortsätta att ha rätt till förmåner enligt denna stats lagstiftning. Han skall förlora all rätt till förmåner enligt den behöriga statens lagstiftning, om han inte återvänder dit före utgången av denna tid. I undantagsfall kan denna tidsgräns utsträckas av de behöriga förmedlingarna eller institutionerna.

3. Bestämmelserna i punkt 1 kan återopas endast en gång mellan två anställningsperioder.

4. Om den behöriga staten är Belgien skall en arbetslös person, som återvänder dit efter utgången av den tremånadersperiod som anges i punkt 1 c, inte där få rätt till förmåner på nytt förrän han har varit anställd där i minst tre månader.

*Artikel 70***Utgivande av förmåner och återbetalning**

1. I de fall som avses i artikel 69.1 skall förmåner utges av institutionen i varje stat till vilken en arbetslös person beger sig för att söka arbete.

▼B

Den behöriga institutionen i den medlemsstat, vars lagstiftning den anställda eller egenföretagaren omfattades av under den senaste arbetsperioden, skall vara skyldig att återbetala beloppet för sådana förmåner.

2. De återbetalningar som avses i punkt 1 skall, efter styrkande av de verkliga kostnaderna eller i form av schablonbelopp, fastställas och genomföras enligt de regler som har fastställts i den tillämpningsförfordning som avses i artikel 98.

3. Två eller fler medlemsstater eller dessa staters behöriga myndigheter kan komma överens om andra återbetalnings- eller betalningsmetoder eller avstå från återbetalning mellan underställda institutioner.

Avsnitt 3

Arbetslösa personer som under sin senaste anställning var bosatta i en annan medlemsstat än den behöriga staten

Artikel 71

1. En arbetslös person som tidigare var anställd och som under sin senaste anställning var bosatt inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens skall få förmåner enligt följande bestämmelser:

- a) i) En gränsarbetare som är delvis eller periodvis arbetslös i det företag som sysselsätter honom skall få förmåner enligt bestämmelserna i den behöriga statens lagstiftning som om han vore bosatt inom denna stats territorium. Dessa förmåner skall utges av den behöriga institutionen.
- ii) En gränsarbetare som är helt arbetslös skall få förmåner enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt som om han hade omfattats av denna lagstiftning då han senast var anställd. Dessa förmåner skall utges av institutionen på bosättningsorten på dess bekostnad.
- b) i) En anställd som inte är gränsarbetare och som blir delvis, periodvis eller helt arbetslös och som förblir tillgänglig för sin arbetsgivare eller arbetsförmedlingen inom den behöriga statens territorium skall få förmåner enligt bestämmelserna i denna stats lagstiftning som om han vore bosatt inom dess territorium. Dessa förmåner skall utges av den behöriga institutionen.
- ii) En anställd som inte är gränsarbetare och som blir helt arbetslös och som anmäler sig som arbetssökande hos arbetsförmedlingen inom den medlemsstats territorium inom vilket han är bosatt eller som återvänder till detta territorium skall få förmåner enligt denna stats lagstiftning som om han senast hade varit anställd där. Institutionen på bosättningsorten skall på egen bekostnad utge dessa förmåner. Om personen har fått rätt till förmåner på bekostnad av den behöriga institutionen i den medlemsstat, vars lagstiftning han senast har omfattats av, skall han dock få förmåner enligt bestämmelserna i artikel 69. Förmåner enligt lagstiftningen i den stat där han är bosatt skall innehållas under varje period under vilken den arbetslöse enligt bestämmelserna i artikel 69 kan ansöka om förmåner enligt den lagstiftning som han senast har omfattats av.

2. En arbetslös person har inte rätt till förmåner enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt under den tid som han har rätt till förmåner enligt bestämmelserna i punkt 1 a i eller 1 b i.

▼M3

Avsnitt 4

Personer som omfattas av ett särskilt system för offentligt anställda

Artikel 71a

1. Bestämmelserna i avsnitten 1 och 2 skall tillämpas analogt på personer som omfattas av ett särskilt arbetslöshetssystem för offentligt anställda.

▼ **M3**

2. Bestämmelserna i avsnitt 3 skall inte tillämpas på personer som omfattas av ett särskilt arbetslöshetssystem för offentligt anställda. En arbetslös som omfattas av ett särskilt arbetslöshetssystem för offentligt anställda, som är helt eller delvis arbetslös, och som i samband med sin senaste anställning var bosatt inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga medlemsstatens, skall erhålla förmåner i enlighet med bestämmelserna i den behöriga statens lagstiftning som om han var bosatt inom denna stats territorium. Dessa förmåner skall tillhandahållas och kostnaderna för dem bäras av den behöriga institutionen.

▼ **B**

KAPITEL 7 (8)

FAMILJEFÖRMÅNER

*Artikel 72 (8)***Sammanläggning av försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare**

Om lagstiftningen i en medlemsstat för rätt till förmåner ställer krav på fullgjorda försäkrings- eller anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, skall den behöriga institutionen i den staten i nödvändig utsträckning beakta försäkrings- och anställningsperioder samt perioder av verksamhet som egenföretagare som har fullgjorts i en annan medlemsstat som om dessa perioder hade fullgjorts enligt den lagstiftning som denna tillämpar.

*Artikel 72a (9) (14)***Anställda som har blivit helt arbetslösa**

En anställd som har blivit helt arbetslös och för vilken artikel 71.1 a ii eller b ii första meningen gäller skall för sina familjemedlemmar som är bosatta inom samma medlemsstats territorium som han själv få familjeförmåner enligt lagstiftningen i den staten som om han hade varit omfattad av denna lagstiftning under sin senaste anställning, med beaktande, om så behövs, av bestämmelserna i artikel 72. Dessa förmåner skall utges på bekostnad av institutionen på bosättningsorten.

Om denna institution tillämpar en lagstiftning som föreskriver avdrag för avgifter som skall betalas av de arbetslösa personerna för täckandet av familjeförmåner, har den rätt att göra sådana avdrag i enlighet med bestämmelserna i den lagstiftning den tillämpar.

*Artikel 73 (8)***Anställda eller egenföretagare vars familjemedlemmar är bosatta i en annan medlemsstat än den behöriga staten**

En anställd eller egenföretagare, som omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat, skall för sina familjemedlemmar som är bosatta i en annan medlemsstat ha rätt till de familjeförmåner som utges enligt lagstiftningen i den förra staten som om de vore bosatta i den staten, om något annat inte följer av bilaga VI.

*Artikel 74 (8)***Arbetslösa vars familjemedlemmar är bosatta i en annan medlemsstat än den behöriga staten**

En arbetslös person som tidigare var anställd eller egenföretagare och som uppbär arbetslöshetsförmåner enligt lagstiftningen i en medlemsstat skall för sina familjemedlemmar som är bosatta i en annan medlemsstat ha rätt till de familjeförmåner som utges enligt lagstiftningen i den förra staten, som om de vore bosatta i den staten, om något annat inte följer av bilaga VI.

▼B

*Artikel 75 (8)***Utgivande av förmåner**

1. Familjeförmåner skall i fall som avses i artikel 73 utges av den behöriga institutionen i den stat vars lagstiftning gäller för den anställda eller egenföretagaren och i fall som avses i artikel 74 av den behöriga institutionen i den stat enligt vars lagstiftning en arbetslös person som tidigare var anställd eller egenföretagare uppbär arbetslöshetsförmåner. Förmånerna skall utges i enlighet med de bestämmelser som gäller för sådana institutioner oavsett om den fysiska eller juridiska person till vilken sådana förmåner skall utbetalas är bosatt eller vistas inom den behöriga statens territorium eller inom en annan medlemsstats territorium eller inom en annan medlemsstats territorium.

2. Om den person till vilken familjeförmånerna skall utbetalas inte använder dessa förmåner till familjemedlemmarnas försörjning, skall den behöriga institutionen dock på begäran av och genom institutionen på familjemedlemmarnas bostadsort eller den institution eller det organ som är utsett därtill av den behöriga myndigheten i det land där familjemedlemmarna är bosatta utbetala dessa förmåner med befriande verkan till den fysiska eller juridiska person som faktiskt försörjer familjemedlemmarna.

3. Två eller flera medlemsstater kan i enlighet med bestämmelserna i artikel 8 komma överens om att den behöriga institutionen, antingen direkt eller genom institutionen på familjemedlemmarnas bostadsort, skall utbetala familjeförmånerna till vilka rätt föreligger enligt lagstiftningen i dessa stater eller i en av dessa stater, till den fysiska eller juridiska person som faktiskt försörjer familjemedlemmarna.

Artikel 76 (8)

Prioritetsregler då rätt till familjeförmåner samtidigt föreligger enligt lagstiftningen i den behöriga staten och enligt lagstiftningen i den medlemsstat där familjemedlemmarna är bosatta

1. Om familjeförmåner för samma tid och för samma familjemedlem på grund av förvärvsverksamhet utges enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmarna är bosatta, skall rätten till familjeförmåner som utges enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat, i förekommande fall med tillämpning av artikel 73 eller 74, innehållas till det belopp som utbetalas enligt lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten.

2. Om ansökan om förmåner inte görs i den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmarna är bosatta kan den behöriga institutionen i den andra medlemsstaten tillämpa bestämmelserna i punkt 1 som om förmånerna hade beviljats i den förstnämnda staten.

▼M4

*Artikel 76 a***Studerande**

Bestämmelserna i artikel 72 skall på motsvarande sätt gälla studerande.

▼B

KAPITEL 8

FÖRMÅNER FÖR PENSIONÄRERS MINDERÅRIGA BARN OCH FÖR BARN SOM MIST EN AV FÖRÄLDRARNA ELLER BÅDA FÖRÄLDRARNA

*Artikel 77***Pensionärers minderåriga barn**

1. I denna artikel avses med "förmåner" dels familjebidrag för pensioner som får pension till följd av ålderdom, invaliditet, olycksfall i arbetet eller arbetssjukdom, dels sådana öknings- eller tillägg till pensioner som utges för barn till pensionären, med undantag för de

▼B

tillägg som utges enligt försäkringssystem för olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar.

2. Oavsett inom vilken medlemsstats territorium som pensionären eller barnen är bosatta gäller följande:

- a) Till den som får pension enligt endast en medlemsstats lagstiftning skall förmåner utges enligt lagstiftningen i den medlemsstat som svarar för pensionen.
- b) Till den som får pensioner enligt flera medlemsstaters lagstiftning skall förmåner utges:
 - i) enligt lagstiftningen i den medlemsstat i vilken han är bosatt, under förutsättning att han, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 79.1 a, har fått rätt till en av de förmåner som avses i punkt 1 enligt denna stats lagstiftning eller,
 - ii) om denna förutsättning inte är uppfylld, enligt den medlemsstats lagstiftning som han längst har omfattats av, under förutsättning att han, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 79.1 a, har rätt till en av de förmåner som avses i punkt 1 enligt denna lagstiftning. Om han inte har sådan rätt enligt denna lagstiftning, skall villkoren för att få förmåner enligt andra berörda medlemsstaters lagstiftning utredas i fallande ordning allt efter längden av de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt dessa medlemsstaters lagstiftning.

*Artikel 78***Barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna****▼M5**

1. I denna artikel avses med ”förmåner” de familjebidrag och, i förekommande fall, de tillägg eller särskilda bidrag som utges för barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna.

▼B

2. Förmåner till barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna skall beviljas enligt följande regler, oavsett inom vilken medlemsstats territorium som barnet eller den fysiska eller juridiska person som faktiskt försörjer barnet är bosatt:

- a) Barn till sådana avlidna anställda eller egenföretagare som omfattades av endast en medlemsstats lagstiftning enligt denna stats lagstiftning.
- b) Barn till sådana avlidna anställda eller egenföretagare som omfattades av flera medlemsstaters lagstiftningar:
 - i) Enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium barnet är bosatt, under förutsättning att det, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 79.1 a, enligt denna stats lagstiftning har rätt till en av de förmåner som avses i punkt 1.
 - ii) I andra fall enligt lagstiftningen i den medlemsstat vars lagstiftning den avlidne längst hade omfattats av, under förutsättning att barnet, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 79.1 a, enligt denna stats lagstiftning har rätt till en av de förmåner som avses i punkt 1. Om det inte har sådan rätt enligt denna lagstiftning, skall villkoren för att få förmåner enligt andra berörda medlemsstaters lagstiftning utredas i fallande ordning allt efter längden av de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt dessa medlemsstaters lagstiftning.

Den medlemsstats lagstiftning som gäller vid beviljande av de förmåner som avses i artikel 77 till en pensionärs barn skall dock fortsätta att gälla efter pensionärens död vid utgivande av förmåner till hans barn.

▼M5*Artikel 78a*

Barnpensioner, förutom de som beviljats enligt försäkringssystem för olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar, skall behandlas som ”förmåner” enligt bestämmelserna i artikel 78.1 om den avlidne vid något tillfälle omfattades av ett system avsett enbart för familjebidrag

▼ **M5**

eller tilläggsbidrag eller särskilda bidrag för barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna. Dessa system anges i en förteckning i bilaga VIII.

▼ **B***Artikel 79 (7)***Gemensamma bestämmelser om förmåner för minderåriga barn till pensionärer och för barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna**

1. Förmåner som avses i artiklarna ►**M5** 77, 78 och 78a ◀ skall utges enligt den lagstiftning som har fastställts med tillämpning av bestämmelserna i dessa artiklar av den institution som svarar för tillämpningen av denna lagstiftning och på dess bekostnad som om pensionären eller den avlidne endast hade omfattats av den behöriga statens lagstiftning.

Dock gäller följande:

- a) Om denna lagstiftning föreskriver att rätten att få, bibehålla eller återfå förmåner är beroende av längden av försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, skall längden i förekommande fall fastställas med beaktande av bestämmelserna i artikel 45 eller artikel 72.
 - b) Om denna lagstiftning föreskriver att förmånsbeloppet skall beräknas med utgångspunkt från pensionsbeloppet eller skall bestämmas efter försäkringsperiodernas längd, skall dessa förmånsbelopp beräknas med utgångspunkt från det teoretiska belopp som har fastställts enligt bestämmelserna i artikel 46.2.
2. Om tillämpningen av regeln i artiklarna 77.2 b ii och 78.2 b ii skulle leda till att flera medlemsstater blir behöriga eftersom perioderna är lika långa, skall förmåner som avses i artikel ►**M5** 77, 78 eller 78a ◀ beviljas enligt lagstiftningen i de medlemsstater som pensionären eller den avlidne senast har omfattats av.
3. Rätten till förmåner endast enligt nationell lagstiftning eller enligt bestämmelserna i punkt 2 och enligt artiklarna ►**M5** 77, 78 och 78a ◀ skall innehållas om barnen ges rätt till familjeförmåner eller familjebidrag enligt en medlemsstats lagstiftning på grund av förvärvsverksamhet. I så fall skall personerna anses som familjemedlemmar till en anställd eller egenföretagare.

▼ **M3***Artikel 79a***Bestämmelser om förmåner för barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna och som är berättigade till förmåner enligt ett särskilt system för offentligt anställda**

1. Utan hinder av bestämmelserna i ►**M5** artikel 78a ◀ skall pensioner, enligt ett särskilt system för offentligt anställda, till barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna beräknas enligt bestämmelserna i kapitel 3.
2. När perioder för försäkring, anställning, verksamhet som egenföretagare eller bosättning, i de fall som föreskrivs i punkt 1, också har fullgjorts enligt ett allmänt system, skall förmåner som har uppkommit enligt det allmänna systemet utges i enlighet med bestämmelserna i kapitel 8 ►**M5** om inte annat föreskrivs i artikel 44.3 ◀. Perioder för försäkring, verksamhet som egenföretagare eller anställning som har fullgjorts i enlighet med lagstiftningen för ett särskilt system för offentligt anställda eller perioder som enligt medlemsstatens lagstiftning skall betraktas som likvärdiga med sådana perioder skall, när så är lämpligt, beaktas för att förvärva, bibehålla eller återfå rätt till förmån i enlighet med lagstiftningen för det allmänna systemet.

▼ **B**

AVDELNING IV

**ADMINISTRATIV KOMMISSION FÖR SOCIAL TRYGGHET
FÖR MIGRERANDE ARBETARE**

▼B*Artikel 80***Sammansättning och arbetsmetoder**

1. Till kommissionen skall det knytas en administrativ kommission för social trygghet för migrerande arbetare (nedan benämnd "administrativa kommissionen") som består av en regeringsföreträdare för var och en av medlemsstaterna, om det behövs biträde av sakkunniga. En företrädare för kommissionen skall delta i administrativa kommissionens arbete som rådgivare.

2. Administrativa kommissionen skall biträdas i tekniska frågor av Internationella arbetsorganisationen enligt de överenskommelser som har slutits för detta ändamål mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och den Internationella arbetsorganisationen.

3. Stadgar för administrativa kommissionen skall fastställas genom överenskommelse mellan ledamöterna.

Beslut i frågor om tolkning som avses i artikel 81 a skall vara enhälliga. De skall ges nödvändig publicitet.

4. Kommissionen skall förse administrativa kommissionen med sekretariatstjänster.

*Artikel 81***Administrativa kommissionens uppgifter**

Administrativa kommissionen skall ha till uppgift

- a) att handha samtliga administrativa frågor om tolkning av bestämmelserna i denna förordning och senare förordningar eller av bestämmelser i andra överenskommelser eller arrangemang inom ramen för dessa förordningar, utan att det påverkar den rätt som myndigheter, institutioner och berörda personer har att utnyttja de förfaranden och domstolar som föreskrivs i medlemsstaternas lagstiftning, denna förordning eller fördraget,
- b) att på begäran av myndigheter, institutioner och domstolar i medlemsstaterna översätta handlingar som gäller tillämpningen av denna förordning, särskilt översättningar av ansökningar som görs av personer som kan ha rätt till förmåner enligt bestämmelserna i denna förordning,
- c) att främja och utveckla samarbete mellan medlemsstaterna i frågor om social trygghet, framförallt vad gäller hälso- och sociala åtgärder av gemensamt intresse,

▼M1

- d) att främja och utveckla samarbete mellan medlemsstaterna genom att modernisera de förfaranden som är nödvändiga för informationsutbyte, särskilt genom att anpassa informationsflödet mellan institutionerna till telematiskt utbyte, med beaktande av utvecklingen av informationsbehandlingen i varje medlemsstat. Denna modernisering har framför allt till syfte att påskynda beviljandet av förmåner,

▼B

- e) att ställa samman de uppgifter som skall beaktas vid upprättande av redovisningar av de kostnader som skall betalas av medlemsstaternas institutioner enligt bestämmelserna i denna förordning och fastställa de årliga avräkningarna mellan dessa institutioner,
- f) att utföra andra uppgifter inom dess kompetensområde enligt bestämmelserna i denna och senare förordningar eller andra överenskommelser eller arrangemang inom ramen för dessa förordningar,
- g) att lämna förslag till kommissionen om utarbetande av ytterligare förordningar och om ändring av denna och senare förordningar.

AVDELNING V**RÅDGIVANDE KOMMITTÉ FÖR MIGRERANDE ARBETARES SOCIALA TRYGGHET**

▼B

Artikel 82 (B) (16)

Inrättande, sammansättning och arbetsmetoder

1. En rådgivande kommitté för migrerande arbetares sociala trygghet (nedan benämnd "rådgivande kommittén") inrättas härmed. Den skall ha 90 företrädare och bestå av följande företrädare från varje medlemsstat:

- a) Två regeringsföreträdare, av vilken åtminstone en skall vara ledamot av administrativa kommissionen.
- b) Två företrädare för arbetstagarorganisationerna.
- c) Två företrädare för arbetsgivarorganisationerna.

För var och en av de ovan nämnda kategorierna skall en ersättare utses för varje medlemsstat.

2. Ledamöterna i rådgivande kommittén och deras ersättare skall utses av rådet, som vid valet av företrädare för arbetstagarorganisationer och arbetsgivarorganisationer skall sträva efter att åstadkomma en rättvis representation för de olika intressområdena.

En förteckning över ledamöter och ersättare skall offentliggöras av rådet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

3. Mandattiden för ledamöter och ersättare skall vara två år. Mandaten kan förnyas. Vid utgången av mandattiden skall ledamöter och ersättare stå kvar i sina uppdrag tills de ersätts eller tills deras mandat har förlängts.

4. Rådgivande kommitténs ordförande skall vara representant för kommissionen. Ordföranden har inte rösträtt.

5. Rådgivande kommittén skall sammanträda minst en gång om året. Ordföranden sammankallar kommittén, antingen på eget initiativ eller på grund av en till honom inlämnad skriftlig ansökan från minst en tredjedel av ledamöterna. En sådan ansökan måste innehålla konkreta förslag om dagordningen.

6. Rådgivande kommittén kan på ordförandens förslag i undantagsfall besluta att samråda med personer eller företrädare för organisationer som har stor erfarenhet av frågor om social trygghet. Dessutom skall kommittén få teknisk hjälp från Internationella arbetsorganisationen på samma villkor som administrativa kommissionen enligt den överenskommelse som har slutits mellan Europeiska gemenskapen och Internationella arbetsorganisationen.

7. Rådgivande kommitténs utlåtanden och förslag skall vara motiverade. De skall beslutas med kvalificerad majoritet av de giltigt angivna rösterna.

Kommittén skall genom majoritetsbeslut anta en arbetsordning, som skall godkännas av rådet sedan yttrande har inhämtats från kommissionen.

8. Kommissionen skall förse rådgivande kommittén med sekretariatstjänster.

Artikel 83

Rådgivande kommitténs uppgifter

Rådgivande kommittén skall på begäran av kommissionen, administrativa kommissionen eller på eget initiativ

- a) utreda allmänna eller principiella frågor eller problem som uppkommer vid tillämpningen av de förordningar som har antagits inom ramen för bestämmelserna i artikel 51 i fördraget,
- b) avge yttranden till administrativa kommissionen och förslag till ändringar i förordningarna.

▼B

AVDELNING VI

DIVERSE BESTÄMMELSER

*Artikel 84 (7)***Samarbete mellan behöriga myndigheter**

1. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall till varandra översända all information om
 - a) åtgärder som har vidtagits för att tillämpa denna förordning,
 - b) ändringar i nationell lagstiftning som kan påverka tillämpningen av denna förordning.
2. Vid tillämpningen av denna förordning skall myndigheterna och institutionerna i medlemsstaterna bistå varandra och handla som om de tillämpade sin egen lagstiftning. Den administrativa hjälp som dessa myndigheter och institutioner tillhandahåller skall som regel vara kostnadsfri. Medlemsstaternas behöriga myndigheter kan dock komma överens om att vissa kostnader skall ersättas.
3. Medlemsstaternas myndigheter och institutioner kan vid tillämpningen av denna förordning ta direkt kontakt med varandra och med de personer som berörs eller deras företrädare.
4. En medlemsstats myndigheter, institutioner och domstolar får inte avvisa en ansökan eller andra handlingar som lämnas in till dem på grund av att de har skrivits på en annan medlemsstats officiella språk. De kan i förekommande fall åberopa bestämmelserna i artikel 81 b.
5. a) Då en medlemsstats myndigheter eller institutioner enligt denna förordning eller enligt den tillämpningsförordning som avses i artikel 98 överför personuppgifter till myndigheter eller institutioner i en annan medlemsstat, skall sådant överförande omfattas av de lagbestämmelser om skydd av personuppgifter som gäller i den medlemsstat som lämnar uppgifterna.
 Allt senare överförande av uppgifter såväl som lagring, ändring och förstörande av uppgifter skall omfattas av bestämmelserna i den mottagande medlemsstats lagstiftning om skydd för personuppgifter.
 - b) Användandet av personuppgifter för andra ändamål än social trygghet kan ske endast med den berörda personens samtycke eller i enlighet med de andra garantier som föreskrivs i nationell lagstiftning.

*Artikel 85***Befrielse från eller minskning av skatter – (SIC! —) Utantag (SIC! Undantag) från bestyrkande**

1. Befrielse från eller minskning av skatter, stämpelavgifter, notariats- eller registreringsavgifter som föreskrivs i en medlemsstats lagstiftning för intyg eller handlingar som krävs enligt denna stats lagstiftning skall utsträckas till liknande handlingar som krävs enligt en annan medlemsstats lagstiftning eller enligt denna förordning.
2. Alla utlåtanden, handlingar och intyg som kan krävas för tillämpningen av denna förordning skall undantas från krav på bestyrkande av diplomatiska eller konsulära myndigheter.

▼M1

3. Ett elektroniskt meddelande som sänds av en institution i enlighet med bestämmelserna i denna förordning samt tillämpningsförordningen kan inte avvisas av någon myndighet eller institution i en annan medlemsstat med den motiveringen att det mottagits på elektronisk väg, när den mottagande institutionen väl förklarat sig vara i stånd att motta elektroniska meddelanden. Återgivande och registrering av sådana meddelanden skall presumeras vara ett korrekt och exakt återgivande av originalhandlingens eller en återgivning av den information handlingen gäller, om inte motsatsen bevisas.

▼ M1

Ett elektroniskt meddelande anses giltigt om det datasystem i vilket detta meddelande registreras är utrustat med nödvändiga säkerhetsfunktioner för att förhindra att meddelandet ändras, sprids eller läses. Den registrerade informationen skall när som helst kunna återges i direkt läsbar form. När ett elektroniskt meddelande överförs från en socialförsäkringsinstitution till en annan skall lämpliga säkerhetsåtgärder vidtas i enlighet med tillämpliga gemenskapsbestämmelser.

▼ B*Artikel 86 (14)*

Ansökningar, förklaringar eller överklaganden som lämnas in till en myndighet, institution eller domstol i en annan medlemsstat än den behöriga staten

1. En ansökan, förklaring eller ett överklagande som enligt en medlemsstats lagstiftning skulle ha kommit till en myndighet, institution eller domstol i denna stat inom en viss tid skall anses ha kommit i rätt tid om den inom samma tidsperiod kommer till en motsvarande myndighet, institution eller domstol i en annan medlemsstat. I ett sådant fall skall myndigheten, institutionen eller domstolen som tar emot ansökan, förklaringen eller överklagandet utan dröjsmål vidarebefordra handlingen till den behöriga myndigheten, institutionen eller domstolen i den förra medlemsstaten, antingen direkt eller genom de rätta myndigheterna i de berörda medlemsstaterna. Den dag då ansökan, förklaringen eller överklagandet kom till myndigheten, institutionen eller domstolen i den andra medlemsstaten skall anses som ankomstdag hos den rätta myndigheten, institutionen eller domstolen.

2. Om en ansökan om familjeförmåner har ingivits i en medlemsstat av en person som är berättigad att göra en sådan ansökan i enlighet med den medlemsstats lagstiftning och om denna stat inte i första hand är behörig, skall den dag som ansökan först ingavs räknas som den dag ansökan inkommit till behörig myndighet, institution eller domstol, under förutsättning att en ny ansökan inges i den i första hand behöriga staten av den person som är berättigad att göra det enligt statens lagstiftning. Den andra ansökan skall inges senast inom ett år efter underrättelse om att den första ansökan avvisats eller att förmånerna upphört att utbetalas i den första medlemsstaten.

*Artikel 87***Läkarundersökningar**

1. De läkarundersökningar som föreskrivs i en medlemsstats lagstiftning kan på den behöriga institutionens begäran utföras inom en annan medlemsstats territorium genom institutionen på den ort där den person som har rätt till förmåner vistas eller är bosatt enligt villkoren i den tillämpningsförfordning som avses i artikel 98 eller, om sådana saknas, enligt de villkor som de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna kommer överens om.

2. Läkarundersökningar som utförs enligt villkoren i punkt 1 skall anses utförda inom den behöriga statens territorium.

Artikel 88 (16)

Överföring från en medlemsstat till en annan av betalningar enligt denna förordning

I sådana fall skall penningöverföringar enligt denna förordning ske enligt de överenskommelser som gäller mellan medlemsstaterna vid tidpunkten för överföringen. (SIC! I förekommande fall skall penningöverföringar som följer av tillämpningen av denna förordning göras enligt avtal som gäller på detta område mellan de berörda medlemsstaterna vid tidpunkten för överföringen.) Om inte några sådana överenskommelser finns mellan två medlemsstater, skall de behöriga myndigheterna i dessa stater eller de myndigheter som svarar för internationella betalningar gemensamt besluta om de åtgärder som behövs för att utföra sådana överföringar.

▼B

*Artikel 89***Särskilda regler för tillämpningen av vissa lagstiftningar**

Särskilda regler för tillämpningen av vissa medlemsstaters lagstiftning finns i bilaga VI.

Artikel 90 (8)

.

*Artikel 91***Avgifter som skall betalas av arbetsgivare eller företag utanför den behöriga staten**

En arbetsgivare skall inte vara skyldig att betala högre avgifter på grund av att han bedriver sin verksamhet eller att hans företag har sitt säte inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens.

*Artikel 92***Uppbörd av avgifter**

1. Uppbörd av avgifter som skall betalas till en institution i en medlemsstat kan göras inom en annan medlemsstats territorium enligt det administrativa förfarande och med de garantier och privilegier som gäller för uppbörd av avgift som skall betalas till en motsvarande institution i den sistnämnda medlemsstaten.
2. Regler om tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1 skall, i den utsträckning som behövs, finnas i den tillämpningsförfordning som avses i artikel 98 eller i överenskommelser mellan två eller flera medlemsstater. Dessa regler kan även gälla indrivning av avgifter.

*Artikel 93***Betalningsskyldiga institutioners rätt gentemot en skadeståndsansvarig tredje part**

1. Om en person får förmåner enligt lagstiftningen i en medlemsstat för en skada till följd av en händelse som har inträffat inom en annan stats territorium, gäller följande regler om rättsförhållandet mellan den institution som svarar för förmånerna och en tredje part som är skyldig att ersätta skadan:

- a) Om institutionen i kraft av den lagstiftning som den tillämpar inträder i den rätt att kräva ersättning som förmånstagaren har gentemot en tredje part, skall detta inträde erkännas av varje medlemsstat.
- b) Om institutionen har en självständig rätt till krav gentemot en tredje part, skall denna rätt erkännas av varje medlemsstat.

2. Om en person får förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning för en skada till följd av en händelse som har inträffat inom en annan medlemsstats territorium, skall bestämmelserna i denna lagstiftning, om i vilka situationer arbetsgivare eller deras anställda skall undantas från civilrättsligt ansvar, gälla denna person eller den behöriga institutionen.

Bestämmelserna i punkt 1 skall även gälla krav som en betalningsskyldig institution har gentemot en arbetsgivare eller hans anställda i fall då dessa inte är undantagna från ansvar.

3. Om enligt bestämmelserna i artikel 36.3 och/eller artikel 63.3 två eller flera medlemsstater eller dessa staters behöriga myndigheter har kommit överens om att avstå från återbetalning mellan institutioner under dem, gäller följande regler om krav gentemot en tredje part:

- a) Om institutionen i den medlemsstat där någon vistas eller är bosatt beviljar förmåner till honom för en skada som har inträffat inom dess territorium, kan denna institution, enligt den lagstiftning som den tillämpar, inträda i den skadades rätt eller göra gällande en självständig rätt gentemot den tredje part som är skyldig att ersätta skadan.

▼B

- b) Vid tillämpningen av a skall
 - i) personen som får förmåner anses vara försäkrad hos institutionen på vistelse eller bosättningsorten, och
 - ii) denna institution anses vara den som svarar för förmånerna.
- c) Bestämmelserna i punkt 1 och 2 skall fortsätta att gälla för förmåner som inte omfattas av den överenskommelse om avstående från återbetalning som avses i denna punkt.

AVDELNING VII

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 94 (7) (8) (11) (12)***Övergångsbestämmelser för anställda**

1. Ingen rätt skall förvärfvas enligt denna förordning för en period före den 1 oktober 1972 eller för den dag då förordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium eller inom en del av den statens territorium.
2. Alla försäkringsperioder och i förekommande fall alla anställnings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning före den 1 oktober 1972 eller före den dag då förordningen började gälla inom denna medlemsstats territorium eller inom en del av den statens territorium skall beaktas vid fastställande av rätt till förmåner enligt denna förordning.
3. Om något annat inte följer av bestämmelserna i punkt 1 skall rätt till förmåner enligt denna förordning förvärfvas även om rätten hänförs till ett försäkringsfall som inträffade före den 1 oktober 1972 eller före den dag då förordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium eller inom en del av den statens territorium.
4. Varje förmån som inte har beviljats eller som har innehållits på grund av en persons medborgarskap eller bosättningsort skall efter ansökan av honom beviljas eller utges från och med den 1 oktober 1972 eller den dag då denna förordning började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium eller inom en del av den statens territorium, under förutsättning att den rätt som tidigare har fastställts inte har medfört utbetalning av ett engångsbelopp.
5. Rättigheter för personer, som har beviljats pension före den 1 oktober 1972 eller den dag då denna förordning började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium eller inom en del av den statens territorium, kan på begäran av den berörda personen omprövas med beaktande av bestämmelserna i denna förordning. Denna bestämmelse skall även gälla andra förmåner som avses i artikel 78.
6. Om en ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in inom två år från den 1 oktober 1972 eller från den dag då förordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium, skall rättigheter som har förvärfvats enligt denna förordning gälla från denna dag, och bestämmelserna i en annan medlemsstats lagstiftning om förverkande av eller begränsning i rätten till förmåner kan inte åberopas mot den berörda personen.

Samma bestämmelser gäller vid tillämpning av denna förordning inom de territorier som blev en del av Förbundsrepubliken Tyskland den 3 oktober 1990 under förutsättning att den ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in inom två år efter den 1 juni 1992.

7. Om en ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in efter utgången av tvåårsperioden efter den 1 oktober 1972 eller efter den dag då förordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium, skall rättigheter som inte har förverkats eller inte har fallit bort genom en tidsspärr, gälla från den dag då ansökan lämnades in, såvida inte förmånligare bestämmelser gäller enligt en medlemsstats lagstiftning.

Samma bestämmelser gäller vid tillämpning av denna förordning inom de territorier som blev en del av Förbundsrepubliken Tyskland den 3

▼B

oktober 1990 under förutsättning att den ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in efter utgången av tvåårsperioden efter den 1 juni 1992.

8. I fall av sklerogen pneumokonios skall bestämmelserna i artikel 57.5 gälla kontantförmåner för en arbetssjukdom vars kostnad inte har kunnat fördelas mellan de berörda institutionerna före den 1 oktober 1972 på grund av att en överenskommelse mellan de berörda institutionerna saknades.

9. De familjebidrag som utbetalas till anställda i Frankrike eller arbetslösa arbetstagare som uppbär arbetslöshetsförmåner enligt fransk lagstiftning för deras familjemedlemmar som är bosatta i en annan medlemsstat den 15 november 1989 skall fortsättningsvis utbetalas med de belopp, inom de gränser och enligt de regler som gäller den dagen så länge beloppen överstiger de förmånsbelopp som skulle ha utbetalats från och med den 16 november 1989 och så länge som berörda personer omfattas av fransk lagstiftning. Därvid skall det bortses från avbrott som varar kortare tid än en månad och från perioder för vilka arbetslöshets- eller sjukförsäkringsförmåner utbetalas.

Regler för tillämpning av denna punkt och särskilt beträffande fördelningen av kostnaden för dessa förmåner skall fastställas genom överenskommelse mellan de berörda medlemsstaterna efter yttrande från den administrativa kommissionen.

10. Rättigheter för personer som har beviljats pension före ikraftträdandet av artikel 45.6 kan omprövas på deras begäran på grundval av bestämmelserna i artikel 45.6.

Artikel 95 (6) (12)

Övergångsbestämmelser för egenföretagare

1. Ingen rätt skall förvärfvas enligt denna förordning för en period före den 1 juli 1982 eller före den dag då förordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium eller inom en del av den statens territorium.

2. Alla försäkringsperioder och i förekommande fall alla anställningsperioder, perioder av verksamhet som egenföretagare eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning före den 1 juli 1982 eller före den dag då förordningen började gälla inom denna medlemsstats territorium eller inom en del av den statens territorium skall beaktas vid fastställande av förmåner enligt denna förordning.

3. Om något annat inte följer av bestämmelserna i punkt 1, skall rätt till förmåner enligt denna förordning förvärfvas även om rätten hänförs till ett försäkringsfall som inträffade före den 1 juli 1982 eller den dag då förordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium eller inom en del av den statens territorium.

4. Varje förmån som inte har beviljats eller som har innehållits på grund av en persons medborgarskap eller bosättningsort skall efter ansökan av honom beviljas eller utges på nytt från och med den 1 juli 1982 eller den dag då denna förordning började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium eller inom en del av den statens territorium, under förutsättning att den rätt som tidigare har fastställts inte har medfört utbetalning av ett engångsbelopp.

5. Rättigheter för personer som har beviljats pension före den 1 juli 1982 eller den dag då denna förordning började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium eller inom en del av den statens territorium kan på begäran av personen i fråga omprövas med beaktande av bestämmelserna i denna förordning. Denna bestämmelse skall även gälla andra förmåner som avses i artikel 78.

6. Om en ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in inom två år från den 1 juli 1982 eller från den dag då förordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium, skall rättigheter som har förvärfvats enligt denna förordning gälla från denna dag, och bestämmelserna i en annan medlemsstats lagstiftning om förverkande av eller

▼B

begränsning i rätten till förmåner kan inte åberopas mot personen i fråga.

Samma bestämmelser gäller vid tillämpning av denna förordning inom de territorier som blev en del av Förbundsrepubliken Tyskland den 3 oktober 1990 under förutsättning att den ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in inom två år efter den 1 juni 1992.

7. Om en ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in efter utgången av tvåårsperioden efter den 1 juli 1982 eller efter den dag då förordningen började gälla inom den berörda medlemsstats territorium, skall rättigheter som inte har förverkats eller inte har fallit bort genom en tidsspärr, gälla från den dag då ansökan lämnades in såvida inte förmånligare bestämmelser gäller enligt en medlemsstats lagstiftning.

Samma bestämmelser gäller vid tillämpning av denna förordning inom de territorier som blev en del av Förbundsrepubliken Tyskland den 3 oktober 1990 under förutsättning att den ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in efter utgången av tvåårsperioden efter den 1 juni 1992.

Artikel 95a (11)

Övergångsbestämmelser för tillämpning av förordning (EEG) nr 1248/92 ⁽¹⁾

1. Ingen rätt skall förvärfas enligt förordning (EEG) nr 1248/92 för en period före den 1 juni 1992.
2. Alla försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning före den 1 juni 1992 skall beaktas vid fastställande av rätten till förmåner enligt förordning (EEG) nr 1248/92.
3. Om något annat inte följer av bestämmelserna i punkt 1 skall rätt enligt förordning (EEG) nr 1248/92 förvärfas även om rätten hänför sig till ett försäkringsfall som inträffade före den 1 juni 1992.
4. Rättigheter för personer som har beviljats pension före den 1 juni 1992 kan på ansökan av personen omprövas med beaktande av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1248/92.
5. Om en ansökan som avses i punkt 4 lämnas in inom två år från den 1 juni 1992, skall rättigheter som har förvärvats enligt förordning (EEG) nr 1248/92 gälla från denna dag, och bestämmelserna i någon medlemsstats lagstiftning om förverkande av eller begränsning i rätten till förmåner kan inte åberopas mot personen ifråga.
6. Om ansökan som avses i punkt 4 lämnas in efter utgången av tvåårsperioden efter den 1 juni 1992, skall rättigheter som inte har förverkats eller inte har fallit bort genom en tidsspärr, gälla från den dag då ansökan lämnades in, såvida inte förmånligare bestämmelser gäller enligt en medlemsstats lagstiftning.

Artikel 95b (14)

Övergångsbestämmelser för tillämpningen av förordning (EEG) nr 1247/92 ⁽²⁾

1. Ingen rätt förvärfas enligt förordning (EEG) nr 1247/92 för en period före den 1 juni 1992.
2. Bosättningsperioder och anställningsperioder eller perioder som egenföretagare som har fullgjorts på en medlemsstats territorium för den 1 juni 1992 skall beaktas vid fastställande av rätten till förmåner enligt bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1247/92.
3. Om något annat inte följer av bestämmelserna i punkt 1 skall rätten till förmåner enligt förordning (EEG) nr 1247/92 förvärfas även om rätten hänför sig till en händelse som inträffade före den 1 juni 1992.

⁽¹⁾ EGT nr L 136, 19.5.1992, s. 7.

⁽²⁾ EGT nr L 136, 19.5.1992, s. 1.

▼B

4. Varje särskild icke avgiftsfinansierad förmån som inte har reglerats eller som innehållits på grund av den sökandes medborgarskap skall, på dennes begäran, beviljas eller åter börja utbetalas från och med den 1 juni 1992, under förutsättning att de tidigare rättigheterna inte medfört att betalning skett i form av ett engångsbelopp.

5. Rättigheter för personer som beviljats pension före den 1 juni 1992 kan på deras begäran omprövas enligt bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1247/92.

6. Om en ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in inom två år från och med den 1 juni 1992 skall rättigheter som har förvärvats enligt förordning (EEG) nr 1247/92 gälla från och med denna dag utan att bestämmelserna i en annan medlemsstats lagstiftning om förverkande eller preskription av rättigheterna kan åberopas mot den berörda personen.

7. Om en ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in efter utgången av två år från och med den 1 juni 1992, skall rättigheter som inte förverkats eller preskriberats, gälla från den dag ansökan lämnas in, såvida inte förmånligare bestämmelser gäller enligt någon medlemsstats lagstiftning.

8. Tillämpningen av artikel 1 i förordning (EEG) nr 1247/92 får inte medföra indragning av förmåner som beviljats tidigare än den 1 juni 1992 av behöriga institutioner i medlemsstaterna med tillämpning av avdelning III i förordning (EEG) nr 1408/71 och för vilka förmåner artikel 10 i förordningen är tillämplig.

9. Tillämpningen av artikel 1 i förordning (EEG) nr 1247/92 får inte medföra avslag på en ansökan om en särskild icke avgiftsfinansierad förmån som utges som pensionstillägg från en person som uppfyllde villkoren för beviljande av sådan förmån före den 1 juni 1992, även om den sökande är bosatt på en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens, under förutsättning att ansökan om förmånen görs inom fem år från och med den 1 juni 1992.

10. Trots vad som sågs i punkt 1, skall alla särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner som utges som pensionstillägg och som inte beviljats eller som innehållits på grund av den sökandes bosättning på en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens, på begäran av den sökande beviljas eller åter börja utbetalas från och med den 1 juni 1992, med i det första fallet verkan från den dag då förmånen skulle ha beviljats och i det andra fallet från den dag förmånen innehållits.

11. När särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner enligt artikel 4.2a i förordning (EEG) nr 1408/71, under samma period och för samma person, enligt artikel 10a i samma förordning kan utges av den behöriga institutionen i den medlemsstat inom vilkens territorium personen är bosatt och enligt punkterna 1–10 i denna artikel av en annan medlemsstats behöriga institution, får personen i fråga inte sammanlagt uppbära ett belopp som är större än det högsta belopp han har rätt till som särskild förmån enligt en av de berörda lagstiftningarna.

12. Närmare regler om tillämpningen av punkt 11, särskilt vad avser tillämpningen av bestämmelser i en eller flera medlemsstaters lagstiftning om minskning, innehållande eller bortfall av de i punkt 11 behandlade förmånerna och regler om beviljande av skillnadsbelopp fastställs av Administrativa kommissionen för social trygghet för migrerande arbetare, och när så är lämpligt genom överenskommelse mellan de berörda medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter.

▼ **M3***Artikel 95c***Övergångsbestämmelser för tillämpning av förordning (EG) nr 1606/98**

1. Ingen rätt skall förvärfas enligt förordning (EG) nr 1606/98 ⁽¹⁾ för en period före den 25 oktober 1998.
2. Varje försäkringsperiod och, i tillämpliga fall, varje period av anställning, eget företagande eller bosättning som fullgjorts i enlighet med en medlemsstats lagstiftning före den 25 oktober 1998 skall beaktas vid fastställande av rätten till förmåner i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1606/98.
3. Om inte annat följer av bestämmelserna i punkt 1 skall rätten till förmåner enligt förordning (EG) nr 1606/98 förvärfas även om rätten hänförs sig till en händelse som inträffat före den 25 oktober 1998.
4. Eventuella förmåner som inte har beviljats eller som tillfälligt har upphört på grund av den berörda personens medborgarskap eller boställningsort skall på begäran från den berörda personen beviljas eller återupptas från och med den 25 oktober 1998, förutsatt att de rättigheter för vilka förmåner tidigare beviljades inte ledde till utbetalning av en klumpsumma.
5. En person som före den 25 oktober 1998 beviljades en pension kan på egen begäran få sina rättigheter omprövade, med beaktande av förordning (EG) nr 1606/98. Bestämmelsen är också tillämplig på de övriga förmåner som anges i artiklarna 78 och 79 i den mån som den är tillämplig på artikel 78 och 79a.
6. Om den begäran som avses i punkterna 4 eller 5 lämnas in inom två år från och med den 25 oktober 1998 skall rättigheter som följer av förordning (EG) 1606/98 vara förvärvade från detta datum och bestämmelserna i en annan medlemsstats lagstiftning om att rättigheterna är förverkade eller förfaller får inte tillämpas på personerna i fråga.
7. Om den begäran som avses i punkterna 4 eller 5 lämnas in efter utgången av den period på två år efter den 25 oktober 1998 skall rättigheter som inte är förverkade eller förfallna vara förvärvade från och med datumet för en sådan begäran, om inte annat följer av eventuella mer gynnsamma bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning.

▼ **M4***Artikel 95d***Övergångsbestämmelser för studerande**

1. Enligt denna förordning skall inga rättigheter kunna förvärfas av studerande, deras familjemedlemmar eller deras efterlevande för perioder före den 1 maj 1999.
2. Varje försäkringsperiod och, i tillämpliga fall, varje period av anställning, eget företagande eller bosättning som fullgjorts i enlighet med en medlemsstats lagstiftning före den 1 maj 1999 skall beaktas vid beräkningen av förvärvade rättigheter i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.
3. Om inte annat följer av bestämmelserna i punkt 1 skall en rättighet vara förvärvad enligt denna förordning även om den hänförs sig till en händelse som inträffade före den 1 maj 1999.
4. Eventuella förmåner som inte har beviljats eller som tillfälligt har upphört på grund av den berörda personens medborgarskap eller boställningsort, skall på begäran från den berörda personen beviljas eller återupptas från och med 1 maj 1999, förutsatt att de rättigheter för vilka förmåner tidigare beviljades inte ledde till utbetalning av en klumpsumma.

⁽¹⁾ EGT L 209, 25.7.1998, s. 1.

▼ M4

5. Om den begäran som avses i punkt 4 lämnas in inom två år från 1 maj 1999 skall rättigheter som följer av denna förordning vara förvärvade till förmån för studerande, deras familjemedlemmar och deras efterlevande från detta datum och bestämmelserna i en annan medlemsstats lagstiftning om att rättigheterna är förverkade eller förfaller får inte tillämpas på personerna i fråga.

6. Om den begäran som avses i punkt 4 lämnas in efter utgången av den period på två år som följer på 1 maj 1999 skall rättigheter som inte är förverkade eller förfallna vara förvärvade från och med datumet för en sådan begäran, om inte annat följer av eventuella mer gynnsamma bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning.

▼ M5*Artikel 95e***Övergångsbestämmelser för tillämpning av förordning (EG) nr 1399/1999 ⁽¹⁾**

1. Förordning (EG) nr 1399/1999 skall tillämpas på rättigheter för barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna, om den förälder som ger rättigheter till förmåner avlidit efter den 1 september 1999.

2. Varje försäkrings- och bosättningsperiod som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning före den 1 september 1999 skall också beaktas vid fastställande av rättigheter till förmåner enligt förordning (EG) nr 1399/1999.

3. Barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna kan, om den förälder som ger rättigheter till förmåner avlidit före den 1 september 1999, efter ansökan få sina rättigheter omprövade enligt förordning (EG) nr 1399/1999.

4. Om den ansökan som avses i punkt 3 lämnas in inom två år efter den 1 september 1999 skall rättigheter som följer av förordning (EG) nr 1399/1999 vara förvärvade från detta datum, och bestämmelserna i en medlemsstats lagstiftning om att rättigheterna är förverkade eller förfaller får inte tillämpas på personerna i fråga.

5. Om den ansökan som avses i punkt 3 lämnas in senare än två år efter den 1 september 1999 skall rättigheter som inte är förverkade eller förfallna vara förvärvade från och med datumet för en sådan ansökan, om inte annat följer av eventuella mer gynnsamma bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning.

▼ B*Artikel 96***Överenskommelser om ersättning institutioner emellan**

De överenskommelser som slutits i enlighet med artiklarna 36.3, 63.3 och 70.3 före den 1 juli 1982 skall tillämpas på samma sätt på personer som omfattas av den här förordningen genom den utökade tillämpningen från och med den dagen, utom vid fall av invändning från någon av de fördragsslutande parterna till dessa överenskommelser.

En sådan invändning skall bara tas i beaktande om den behöriga myndigheten i den medlemsstaten upplyser den behöriga myndigheten i den eller de andra berörda medlemsstaterna skriftligen före den 1 oktober 1983. En kopia av detta meddelande skall sändas till den administrativa kommissionen.

*Artikel 97***Anmälan enligt vissa bestämmelser**

1. De anmälningar som avses i artikel 1 j, 5 och 8.2 skall sändas till rådets ordförande. De skall ange den dag då de berörda lagarna och systemen träder i kraft eller, beträffande de anmälningar som avses i

⁽¹⁾ EGT L 164, 30.6.1999, s. 1.

▼B

artikel 1 j, den dag från och med vilken denna förordning skall tillämpas på de system som avses i medlemsstaternas förklaringar.

2. Anmälningar enligt bestämmelserna i punkt 1 skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 98

Tillämpningsförfordning

En ytterligare förordning skall ange hur denna förordning skall genomföras.

▼B

BILAGA I (A) (B) (8) (9) (13) (14) (15)

PERSONER SOM OMFATTAS AV FÖRORDNINGEN

I. Anställda eller egenföretagare (Artikel 1 a ii och iii i förordningen)

A. BELGIEN

Ej tillämplig.

B. DANMARK

1. Alla som, på grund av att de utför ett arbete såsom anställda, är omfattade av

a) lagstiftning om olycksfall i arbetet och arbetsskador under perioden före den 1 september 1977,

b) lagstiftning om tilläggspension för anställda (arbejdsmarkedets tillægspension, ATP) för en period som börjat den 1 september 1977 eller senare

skall betraktas som anställda enligt artikel 1 a ii i förordningen.

2. Alla som enligt lagen om daglig sjukpenning i händelse av sjukdom eller moderskap har rätt till sådan ersättning på grundval av annan inkomst än lön, skall betraktas som egenföretagare enligt artikel 1 a ii i förordningen.

C. TYSKLAND

Om den behöriga myndighet som ansvarar för utbetalning av familjeförmåner enligt avdelning III kapitel 7 i förordningen är en tysk myndighet, skall följande definitioner gälla, enligt artikel 1 a ii i förordningen:

a) anställd: en person som är obligatoriskt arbetslöshetsförsäkrad eller som till följd av en sådan försäkring får sjukpenning från försäkringskassa eller motsvarande förmån ►M5 eller offentligt anställda som för sin tjänst uppbär en lön som minst motsvarar den nivå som för en anställd person skulle medföra obligatorisk arbetslöshetsförsäkring ◄.

b) egenföretagare: den som bedriver verksamhet som egenföretagare och som ära förpliktigad att

— gå med i eller betala avgifter till ett pensionssystem för egenföretagare, eller

— gå med i ett system för obligatorisk pensionsförsäkring.

D. SPANIEN

Ej tillämplig.

E. FRANKRIKE

Om en fransk institution är behörig institution vid utgivande av familjeförmåner enligt förordningens avdelning III kapitel 7 gäller följande:

1. Med anställd i den mening som avses i förordningens artikel 1 a ii, menas varje person som är obligatoriskt försäkrad enligt socialförsäkringssystemet i enlighet med artikel L 311-2 i Code de la Sécurité Sociale (lagen om social trygghet) och som uppfyller de minimivillkor avseende arbete och lön som föreskrivs i artikel L 313-1 i Code de la Sécurité Sociale (lagen om social trygghet) för att få kontantförmåner från sjukförsäkringen, moderskaps- och invaliditetsförsäkringen eller den person som uppbär nämnda kontantförmåner.

2. Med egenföretagare i den mening som avses i förordningens artikel 1 a ii menas varje person som är verksam som egenföretagare och som måste teckna försäkring och betala avgift till ålderspensioneringen till ett system för egenföretagare.

F. GREKLAND

1. Personer som är försäkrade inom OGA-systemet och som endast arbetar som anställda eller som omfattas, eller har omfattats, av en annan medlemsstats lagstiftning, samt endast är, eller har varit, "anställda" enligt artikel 1 a, räknas såsom anställda enligt artikel 1 a iii i förordningen.

2. Vad gäller utbetalning av nationella familjebidrag, räknas de personer som avses i artikel 1 a i och iii som anställda enligt artikel 1 a ii i förordningen.

▼B

G. IRLAND

1. Personer som är obligatoriskt eller frivilligt försäkrade enligt bestämmelserna i ►M2 avsnitt 9, 21 och 49 i 1993 års socialvårdslag (Social Welfare (Consolidation) Act 1993) ◄ skall räknas som antällda enligt artikel 1 a ii i förordningen.
2. En person som är obligatoriskt eller frivilligt försäkrad enligt bestämmelserna i ►M2 avsnitt 17 och 21 i 1993 års socialvårdslag (Social Welfare (Consolidation) Act 1993) ◄ Act 1981] skall anses vara egenföretagare enligt förordningens artikel 1 a ii.

H. ITALIEN

Ej tillämplig.

I. LUXEMBURG

Ej tillämplig.

J. NEDERLÄNDERNA

Personer som utövar en verksamhet eller ett yrke utan anställningskontrakt skall räknas som egenföretagare enligt artikel 1 a ii i förordningen.

K. ÖSTERRIKE

Ej tillämplig.

L. PORTUGAL

Ej tillämplig.

M. FINLAND

Varje person som är anställd eller egenföretagare i den mening som avses i lagstiftningen om arbetspension skall anses vara anställd respektive egenföretagare i den mening som avses i förordningens artikel 1 a ii.

N. SVERIGE

Varje person som är anställd eller egenföretagare i den mening som avses i lagstiftningen om arbetsskadeförsäkring skall anses vara anställd respektive egenföretagare i den mening som avses i förordningens artikel 1 a ii.

O. FÖRENADE KUNGARIKET

Personer som är "anställda" (employed earner) eller "egenföretagare" (self-employed earner) enligt Storbritanniens eller Nordirlands lagstiftning skall räknas som anställda respektive egenföretagare enligt artikel 1 a ii. I fall där avgifter enligt Gibraltars lagstiftning betalas "för anställd" eller "för egenföretagare" skall personen i fråga räknas som anställd respektive egenföretagare enligt artikel 1 a ii.

II. Familjemedlemmar (artikel 1 f andra meningen i förordningen)

A. BELGIEN

Ej tillämplig.

B. DANMARK

Vid beslut om rätt till förmåner vid sjukdom eller moderskap enligt förordningens artiklar 22.1 a och 31 avses med uttrycket "familjemedlem"

- 1) make till en anställd, en egenföretagare eller en annan person som har rätt till förmåner enligt förordningen, under förutsättning att han inte själv har rätt till förmåner enligt förordningen, eller
- 2) barn under 18 år som står under vårdnad av en person har rätt till förmåner enligt förordningen.

C. TYSKLAND

Ej tillämplig.

D. SPANIEN

Ej tillämplig.

▼M1

E. FRANKRIKE

Vid fastställande av rätten till familjebidrag eller familjeförmåner avser uttrycket "familjemedlem" varje person som nämns i artikel L 512-3 i Code de la Sécurité Sociale (lagen om social trygghet).

▼B

F. GREKLAND

Ej tillämplig.

G. IRLAND

För att bestämma rätten till förmåner vid sjukdom och moderskap vid tillämpningen av förordningen, avser beteckningen "familjemedlem" varje person som för sin försörjning är beroende av den anställda eller egenföretagaren i enlighet med tillämpningen av 1947 och 1970 års lagar om hälsa (Health Acts 1947–1970).

H. ITALIEN

Ej tillämplig.

I. LUXEMBURG

Ej tillämplig.

J. NEDERLÄNDERNA

Ej tillämplig.

K. ÖSTERRIKE

Ej tillämplig.

L. PORTUGAL

Ej tillämplig.

M. FINLAND

Vid fastställande av rätten till vårdförmåner enligt bestämmelserna i avdelning III kapitel 1 i förordningen avses med "familjemedlem" make eller barn enligt definitionen i sjukförsäkringslagen.

N. SVERIGE

Vid fastställande av rätten till vårdförmåner enligt bestämmelserna i avdelning III kapitel 1 i förordningen avses med "familjemedlem" make eller barn under 18 år.

O. FÖRENADE KUNGARIKET

För att bestämma rätten till vårdförmåner, avser beteckningen "familjemedlem":

1. I lagstiftningarna för Storbritannien och Nordirland

1) maken, under förutsättning att

a) personen, om denna är anställd eller egenföretagare eller om det gäller en annan person som har rätt till förmåner enligt förordningen,

i) är bosatt tillsammans med sin make, eller

ii) bidrar till dennes hushåll,

och att

b) maken

i) inte uppbär inkomst i egenskap av anställd, egenföretagare eller person som har rätt till förmåner enligt förordningen, eller

ii) inte åtnjuter en förmån eller pension genom egen försäkring,

2) varje person som har vårdnad om ett barn, förutsatt att

a) den anställda, egenföretagaren eller annan person som är berättigad till förmåner enligt förordningen

i) lever med personen i fråga som man eller hustru, eller

ii) bidrar till underhållet av personen i fråga,

och att

b) personen i fråga

i) inte har någon inkomst som anställd, egenföretagare, eller som berättigad till förmåner enligt förordningen, eller

ii) inte åtnjuter förmåner eller pension genom egen försäkring,

3) alla barn för vilka personen, den anställda, egenföretagaren eller den som har rätt till förmåner enligt förordningen erhåller eller skulle kunna erhålla förmåner för barn.

▼B

2. När (SIC! När) det gäller lagstiftningen på Gibraltar
alla personer som någon annan anses ha försörjningsplikt för enligt
förordningen om grupp sjukförsäkring från 1973 (Group Practice
Scheme Ordinance).

▼ B*BILAGA II* (A) (B) (8) (10) (15)

(Artikel 1 j och 1 u i förordningen)

I. Särskilda system för egenföretagare som inte omfattas av förordningen i enlighet med artikel 1 j fjärde stycket**A. BELGIEN**

Ej tillämplig.

B. DANMARK

Ej tillämplig.

C. TYSKLAND

Försäkrings- och välfärdsinstitutioner (Versicherungs- und Versorgungswerke) för läkare, tandläkare, veterinärer, apotekare, advokater, rådgivare i patentfrågor (Patentanwälte), notarius publicus, revisorer (Wirtschaftsprüfer), skattekonsulter och skatterådgivare (Steuerbevollmächtigte), lotsar (Seelotsen) samt arkitekter har inrättats i enlighet med förbundsländernas lagstiftning. Därtill finns andra försäkrings- och välfärdsinstitutioner, särskilt välfärdsfonder (Fürsorgeeinrichtungen), och systemet för ökad fördelning av arvoden (erweiterte Honorarverteilung).

D. SPANIEN▼ M1

1. Egenföretagare enligt artikel 10.2c i den reviderade allmänna lagen om social trygghet (kungligt lagdekret nr 1/1994 av den 20 juni 1994) och artikel 3 i dekret nr 2530/1970 av den 20 augusti 1970 som reglerar det särskilda systemet för egenföretagare som är medlemmar i yrkessammanslutningar och väljer att registrera sig i det särskilda försäkringssystem som inrättats av respektive yrkessammanslutning, i stället för att registrera sig i det särskilda sociala trygghetssystemet för egenföretagare.

▼ B

2. Sociala system och/eller system av karaktären socialhjälp eller välgörenhet, som administreras av institutioner som inte omfattas av den allmänna lagen om social trygghet eller lagen av den 6 december 1941.

E. FRANKRIKE

1. För egenföretagare utanför jordbrukssektorn finns

- a) system för tilläggs pensionsförsäkring och för invaliditets- och livförsäkring, vilka anges i artiklarna L 658, L 659, L 663-11, L 663-12, L 682 och L 683-1 i lagen om social trygghet (Code de la sécurité sociale),
- b) samt de tilläggsförmåner som anges i artikel 9 i lag nr 66.509 av den 12 juli 1966.

2. För egenföretagare inom jordbrukssektorn finns

de försäkringssystem som anges i artiklarna 1049 och 1234.19 i jordbrukslagen och som omfattar dels sjukdom, moderskap och ålderdom, dels olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar inom jordbruket.

F. GREKLAND

Ej tillämplig.

G. IRLAND

Ej tillämplig.

H. ITALIEN

Ej tillämplig.

I. LUXEMBURG

Ej tillämplig.

J. NEDERLÄNDERNA

Ej tillämplig.

K. ÖSTERRIKE

Försäkrings- och pensionsinstitutioner (Versicherungs- und Versorgungswerke), andra försäkrings- och pensionsinstitutioner, särskilt socialhjälpfonder (Fürsorgeeinrichtungen) och systemet för breddad

▼B

honorarfördelning (erweiterte Honorarverteilung) för läkare, veterinärer, advokater och civilingenjörer (Ziviltechniker).

L. PORTUGAL

Ej tillämplig.

M. FINLAND

Ej tillämplig.

N. SVERIGE

Ej tillämplig.

O. FÖRENADE KUNGARIKET

Ej tillämplig.

II. Särskilda förmåner vid barns födelse eller vid adoption som enligt artikel 1 u i inte omfattas av förordningen.

A. BELGIEN

a) Bidrag vid födelse.

b) Premie vid adoption.

B. DANMARK

Inga.

C. TYSKLAND

Inga.

D. SPANIEN

Inga.

E. FRANKRIKE

a) Bidrag för spädbarn under tre månader.

b) Bidrag vid adoption.

F. GREKLAND

Inga.

G. IRLAND

Inga.

H. ITALIEN

Inga.

I. LUXEMBURG

a) havandeskapsförmåner.

b) moderskapsförmåner.

J. NEDERLÄNDERNA

Inga.

▼M2

K. ÖSTERRIKE

Inga.

▼B

L. PORTUGAL

Inga.

M. FINLAND

Moderskapsförpackning eller moderskapsunderstöd som engångsprestation med stöd av lagen om moderskapsunderstöd.

N. SVERIGE

Inga.

O. Inga.

FÖRENADE KUNGARIKET

III. Särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner enligt artikel 4.2b som inte faller inom förordningens tillämpningsområde

▼B

- A. BELGIEN
Inga.
- B. DANMARK
Inga.
- C. TYSKLAND
 - a) Förmåner enligt delstaternas lagstiftning som beviljas för handikappade och särskilt för blinda.
 - b) Socialtillägget enligt lagen av den 28 juni 1990 om anpassning av pensioner.
- D. SPANIEN
Inga.
- E. FRANKRIKE
Inga.
- F. GREKLAND
Inga.
- G. IRLAND
Inga.
- H. ITALIEN
Inga.
- I. LUXEMBURG
Inga.
- J. NEDERLÄNDERNA
Inga.
- K. ÖSTERRIKE
Förmåner enligt delstatlig lagstiftning för handikappade och vårdbehövande.
- L. PORTUGAL
Inga.
- M. FINLAND
Inga.
- N. SVERIGE
Inga.
- O. FÖRENADE KUNGARIKET
Inga.

▼B

BILAGA II a (B) (10) (12) (13) (14) (15)

SÄRSKILDA ICKE AVGIFTSFINANSIERADE FÖRMÅNER

(Förordningens artikel 10 a)

A. BELGIEN

- a) Förmåner till handikappade personer (lag av den 27 februari 1987).
- b) Garantiinkomst för äldre personer (lag av den 1 april 1969).
- c) Garanterade familjeförmåner (lag av den 20 juli 1971).

B. DANMARK

- a) Den fasta rehabiliteringspenningen som utbetalas enligt lagen om socialt bistånd som hjälp till försörjning av personer under rehabilitering.
- b) Bostadskostnader för pensionärer (lagen om hjälp till enskilt boende, lag nr 204 av den 29 mars 1995).

▼M2

- c) Tillfällig förmån för arbetslösa som nyligen har varit anställda i ett "flexjobb", under tolv månader (ledighedsydelse) (Lag nr 459 av den 10 juni 1997).

▼B**C. TYSKLAND**

Inga.

D. SPANIEN

- a) Förmåner enligt lagen om social anpassning av handikappade personer (lag nr 13/82 av den 7 april 1982).
- b) Kontantförmåner för bistånd till äldre personer och till invalider oförmögna till arbete (kungligt dekret nr 2620/81 av den 24 juli 1981).

▼M1

- c) Icke avgiftsfinansierade invalid- och ålderspensioner och förmåner för ekonomiskt beroende barn enligt artikel 38.1 c och 38.1 d i den reviderade allmänna lagen om social trygghet som antagits genom kungligt lagdekret nr 1/1994 av den 20 juni 1994.

▼B**E. FRANKRIKE**

- a) Tilläggsförmån från den nationella solidaritetsfonden (lag av den 30 juni 1956).
- b) Förmån till handikappade vuxna (lag av den 30 juni 1975).
- c) den särskilda förmånen (lag av den 10 juli 1952).

F. GREKLAND

- a) Särskilda förmåner för äldre personer (lag 1296/82).
- b) Förmån för barn till icke arbetande mödrar vars män har inkallats till militärtjänst (lag 1483/84, artikel 23.1).
- c) Förmån för barn till icke arbetande mödrar vars män är i fängelse (lag 1483/84, artikel 23.2).

▼M2

- d) Förmån för personer som lider av medfödd hemolytisk anemi (lag nr 2362/1995, gemensam ministeriell förordning G4a/F.167/2073/82 och gemensam ministeriell förordning P47/F.222/225 oik. 4711/94).
- e) Förmån för dövstumma (undantagslag nr 421/37; gemensam ministeriell förordning D 8b 423/73, gemensam ministeriell förordning G4/F.11.2/oik. 1929/82 och gemensam ministeriell förordning G4/F.422/oik. 1142/85).

▼B

- f) Förmån för allvarligt handikappade personer (lag-dekret 162/73) (gemensam ministeriell förordning G4a/F.225/oik.161).

▼M2

- g) Förmån för personer som lider av spasmofili (lag-dekret nr 162/73, gemensam ministeriell förordning G4a/F.224/oik. 1434/84).
- h) Förmån för personer som lider av allvarlig mental störning (lag-dekret nr 162/73; gemensam ministeriell förordning G4/F.12/oik. 1930/82, gemensam ministeriell förordning G4b/F.423/oik. 1167/84 och gemensam ministeriell förordning GH/F.423/oik. 82/oik. 529/85).

▼ M2

- i) Förmån för blinda (lag nr 958/79).

▼ B

G. IRLAND

▼ M2

- a) Arbetslöshetsunderstöd (kapitel 2 i del III i 1993 års socialvårdslag) (Social Welfare [Consolidation] Act 1993).
- b) Ålderspension och pension till blinda (icke avgiftsfinansierad) (kapitel 4 och 5 i 1993 års socialvårdslag) (Social Welfare [Consolidation] Act 1993).
- c) Änkepension och pension till föräldralösa barn (icke avgiftsfinansierad) (kapitel 6 i del III i 1993 års socialvårdslag, såsom det ändrats genom del V i 1997 års socialvårdslag) (Social Welfare [Consolidation] Act 1993 respektive Social Welfare Act 1997).
- d) Förmån för ensamförlädder (kapitel 9 i del III i 1993 års socialvårdslag) (Social Welfare [Consolidation] Act 1993).
- e) Vårdbidrag (kapitel 10 i del III i 1993 års socialvårdslag) (Social Welfare [Consolidation] Act 1993).
- f) Inkomstillägg för familjer (del V i 1993 års socialvårdslag) (Social Welfare [Consolidation] Act 1993).
- g) Invaliditetsbidrag (del IV i 1996 års socialvårdslag) (Social Welfare Act 1996).

▼ B

- h) Färdbidrag (Health Act, 1970, avsnitt 61).
- i) Bidrag till personer som lider av smittsamma sjukdomar (Health Act, 1947, avsnitten 5 och 44.5).
- j) Bidrag för vård i hemmet (Health Act, 1970, avsnitt 61).
- k) Bidrag till blinda (Blind Persons Act, 1920, avsnitt 49).
- l) Rehabiliteringsbidrag för handikappade personer (Health Act, 1970, avsnitten 68, 69 och 72).

H. ITALIEN

- a) Social pension för obemedlade personer (lag nr 153 av den 30 april 1969).
- b) Pensioner och bidrag för civila handikappade eller invalider (lag nr 118 av den 30 mars 1974, nr 18 av den 11 februari 1980 och nr 508 av den 23 november 1988).
- c) Pensioner och bidrag för dövstumma (lag nr 381 av den 26 maj 1970 och nr 508 av den 23 november 1988).
- d) Pensioner och bidrag för civila blinda (lag nr 382 av den 27 maj 1970 och nr 508 av den 23 november 1988).
- e) Förmåner som tillägg till minimipension (lag nr 218 av den 4 april 1952, nr 638 av den 11 november 1983 och nr 407 av den 29 december 1990).
- f) Tillägg till invaliditetsförmåner (lag nr 222 av den 12 juni 1984).
- g) Månatliga bidrag för fortlöpande personligt bistånd till dem som uppbär pension på grund av arbetsoförmåga (lag nr 222 av den 12 juni 1984).

▼ M2

- h) Socialbidrag (Lag nr 335 av den 8 augusti 1995).

▼ B

I. LUXEMBURG

- a) Särskilt bidrag vid svår invaliditet (lag av den 16 april 1979).
- b) Moderskapsförmån (lag av den 30 april 1980).

J. NEDERLÄNDERNA

- M2 Förmåner vid arbetsoförmåga för unga människor med funktionsnedsättning (lag av den 24 april 1997). ◀

K. ÖSTERRIKE

- a) Tilläggsersättning (Lag av den 9 september 1955 om allmän socialförsäkring — ASVG, Lag av den 11 oktober 1978 om socialförsäkring för personer verksamma inom handeln — GSVG och Lag av den 11 oktober 1978 om socialförsäkring för jordbrukare — BSVG).
- b) Vårdförmåner (Pflegegeld) enligt lagen om vårdförmåner (Bundespflegegeldgesetz) med undantag för sådana vårdförmåner som betalas från olycksfallsförsäkringar på grund av olycksfall eller sjukdom i arbetet.

▼M5

L. PORTUGAL

- a) Icke avgiftsfinansierat familjebidrag för barn och ungdomar med tillhörande handikapptillägg (lagdekret nr 160/80 av den 27 maj 1980, senast ändrat genom lagdekret nr 133-C/97 av den 30 maj 1997).
- b) Icke avgiftsfinansierat bidrag för elever vid specialskolor (lagdekret nr 160/80 av den 27 maj 1980, senast ändrat genom lagdekret nr 133-C/97 av den 30 maj 1997).
- c) Icke avgiftsfinansierad barnpension (lagdekret nr 160/80 av den 27 maj 1980, senast ändrat genom lagdekret nr 133-C/97 av den 30 maj 1997).
- d) Icke avgiftsfinansierad ålders- och invalidpension (lagdekret nr 464/80 av den 13 oktober 1980).
- e) Icke avgiftsfinansierat bidrag för stöd som ges av utomstående (lagdekret nr 160/80 av den 27 maj 1980, senast ändrat genom lagdekret nr 133-C/97 av den 30 maj 1997).
- f) Icke avgiftsfinansierad änkepension (förordning nr 52/81 av den 11 november 1981).

▼B

M. FINLAND

- a) Vårdbidrag för barn (Lag om vårdbidrag för barn 444/69).
- b) Handikappbidrag (Lag om handikappbidrag 124/88).
- c) Bostadsbidrag för pensionstagare (Lag om bostadsbidrag för pensionstagare 591/78).

▼M2

- d) Arbetsmarknadsstöd (Lag om arbetsmarknadsstöd 1542/93).

▼B

N. SVERIGE

▼M1

▼B

- a) Bostadstillägg till pensionärer (Lag 1994:308).
- b) Handikappersättning som inte utgör tillägg till pension (Lag 1962:381, omtryckt 1982:120).
- c) Vårdbidrag (Lag 1962:381, omtryckt 1982:120).

O. FÖRENADE KUNGARIKET

- a)
- b) Vårdbidrag [1975 års lag om social trygghet den 20 mars 1975, avsnitt 37 och 1975 års lag om social trygghet (Nordirland) den 20 mars 1975, avsnitt 37].
- c) Familjetillägg [1986 års lag om social trygghet den 25 juli 1986, avsnitten 20–22 och 1986 års förordning om social trygghet (Nordirland) den 5 november 1986, artiklarna 21–23].
- d) Biståndsförmån [1975 års lag om social trygghet den 20 mars 1975, avsnitt 35 och 1975 års lag om social trygghet (Nordirland) den 20 mars 1975, avsnitt 35].
- e) Inkomstillägg [1986 års lag om social trygghet den 25 juli 1986, avsnitten 20–23 och 1986 års förordning om social trygghet (Nordirland) den 5 november 1986, artiklarna 21–24].
- f) Invalidpension [1991 års lag om invalidpension och invaliditetsförmån till förvärvsarbetande handikappade den 27 juni 1991, avsnitt 1 och 1991 års förordning om invalidpension och invaliditetsförmån till förvärvsarbetande handikappade (Nordirland) den 24 juli 1991, artikel 3].
- g) Förmån till förvärvsarbetande handikappade [1991 års lag om invalidpension och invaliditetsförmån till förvärvsarbetande handikappade den 27 juni 1991, avsnitt 6 och 1991 års förordning om invalidpension och invaliditetsförmån till förvärvsarbetande handikappade (Nordirland) den 24 juli 1991, artikel 8].
- h) Inkomstprövade bidrag till arbetssökande [Jobseekers Act 1995 av den 28 juni 1995, avsnitt 1.2 d ii och Jobseekers (Northern Ireland) Order 1995 av den 18 oktober 1995, artiklarna 3.2 d ii och 5].

BILAGA III (A) (B) (6) (7) (12) (14) (15)

BESTÄMMELSER I DE KONVENTIONER OM SOCIAL TRYGGHET SOM FORTSÄTTER VARA TILLÄMPLIGA TROTS VAD SOM SÄGS I ARTIKEL 6 I DENNA FÖRORDNING; BESTÄMMELSER I DE KONVENTIONER OM SOCIAL TRYGGHET SOM INTE ÄR TILLÄMPLIGA PÅ ALLA PERSONER SOM ÖMFATTAS AV FÖRORDNINGEN

(Artiklarna 7.2 c och 3.3 i förordningen)

Allmänna anmärkningar

1. I den mån bestämmelserna i denna bilaga innehåller hänvisningar till andra konventioner, skall dessa bytas ut mot hänvisningar till motsvarande bestämmelser i denna förordning, såvida inte konventionernas bestämmelser också finns i bilagan.
2. Den uppsägningsklausul som ingår i en konvention om social trygghet, av vilken några bestämmelser anges i denna bilaga, skall fortsätta att tillämpas vad gäller de bestämmelserna.

A. Bestämmelser i de konventioner om social trygghet som fortsätter vara tillämpliga trots vad som sägs i artikel 2 i denna förordning (Artikel 7.2 c i förordningen)

1. BELGIEN — DANMARK

Ingen konvention.

2. BELGIEN — TYSKLAND

a) Artiklarna 3 och 4 i slutprotokollet till den allmänna konventionen av den 7 december 1957, liksom i tilläggsprotokollet av den 10 november 1960.

b) Tilläggsavtal nr 3 av den 7 december 1957 till den allmänna konventionen av samma datum, liksom i tilläggsprotokollet av den 10 november 1960 (utbetalning av pensioner för perioden som föregick den allmänna konventionens ikraftträdande).

3. BELGIEN — SPANIEN

Inga.

4. BELGIEN — FRANKRIKE

a) Artiklarna 13, 16 och 23 i tilläggsavtalet av den 17 januari 1948 till den allmänna konventionen av samma datum (arbetare i gruvor och liknande företag).

b) Skriftväxlingen av den 27 februari 1953 (om tillämpning av artikel 4.2 i den allmänna konventionen av den 17 januari 1948).

c) Skriftväxlingen av den 29 juli 1953 om bidrag till äldre, anställda personer.

5. BELGIEN — GREKLAND

Artiklarna 15.2, 35.2 och 37 i den allmänna konventionen av den 1 april 1958.

6. BELGIEN — IRLAND

Ingen konvention.

7. BELGIEN — ITALIEN

Artikel 29 i konventionen av den 30 april 1948.

8. BELGIEN — LUXEMBURG

Artiklarna 2 och 4 i avtalet av den 27 oktober 1971 (social trygghet utanför Europa).

9. BELGIEN — NEDERLÄNDERNA

Artiklarna 2 och 4 i avtalet av den 4 februari 1969 (yrkesverksamhet utanför Europa).

10. BELGIEN — ÖSTERRIKE

a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 4 april 1977, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

b) Punkt III i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

11. BELGIEN — PORTUGAL

Artiklarna 1 och 5 i konventionen av den 13 januari 1965 (social trygghet för anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi), enligt lydelsen i det avtal som slöts genom skriftväxling den 18 juni 1982.

▼B

12. BELGIEN — FINLAND
Ingen konvention.
13. BELGIEN — SVERIGE
Ingen konvention.
14. BELGIEN — FÖRENADE KUNGARIKET
Inga.
15. DANMARK — TYSKLAND
 - a) Punkt 15 i slutprotokollet till socialförsäkringskonventionen av den 14 augusti 1953.
 - b) Tilläggsavtalet av den 14 augusti 1953 till ovan nämnda konvention.
16. DANMARK — SPANIEN
Ingen konvention.
17. DANMARK — FRANKRIKE
Inga.
18. DANMARK — GREKLAND
Ingen konvention.
19. DANMARK — IRLAND
Ingen konvention.
20. DANMARK — ITALIEN
Ingen konvention.
21. DANMARK — LUXEMBURG
Ingen konvention.
22. DANMARK — NEDERLÄNDERNA
Ingen konvention.
23. DANMARK — ÖSTERRIKE
 - a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 16 juni 1987, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
 - b) Punkt III i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
24. DANMARK — PORTUGAL
Ingen konvention.
25. DANMARK — FINLAND
Artikel 10 i den nordiska konventionen om social trygghet av den 15 juni 1992.
26. DANMARK — SVERIGE
Artikel 10 i den nordiska konventionen om social trygghet av den 15 juni 1992.
27. DANMARK — FÖRENADE KUNGARIKET
Inga.
28. TYSKLAND — SPANIEN
Artikel 4.1 och 45.2 i konventionen om social trygghet av den 4 december 1973.
29. TYSKLAND — FRANKRIKE
 - a) Artiklarna 11.1, 16 (andra stycket) och 19 i den allmänna konventionen av den 10 juli 1950.
 - b) Artikel 9 i tilläggsavtal nr 1 av den 10 juli 1950 till den allmänna konventionen av samma datum (arbetare i gruvor och liknande företag).
 - c) Tilläggsavtal nr 4 av den 10 juli 1950 till den allmänna konventionen av samma datum, liksom i tillfogade avsnitt nr 2 av den 18 juni 1955.
 - d) Avdelning I och III av tillfogade avsnitt nr 2 av den 18 juni 1955.
 - e) Punkt 6, 7 och 8 i det allmänna protokollet av den 10 juli 1950 till konventionen av samma datum.
 - f) Avdelning II, III och IV i avtalet av den 20 december 1963 (om social trygghet i Saar).

▼B

30. TYSKLAND — GREKLAND

- a) Artikel 5.2 i den allmänna konventionen av den 25 april 1961.
- b) Artikel 8.1, 8.2 b, 8.3 och artiklarna 9–11, samt kapitel I och IV där de anknyter till dessa artiklar, i konventionen om arbetslöshetsförsäkring av den 31 maj 1961; därtill anmärkningen i protokollet av den 14 juni 1980.
- c) Protokoll av den 7 oktober 1991 i samband med konventionen av den 6 juli 1984 som slutits mellan Tyska demokratiska republikens regering och Grekland om lösning av vissa problem i pensionsfrågor.

31. TYSKLAND — IRLAND

Ingen konvention.

32. TYSKLAND — ITALIEN

- a) Artiklarna 3.2, 23.2, 26 och 36.3 i konventionen av den 5 maj 1953 (om socialförsäkring).
- b) Tilläggsavtalet av den 12 maj 1953 till konventionen av den 5 maj 1953 (om pensionsutbetalningar för perioden som föregick konventionens ikraftträdande).

33. TYSKLAND — LUXEMBURG

Artiklarna 4, 5, 6 och 7 i fördraget av den 11 juli 1959 (Ausgleichsvertrag) (lösning av tvisten mellan Tyskland och Luxemburg).

34. TYSKLAND — NEDERLÄNDERNA

- a) Artikel 3.2 i konventionen av den 29 mars 1951.
- b) Artiklarna 2 och 3 i tilläggsavtal nr 4 av den 21 december 1956 till konventionen av den 29 mars 1951 (om reglering av de rättigheter som förvärvats av nederländska arbetare under det tyska socialförsäkringssystemet mellan den 13 maj 1940 och den 1 september 1945).

35. TYSKLAND — ÖSTERRIKE

- a) Artikel 41 i konventionen om social trygghet den 22 december 1966 i dess lydelse enligt tilläggskonventionen nr 1 av den 10 april 1969, tilläggskonvention nr 2 av den 29 mars 1974 och tilläggskonvention nr 3 av den 29 augusti 1980.
- b) Punkterna 3 c, 3 d, 17, 20 a och 21 i slutprotokollet till konventionen.
- c) Artikel 3 i konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
- d) Punkt 3 g i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
- e) Artikel 4.1 i konventionen såvitt avser tysk lagstiftning, enligt vilken olycksfall (och arbetssjukdomar) som inträffar utanför Tysklands territorium inte ger anledning till betalning av förmåner eller endast ger anledning till betalning av förmåner på vissa villkor när de förmånsberättigade är bosatta utanför Tysklands territorium, i de fall då
 - i) förmån redan är beviljad eller kunde beviljas den 1 januari 1994,
 - ii) personen ifråga har stadigvarande bosatt sig i Österrike före den 1 januari 1994 och utbetalning av pension från en pensions- eller olycksfallsförsäkring börjar före den 31 december 1994.

Detta gäller även för perioder under vilka en annan pension, inklusive efterlevandepension, som ersätter den första, har utbetalats när perioderna följer på varandra utan avbrott.

- f) Punkt 19 b i slutprotokollet till konventionen. Vid tillämpningen av nummer 3 c i den bestämmelsen skall den behöriga institutionen inte beakta ett högre belopp än det som skall betalas med hänsyn till de motsvarande perioder som skall ersättas av denna institution.
- g) Artikel 2 i tilläggskonventionen nr 1 av den 10 april 1969 till konventionen.
- h) Artiklarna 1.5 och 8 i konventionen om arbetslöshetsförsäkring av den 19 juli 1978.

▼B

i) Punkt 10 i slutprotokollet.

36. TYSKLAND — PORTUGAL

Artikel 5.2 i konventionen av den 6 november 1964.

37. TYSKLAND — FINLAND

▼M5

Artikel 4 i avtalet om social trygghet av den 28 april 1997.

▼B

38. TYSKLAND — SVERIGE

a) Artikel 4.2 i konventionen om social trygghet av den 27 februari 1976.

b) Punkt 8 a i slutprotokollet till konventionen.

39. TYSKLAND — FÖRENADE KUNGARIKET

a) Artiklarna 3.1, 3.6 och 7.2–7.6 i konventionen om social trygghet av den 20 april 1960.

b) Artiklarna 2–7 i slutprotokollet till konventionen om social trygghet av den 20 april 1960.

c) Artiklarna 2.5 och 5.2–5.6 i konventionen om arbetslöshetsförsäkring av den 20 april 1960.

40. SPANIEN — FRANKRIKE

Inga.

41. SPANIEN — GREKLAND

Ingen konvention.

42. SPANIEN — IRLAND

Ingen konvention.

43. SPANIEN — ITALIEN

Artikel 5, 18.1 c och 23 i konventionen om social trygghet av den 30 oktober 1979.

44. SPANIEN — LUXEMBURG

a) Artikel 5.2 i konventionen av den 8 maj 1969.

b) Artikel 1 i den administrativa överenskommelsen av den 27 juni 1975 om tillämpningen på egenföretagare av konventionen av den 8 maj 1969.

45. SPANIEN — NEDERLÄNDERNA

Artikel 23.2 i konventionen om social trygghet av den 5 februari 1974.

46. SPANIEN — ÖSTERRIKE

a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 6 november 1981, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land

b) Punkt II i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

47. SPANIEN — PORTUGAL

Artikel 4.2, 16.2 och 22 i.

48. SPANIEN — FINLAND

Artikel 5.2 i konventionen om social trygghet av den 19 december 1985.

49. SPANIEN — SVERIGE

Artikel 5.2 och 16 i konventionen om social trygghet av den 4 februari 1983.

50. SPANIEN — FÖRENADE KUNGARIKET

Inga.

51. FRANKRIKE — GREKLAND

Artikel 16 fjärde stycket och artikel 30 i den allmänna konventionen av 19 april 1958.

52. FRANKRIKE — IRLAND

Ingen konvention.

53. FRANKRIKE — ITALIEN

a) Artiklarna 20 och 24 i den allmänna konventionen av den 31 mars 1948.

▼B

- b) Skriftväxlingen av den 3 mars 1956 (sjukförsäkringsförmåner till säsongsarbetare inom jordbruket).
54. FRANKRIKE — LUXEMBURG
- Artiklarna 11 och 14 i tilläggsavtalet av den 12 november 1949 till den allmänna konventionen av samma dag (arbetare i gruv- och liknande företag).
55. FRANKRIKE — NEDERLÄNDERNA
- Artikel 11 i tilläggsavtalet av den 1 juni 1954 till den allmänna konventionen av den 7 januari 1950 (arbetare i gruv- och liknande företag).
56. FRANKRIKE — ÖSTERRIKE
- Inga.
57. FRANKRIKE — PORTUGAL
- Inga.
58. FRANKRIKE — FINLAND
- Inga.
59. FRANKRIKE — SVERIGE
- Inga.
60. FRANKRIKE — FÖRENADE KUNGARIKET
- Skriftväxlingen av den 27 och 30 juli 1970 om social trygghet för lärare från Förenade kungariket som tillfälligt arbetar i Frankrike enligt kulturkonventionen av den 2 mars 1948.
61. GREKLAND — IRLAND
- Ingen konvention.
62. GREKLAND — ITALIEN
- Ingen konvention.
63. GREKLAND — LUXEMBURG
- Ingen konvention.
64. GREKLAND — NEDERLÄNDERNA
- Artikel 4.2 i den allmänna konventionen av den 13 september 1966.
65. GREKLAND — ÖSTERRIKE
- a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 14 december 1979 i dess lydelse enligt tilläggskonvention av den 21 maj 1986, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
- b) Punkt II i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
66. GREKLAND — PORTUGAL
- Ingen konvention.
67. GREKLAND — FINLAND
- Artikel 5.2 och 21 i konventionen om social trygghet av den 11 mars 1988.
68. GREKLAND — SVERIGE
- Artikel 5.2 och 23 i konventionen om social trygghet av den 5 maj 1978 i dess lydelse enligt tilläggskonvention av den 14 september 1984.
69. GREKLAND — FÖRENADE KUNGARIKET
- Ingen konvention.
70. IRLAND — ITALIEN
- Ingen konvention.
71. IRLAND — LUXEMBURG
- Ingen konvention.
72. IRLAND — NEDERLÄNDERNA
- Ingen konvention.
73. IRLAND — ÖSTERRIKE
- Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 30 september 1988, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

▼B

74. IRLAND — PORTUGAL
Ingen konvention.
75. IRLAND — FINLAND
Ingen konvention.
76. IRLAND — SVERIGE
Ingen konvention.
77. IRLAND — FÖRENADE KUNGARIKET
Artikel 8 i avtalet av den 14 september 1971 om social trygghet.
78. ITALIEN — LUXEMBURG
Artikel 18.2 och 24 i den allmänna konventionen av den 29 maj 1951.
79. ITALIEN — NEDERLÄNDERNA
Artikel 21.2 i den allmänna konventionen av den 28 oktober 1952.
80. ITALIEN — ÖSTERRIKE
 - a) Artikel 5.3 och 9.2 i konventionen om social trygghet av den 21 januari 1981.
 - b) Artikel 4 i konventionen och punkt 2 i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
81. ITALIEN — PORTUGAL
Ingen konvention.
82. ITALIEN — FINLAND
Ingen konvention.
83. ITALIEN — SVERIGE
Artikel 20 i konventionen om social trygghet av den 25 september 1979.
84. ITALIEN — FÖRENADE KUNGARIKET
Inga.
85. LUXEMBURG — NEDERLÄNDERNA
Inga.
86. LUXEMBURG — ÖSTERRIKE
 - a) Artikel 5.2 i konventionen om social trygghet av den 21 december 1971 i dess lydelse enligt tilläggskonvention nr 1 av den 16 maj 1973 och tilläggskonvention nr 2 den 9 oktober 1978.
 - b) Artikel 3.2 i konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
 - c) Punkt III i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
87. LUXEMBURG — PORTUGAL
Artikel 3.2 i konventionen av den 12 februari 1965.
88. LUXEMBURG — FINLAND
Artikel 5.2 i konventionen om social trygghet av den 15 september 1988.
89. LUXEMBURG — SVERIGE
 - a) Artikel 4 och 29.1 i konventionen om social trygghet av den 21 februari 1985, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
 - b) Artikel 30 i konventionen.
90. LUXEMBURG — FÖRENADE KUNGARIKET
Inga.
91. NEDERLÄNDERNA — ÖSTERRIKE
 - a) Artikel 3 i konventionen om social trygghet av den 7 mars 1975 i dess lydelse enligt tilläggskonvention av den 5 november 1980, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
 - b) Punkt II i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

▼B

92. NEDERLÄNDERNA — PORTUGAL
Artikel 5.2 och 31 i konventionen av den 19 juli 1979.
93. NEDERLÄNDERNA — FINLAND
Ingen konvention.
94. NEDERLÄNDERNA — SVERIGE
Artikel 4 och 24.3 i konventionen om social trygghet av den 2 juli 1982, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
95. NEDERLÄNDERNA — FÖRENADE KUNGARIKET
Inga.
96. ÖSTERRIKE — PORTUGAL
Inga.
97. ÖSTERRIKE — FINLAND
- a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 11 december 1985 i dess lydelse enligt tilläggskonvention av den 9 mars 1993, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
 - b) Punkt II i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

▼M2

98. ÖSTERRIKE–SVERIGE
Konvention om social trygghet av den 21 mars 1996.

▼B

99. ÖSTERRIKE — FÖRENADE KUNGARIKET
- a) Artikel 3 i konventionen om social trygghet av den 22 juli 1980 i dess lydelse enligt tilläggskonvention nr 1 av den 9 december 1985 och tilläggskonvention nr 2 av den 13 oktober 1992, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
 - b) Protokoll om vårdförmåner till konventionen, med undantag för artikel 2.3 såvitt avser personer som inte kan göra anspråk på behandling enligt avdelning III kapitel 1 i förordningen.
100. PORTUGAL — FINLAND
Ingen konvention.
101. PORTUGAL — SVERIGE
Artikel 6 i konventionen om social trygghet av den 25 oktober 1978.
102. PORTUGAL — FÖRENADE KUNGARIKET
- a) Artikel 2.1 i protokollet om sjukvård av den 15 november 1978.
 - b) Då det gäller portugisiska anställda och för perioden från den 22 oktober 1987 till utgången av den övergångsperiod som föreskrivs i artikel 220.1 i anslutningsakten för Spanien och Portugal: artikel 26 i konventionen om social trygghet den 15 november 1978, med ändringar enligt skriftväxling den 28 september 1987.
103. FINLAND — SVERIGE
Artikel 10 i den nordiska konventionen om social trygghet av den 15 juni 1992.
104. FINLAND — FÖRENADE KUNGARIKET
Inga.
105. SVERIGE — FÖRENADE KUNGARIKET
Artikel 4.3 i konventionen om social trygghet av den 29 juni 1987.

B. Bestämmelser i de konventioner som inte är tillämpliga på alla personer som omfattas av förordningen (artikel 3.3 i förordningen)

1. BELGIEN — DANMARK
Ingen konvention.
2.
3. BELGIEN — SPANIEN
Inga.
4. BELGIEN — FRANKRIKE

 - a) Skriftväxlingen av den 29 juli 1953 om bidrag till äldre, anställda personer.

▼B

- b) Skriftväxlingen av den 27 februari 1953 (om tillämpning av artikel 4.2 i den allmänna konventionen av den 17 januari 1948).
- 5. BELGIEN — GREKLAND
 - Inga.
- 6. BELGIEN — IRLAND
 - Inga.
- 7. BELGIEN — ITALIEN
 - Inga.
- 8. BELGIEN — LUXEMBURG
 - Artiklarna 2 och 4 i avtalet av den 27 oktober 1971 (social trygghet utanför Europa).
- 9. BELGIEN — NEDERLÄNDERNA
 - Artiklarna 2 och 4 i avtalet av den 4 februari 1969 (yrkesverksamhet utanför Europa).
- 10. BELGIEN — ÖSTERRIKE
 - a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 4 april 1977, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
 - b) Punkt III i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
- 11. BELGIEN — PORTUGAL
 - Artiklarna 1 och 5 i konventionen av den 13 januari 1965 (social trygghet för anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi), enligt lydelsen i det avtal som slöts genom skriftväxling den 18 juni 1982.
- 12. BELGIEN — FINLAND
 - Ingen konvention.
- 13. BELGIEN — SVERIGE
 - Ingen konvention.
- 14. BELGIEN — FÖRENADE KUNGARIKET
 - Inga.
- 15. DANMARK — TYSKLAND
 - a) Punkt 15 i slutprotokollet till socialförsäkringskonventionen av den 14 augusti 1953.
 - b) Tilläggsavtalet av den 14 augusti 1953 till ovan nämnda konvention.
- 16. DANMARK — SPANIEN
 - Ingen konvention.
- 17. DANMARK — FRANKRIKE
 - Inga.
- 18. DANMARK — GREKLAND
 - Ingen konvention.
- 19. DANMARK — IRLAND
 - Ingen konvention.
- 20. DANMARK — ITALIEN
 - Ingen konvention.
- 21. DANMARK — LUXEMBURG
 - Ingen konvention.
- 22. DANMARK — NEDERLÄNDERNA
 - Ingen konvention.
- 23. DANMARK — ÖSTERRIKE
 - a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 16 juni 1987, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
 - b) Punkt I i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

▼B

24. DANMARK — PORTUGAL

Ingen konvention.

25. DANMARK — FINLAND

Inga.

26. DANMARK — SVERIGE

Inga.

27. DANMARK — FÖRENADE KUNGARIKET

Inga.

28. TYSKLAND — SPANIEN

Artikel 4.1 och 45.2 i konventionen den 4 december 1973 om social trygghet.

29. TYSKLAND — FRANKRIKE

- a) Artiklarna 16 (andra stycket) och 19 i den allmänna konventionen av den 10 juli 1950.
- b) Tilläggsavtal nr 4 av den 10 juli 1950 till den allmänna konventionen av samma datum, liksom i tillfogade avsnitt nr 2 av den 18 juni 1955.
- c) Avdelning I och III av tillfogade avsnitt nr 2 av den 18 juni 1955.
- d) Punkt 6, 7 och 8 i det allmänna protokollet av den 10 juli 1950 till den allmänna konventionen av samma datum.
- e) Avdelning II, III och IV i avtalet av den 20 december 1963 (om social trygghet i Saar).

30. TYSKLAND — GREKLAND

Protokoll av den 7 oktober 1991 i samband med konventionen av den 6 juli 1984 som slutits mellan Tyska demokratiska republikens regering och Grekland om lösning av vissa pensionsfrågor.

31. TYSKLAND — IRLAND

Ingen konvention.

32. TYSKLAND — ITALIEN

- a) Artiklarna 3.2 och 26 i konventionen av den 5 maj 1953 (om socialförsäkring).
- b) Tilläggsavtalet av den 12 maj 1953 till konventionen av den 5 maj 1953 (om pensionsutbetalningar för perioden som föregick konventionens ikraftträdande).

33. TYSKLAND — LUXEMBURG

Artiklarna 4, 5, 6 och 7 i fördraget av den 11 juli 1959 (lösning av tvisten mellan Tyskland och Luxemburg).

34. TYSKLAND — NEDERLÄNDERNA

- a) Artikel 3.2 i konventionen av den 29 mars 1951.
- b) Artiklarna 2 och 3 i tilläggsavtal nr 4 av den 21 december 1956 till konventionen av den 29 mars 1951 (om reglering av de rättigheter förvärvades av nederländska arbetare under det tyska socialförsäkringssystemet mellan den 13 maj 1940 och den 1 september 1945).

35. TYSKLAND — ÖSTERRIKE

- a) Artikel 41 i konventionen om social trygghet av den 22 december 1966 i dess lydelse enligt tilläggskonvention nr 1 av den 10 april 1969, tilläggskonvention nr 2 av den 29 mars 1974 och tilläggskonvention nr 3 av den 29 augusti 1980.
- b) Punkt 20 a slutprotokollet till konventionen.
- c) Artikel 3 i konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
- d) Punkt 3 g i slutprotokollet till konventionen.
- e) Artikel 4.1 i konventionen såvitt avser tysk lagstiftning, enligt vilken olycksfall (och arbetssjukdomar) som inträffar utanför Tysklands territorium och perioder som har fullgjorts utanför detta territorium inte ger anledning till betalning av förmåner eller endast ger anledning till betalning av förmåner på vissa villkor när de förmånsberättigade är bosatta utanför Tysklands territorium, i de fall då
 - i) personen redan är beviljad eller kunde beviljas den 1 januari 1994,

▼B

ii) personen i fråga har stadigvarande bosatt sig i Österrike före den 1 januari 1994 och pension från en pensions- eller olycksfallsförsäkring beviljas före utgången av år 1994.

f) Punkt 19 b i slutprotokollet till konventionen. Vid tillämpningen av nummer 3 c i den bestämmelsen skall den behöriga institutionen inte beakta ett högre belopp än det som skall betalas med hänsyn till de motsvarande perioder som skall ersättas av denna institution.

36. TYSKLAND — PORTUGAL

Artikel 5.2 i konventionen av den 6 november 1964.

37. TYSKLAND — FINLAND

▼M5

Artikel 4 i avtalet om social trygghet av den 28 april 1997.

▼B

38. TYSKLAND — SVERIGE

Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 27 februari 1976.

39. TYSKLAND — FÖRENADE KUNGARIKET

a) Artikel 3.1, 3.6 och 7.2–6 i konventionen om social trygghet av den 20 april 1960.

b) Artiklarna 2–7 i slutprotokollet till konventionen om social trygghet av den 20 april 1960.

c) Artiklarna 2.5 och 5.2–5.6 i konventionen om arbetslöshetsförsäkring av den 20 april 1960.

40. SPANIEN — FRANKRIKE

Inga.

41. SPANIEN — GREKLAND

Ingen konvention.

42. SPANIEN — IRLAND

Ingen konvention.

43. SPANIEN — ITALIEN

Artikel 5, 18 1 c och 23 i konventionen om social trygghet av den 30 oktober 1979.

44. SPANIEN — LUXEMBURG

a) Artikel 5.2 i konventionen av den 8 maj 1969.

b) Artikel 1 i den administrativa överenskommelsen av den 27 juni 1975 om tillämpningen på egenföretagare i konventionen av den 8 maj 1969.

45. SPANIEN — NEDERLÄNDERNA

Artikel 23.2 i konventionen om social trygghet av den 5 februari 1974.

46. SPANIEN — ÖSTERRIKE

a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 6 november 1981, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

b) Punkt II i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

47. SPANIEN — PORTUGAL

Artikel 4.2, 16.2 och 22 i den allmänna konventionen av den 11 juni 1969.

48. SPANIEN — FINLAND

Artikel 5.2 i konventionen om social trygghet av den 19 december 1985.

49. SPANIEN — SVERIGE

Artikel 5.2 och 16 i konventionen om social trygghet av den 4 februari 1983.

50. SPANIEN — FÖRENADE KUNGARIKET

Inga.

51. FRANKRIKE — GREKLAND

Inga.

52. FRANKRIKE — IRLAND

Ingen konvention.

53. FRANKRIKE — ITALIEN

▼B

Artiklarna 20 och 24 i den allmänna konventionen av den 31 mars 1948.

54. FRANKRIKE — LUXEMBURG

Inga.

55. FRANKRIKE — NEDERLÄNDERNA

Inga.

56. FRANKRIKE — ÖSTERRIKE

Ingen.

57. FRANKRIKE — PORTUGAL

Inga.

58. FRANKRIKE — FINLAND

Ingen konvention.

59. FRANKRIKE — SVERIGE

Ingen.

60. FRANKRIKE — FÖRENADE KUNGARIKET

Skriftväxlingen av den 27 och 30 juli 1970 om den status inom systemet för social trygghet som lärare från Storbritannien, Nordirland och Gibraltar skall ha vid tillfällig tjänstgöring i Frankrike enligt kulturkonventionen av den 2 mars 1948.

61. GREKLAND — IRLAND

Ingen konvention.

62. GREKLAND — ITALIEN

Ingen konvention.

63. GREKLAND — LUXEMBURG

Ingen konvention.

64. GREKLAND — NEDERLÄNDERNA

Inga.

65. GREKLAND — ÖSTERRIKE

a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 14 december 1979 i dess lydelse enligt tilläggskonvention av den 21 maj 1986, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

b) Punkt II i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

66. GREKLAND — PORTUGAL

Ingen konvention.

67. GREKLAND — FINLAND

Artikel 5.2 i konventionen om social trygghet av den 11 mars 1988.

68. GREKLAND — SVERIGE

Artikel 5.2 i konventionen om social trygghet av den 5 maj 1978 i dess lydelse enligt tilläggskonvention av den 14 september 1984.

69. GREKLAND — FÖRENADE KUNGARIKET

Ingen konvention.

70. IRLAND — ITALIEN

Ingen konvention.

71. IRLAND — LUXEMBURG

Ingen konvention.

72. IRLAND — NEDERLÄNDERNA

Ingen konvention.

73. IRLAND — ÖSTERRIKE

Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 30 september 1988, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

▼B

74. IRLAND — PORTUGAL
Ingen konvention.
75. IRLAND — FINLAND
Ingen konvention.
76. IRLAND — SVERIGE
Ingen konvention.
77. IRLAND — FÖRENADE KUNGARIKET
Inga.
78. ITALIEN — LUXEMBURG
Inga.
79. ITALIEN — NEDERLÄNDERNA
Inga.
80. ITALIEN — ÖSTERRIKE
 - a) Artikel 5.3 och 9.2 i konventionen om social trygghet av den 21 januari 1981.
 - b) Artikel 4 i konventionen och punkt 2 i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
81. ITALIEN — PORTUGAL
Ingen konvention.
82. ITALIEN — FINLAND
Ingen konvention.
83. ITALIEN — SVERIGE
Artikel 20 i konventionen om social trygghet av den 25 september 1979.
84. ITALIEN — FÖRENADE KUNGARIKET
Inga.
85. LUXEMBURG — NEDERLÄNDERNA
Inga.
86. LUXEMBURG — ÖSTERRIKE
 - a) Artikel 5.2 i konventionen om social trygghet av den 21 december 1971 i dess lydelse enligt tilläggskonvention nr 1 av den 16 maj 1973 och tilläggskonvention nr 2 av den 9 oktober 1978.
 - b) Artikel 3.2 i konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
 - c) Punkt III i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
87. LUXEMBURG — PORTUGAL
Artikel 3.2 i konventionen av den 12 februari 1965.
88. LUXEMBURG — FINLAND
Artikel 5.2 i konventionen om social trygghet av den 15 september 1988.
89. LUXEMBURG — SVERIGE
Artikel 4 och 29.1 i konventionen om social trygghet av den 21 februari 1985, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
90. LUXEMBURG — FÖRENADE KUNGARIKET
Inga.
91. NEDERLÄNDERNA — ÖSTERRIKE
 - a) Artikel 3 i konventionen om social trygghet av den 7 mars 1974 i dess lydelse enligt tilläggskonvention av den 5 november 1980, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
 - b) Punkt II i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

▼B

- 92. NEDERLÄNDERNA — PORTUGAL
Artikel 5.2 i konventionen av den 19 juli 1979.
- 93. NEDERLÄNDERNA — FINLAND
Ingen konvention.
- 94. NEDERLÄNDERNA — SVERIGE
Artikel 4 och 24.3 i konventionen om social trygghet av den 2 juli 1982, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
- 95. NEDERLÄNDERNA — FÖRENADE KUNGARIKET
Inga.
- 96. ÖSTERRIKE — PORTUGAL
Inga.
- 97. ÖSTERRIKE — FINLAND
 - a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 11 december 1985 i dess lydelse enligt tilläggskonvention av den 9 mars 1993, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
 - b) Punkt II i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

▼M2

- 98. ÖSTERRIKE–SVERIGE
Artikel 5 i konventionen om social trygghet av den 21 mars 1996.

▼B

- 99. ÖSTERRIKE — FÖRENADE KUNGARIKET
 - a) Artikel 3 i konventionen om social trygghet av den 22 juli 1980 i dess lydelse enligt tilläggskonvention nr 1 av den 9 december 1985 och tilläggskonvention nr 2 av den 13 oktober 1992, såvitt avser personer bosatta i tredje land.
 - b) Protokoll om vårdförmåner till konventionen, med undantag för artikel 2.3, såvitt avser personer som inte kan göra anspråk på behandling enligt avdelning III kapitel 1 i förordningen.
- 100. PORTUGAL — FINLAND
Ingen konvention.
- 101. PORTUGAL — SVERIGE
Artikel 6 i konventionen om social trygghet av den 25 oktober 1978.
- 102. PORTUGAL — FÖRENADE KUNGARIKET
Artikel 2.1 i protokollet om sjukvård av den 15 november 1978.
- 103. FINLAND — SVERIGE
Inga.
- 104. FINLAND — FÖRENADE KUNGARIKET
Inga.
- 105. SVERIGE — FÖRENADE KUNGARIKET
Artikel 4.3 i konventionen om social trygghet av den 29 juni 1987.

▼B*BILAGA IV* (B) (11) (13) (15)

(Förordningens artiklar 37.2, 38.3, 45.3, 46.1 b och 46b.2)

A. Lagstiftningar som behandlas i förordningens artikel 37.1 enligt vilka invaliditetsförmånernas storlek är oberoende av försäkringsperiodernas längd

A. BELGIEN

- a) Lagstiftningen om det allmänna invaliditetssystemet, det särskilda invaliditetssystemet för gruvarbetare samt det särskilda systemet för sjömän i handelsflottan.
- b) Lagstiftningen om försäkring mot arbetsoförmåga för egenföretagare.
- c) Lagstiftningen om invaliditet inom systemet för social trygghet utanför Europa och systemet för invaliditet avseende före detta anställda i Belgiska Kongo och Ruanda–Urundi.

B. DANMARK

Inga.

C. TYSKLAND

Inga.

▼M3

D. SPANIEN

Lagstiftning som rör invaliditetsförsäkring inom det allmänna systemet och inom de särskilda systemen, utom de särskilda systemen för offentligt anställda, armén och domstolsväsendet.

▼B

E. FRANKRIKE

1. *Anställda*

All lagstiftning om invaliditetsförsäkring, med undantag för lagstiftningen om invaliditetsförsäkring enligt systemet för social trygghet för gruvarbetare.

2. *Egenföretagare*

Lagstiftning om invaliditetsförsäkring för egenföretagare inom jordbruket.

F. GREKLAND

Lagstiftning om försäkringssystemet för jordbruket.

▼M2

G. IRLAND

Kapitel 15 i del II i 1993 års socialvårdslag (Social Welfare [Consolidation] Act 1993).

▼B

H. ITALIEN

Inga.

I. LUXEMBURG

Inga.

J. NEDERLÄNDERNA

- a) Lag av den 18 februari 1966 om försäkring mot arbetsoförmåga, med ändringar.

▼M2

- b) Lag av den 24 april 1997 om försäkring mot arbetsoförmåga för egenföretagare (WAZ), med ändringar.

▼B

K. ÖSTERRIKE

Inga.

L. PORTUGAL

Inga.

M. FINLAND

Folkpension till den som har ett medfött handikapp eller som blir handikappad i unga år [Folkpensionslagen (547/93)].

▼B

N. SVERIGE

Inga.

O. FÖRENADE KUNGARIKET

a) *Storbritannien*

Avsnitten 15 och 36 i 1975 års lag om social trygghet (Social Security Act 1975).

Avsnitten 14, 15 och 16 i 1975 års lag om sociala trygghetspensioner (Social Security Pensions Act 1975).

b) *Nordirland*

Avsnitten 15 och 36 i 1975 års lag om sociala trygghet (Nordirland) (Social Security [Northern Ireland] Act 1975).

Artiklarna 16, 17 och 18 i 1975 års lag om social trygghetspensioner (Nordirland) (Social Security Pensions [Northern Ireland] Order 1975).

B. Särskilda system för egenföretagare som avses i artiklarna 38.3 och 45.3 i förordning nr 1408/71

A. BELGIEN

Inget.

B. DANMARK

Inget.

C. TYSKLAND

Äldersförsäkring för jordbrukare (Alterssicherung für Landwirte).

D. SPANIEN

System avseende lägre pensionsålder för egenföretagare som är sysselsatta i sjöfartsverksamhet enligt beskrivning i kungligt dekret nr 2309 av den 23 juli 1970.

E. FRANKRIKE

Inget.

F. GREKLAND

Inget.

G. IRLAND

Inget.

H. ITALIEN

Pensionsförsäkringssystem för (Assicurazione pensioni per)

— läkare (medici).

— apotekare (farmacisti).

— veterinärer (veterinari).

— barnmorskor (ostetriche).

— ingenjörer och arkitekter (ingegneri e architetti).

— lantmätare (geometri).

— advokater och rättegångsbiträden (avvocati e procuratori).

— ekonomer (dottori commercialisti).

— revisorer och industriexperter (ragionieri e periti commerciali).

— arbetskonsulenter (consulenti del lavoro).

— notarier (notai).

— tullspeditörer (spedizionieri doganali).

I. LUXEMBURG

Inget.

J. NEDERLÄNDERNA

Inget.

K. ÖSTERRIKE

Ingen.

L. PORTUGAL

Inget.

M. FINLAND

▼B

Ingen.

N. SVERIGE

Ingen.

O. FÖRENADE KUNGARIKET

Inget.

C. **Fall som avses i förordningens artikel 46.1 b då beräkningen av förmåner kan ske med bortseende från förordningens artikel 46.2**

A. BELGIEN

Inget.

B. DANMARK

Alla ansökningar om pension som avses i lagen om sociala pensioner, med undantag för pensioner som nämns i bilaga IV D.

C. TYSKLAND

Inget.

D. SPANIEN

Inget.

E. FRANKRIKE

Inget.

F. GREKLAND

Inget.

▼M2

G. IRLAND

Alla ansökningar om ålderspension, (avgiftsfinansierade) ålderspensioner och (avgiftsfinansierade) änkepensioner.

▼B

H. ITALIEN

Invalid-, ålders- och efterlevandepensioner för anställda och för följande kategorier egenföretagare: jordbrukare, hälftenbrukare, arrendatorer, hantverkare och personer sysselsatta inom handelsverksamhet.

I. LUXEMBURG

Inget.

J. NEDERLÄNDERNA

Alla ansökningar om ålderspensioner enligt lag av den 31 maj 1956 om allmän åldersförsäkring, med ändringar.

K. ÖSTERRIKE

Ingen.

L. PORTUGAL

Alla ansökningar om invalid-, ålders- och änkepensioner.

M. FINLAND

Ingen.

N. SVERIGE

Alla ansökningar om folkpension och tilläggspension i form av ålderspension, utom de som avser sådan pension som anges i bilaga IV D.

O. FÖRENADE KUNGARIKET

Alla ansökningar om ålders- och änkepension som avgjorts genom tillämpning av bestämmelserna i avdelning III kapitel 3 i förordningen, med undantag för sådana för vilka

- a) under loppet av ett beskattningsår som tar sin början den 6 april 1975 eller senare,
 - i) den sökande har fullgjort försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder enligt lagstiftningen i Förenade kungariket och i någon annan medlemsstat, och
 - ii) ett (eller mer än ett) av de beskattningsår som avses under i inte betraktas som kvalifikationsår enligt lagstiftningen i Förenade kungariket

▼ B

- b) de försäkringsperioder som fullgjorts enligt gällande lagstiftning i Förenade kungariket för perioder för den 5 juli 1948 skall beaktas enligt artikel 46.2 i förordningen genom tillämpning av försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioderna enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat.

D. Förmåner och överenskommelser som avses i förordningens artikel 46b.2

1. *Förmåner som avses i förordningens artikel 46b.2 a och vars storlek är oberoende av försäkringsperiodernas och bosättningsperiodernas längd:*

- a) Invaliditetsförmåner enligt den lagstiftning som anges i bilagans del A.
- b) Sådan dansk folkpension som förutsätter tio års bosättning och som har beviljats senast den 1 oktober 1989.
- c) Spanska dödsfallsersättningar och efterlevandepensioner enligt det allmänna systemet eller enligt särskilda system.
- d) Förmåner till efterlevande make enligt den franska allmänna försäkringen eller försäkringen för dem som är verksamma inom jordbruket.
- e) Invaliditetspension till efterlevande make enligt den franska allmänna försäkringen eller försäkringen för dem som är verksamma inom jordbruket, i fall då förmånen beräknas på grundval av en avlidens makes invaliditetspension enligt artikel 46.1 a i.

▼ M2

- f) Nederländsk efterlevandepension enligt lagen av den 25 december 1995 om allmän försäkring för efterlevande underhållsberättigade personer.

▼ B

- g) Sådan finsk folkpension enligt folkspensionslagen av den 8 juni 1956 som betalas med stöd av övergångsbestämmelserna till Folkspensionslagen (547/93) ► **M5** och tilläggsbeloppet i barnpensionen i enlighet med lagen om efterlevandepension av den 17 januari 1969. ◀
 - h) Oavkortad svensk folkpension som utges enligt den lagstiftning om folkpension som var tillämplig före den 1 januari 1993 och oavkortad folkpension som utges enligt övergångsbestämmelserna till den lagstiftning som gäller från detta datum.
2. *Förmåner som avses i förordningens artikel 46b.2 b och vars storlek är beroende av en fiktiv period som skall anses ha fullgjorts mellan dagen för försäkringsfallet och en senare dag:*
 - a) Dansk förtidspension vars storlek fastställs enligt den lagstiftning som gällde före den 1 oktober 1984.
 - b) Tysk invaliditets- eller efterlevandepension som beviljas med hänsyn till en tilläggsperiod, och tysk ålderspension som beviljas med hänsyn till en redan fullgjord tilläggsperiod.
 - c) Italiensk pension vid fullständig arbetsoförmåga (inabilità);
 - d) Luxemburgsk invaliditets- och efterlevandepension.
 - e) Finsk arbetspension som beviljas med hänsyn till framtida perioder enligt nationell lagstiftning.
 3. *Avtal enligt förordningens artikel 46b.2 b i för att undvika att samma fiktiva period medräknas två eller flera gånger:*

▼ M1▼ B

Den nordiska konventionen av den 15 juni 1992 om social trygghet.

▼ M5

Avtalet om social trygghet av den 28 april 1997 mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Finland.

BILAGA V (15)

ÖVERENSSTÄMMELSE MELLAN MEDLEMSSTATERNAS LAGSTIFTNING OM VILLKOR OM GRADEN AV INVALIDITET

(Artikel 40.4 i förordningen)

BELGIEN

Medlemsstater	System som tillämpas av medlemsstaters institutioner som har fattat beslut om invaliditetsgraden	System som tillämpas av belgiska institutioner för vilka beslutet är bindande då överensstämmelse föreligger			
		Allmänt system	System för gruvarbetare		OSSOM
		Allmän invaliditet	Arbetsinvaliditet		
FRANKRIKE	1. Allmänt system: — Grupp 3 (tredje person) — Grupp 2 — Grupp 1	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	2. System för jordbrukare — Total allmän invaliditet — 2/3 allmän invaliditet — Tredje person	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	3. System för gruvarbetare — Partiell allmän invaliditet — Tredje person — Arbetsinvaliditet	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	4. System för sjömän — Allmän invaliditet — Tredje person — Arbetsinvaliditet	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse (SIC) (Överensstämmelse)	Inte överensstämmelse
ITALIEN	1. Allmänt system — Invaliditet - arbetare — Invaliditet - tjänstemän	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	2. System för sjömän — Arbetsoförmåga för arbete till sjöss	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
LUXEMBURG	Invaliditet — arbetare Invaliditet — tjänstemän	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse

FRANKRIKE

System som tillämpas av franska institutioner för vilka beslutet är bindande då överensstämelse föreligger														
Medlemsstater	System som tillämpas av medlemsstaters institutioner som har fattat beslut om invaliditetsgraden	Allmänt system			System för jordbrukare			System för gruvarbetare			System för sjömän			
		Grupp I	Grupp II	Grupp III Standigv. tillsyn	2/3 invali- ditet	Total inva- liditet	Standigv. tillsyn	2/3 allmän invaliditet	Standigv. tillsyn	Arbetsinva- liditet	2/3 allmän invaliditet	Total arbetsinva- liditet	Standigv. tillsyn	
BELGIEN	1. Allmänt system	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme
	2. System för gruvarbe-tare	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme
	— Partiell allmän in-validitet	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme
	— Arbetsinvaliditet	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme
	3. System för sjömän	Ö-stäm- melse ⁽¹⁾	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Ö-stäm- melse ⁽¹⁾	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Ö-stäm- melse ⁽¹⁾	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme
ITALIEN	1. Allmänt system	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme
	— Invaliditet - arbe-tare	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme
	— Invaliditet - tjän-stemän	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme
	2. System för sjömän	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme
LUXEM-BURG	Invaliditet — arbetare	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Ö-stäm- melse	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme
	Invaliditet — tjänstemän	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme	Inte ö- stämme
(1) I den mån den invaliditet som den belgiska institutionen erkänner är allmän invaliditet.														
(2) Endast om den belgiska institutionen har medgett att arbetare inte är i stånd att arbeta under jorden eller på marknivå.														

(¹) I den mån den invaliditet som den belgiska institutionen erkänner är allmän invaliditet.

(²) Endast om den belgiska institutionen har medgett att arbetare inte är i stånd att arbeta under jorden eller på marknivå.

ITALIEN

Medlemsstater	System som tillämpas av medlemsstaters institutioner som har fattat beslut om invaliditetsgraden	System som tillämpas av italienska institutioner för vilka beslutet är bindande då överensstämmelse föreligger			System för sjömän Arbetsförmåga för arbete till sjöss
		Allmänt system		Tjänstemän	
BELGIEN	1. Allmänt system	Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse
	2. System för gruvarbetare				
	— Partiell allmän invaliditet	Ö-stämmelse	Ö-stämmelse	Ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse
	— Arbetsinvaliditet	Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse
FRANKRIKE	3. System för sjömän	Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse
	1. Allmänt system				
	— Grupp III (stadigvarande tillsyn)	} Ö-stämmelse	} Ö-stämmelse	} Ö-stämmelse	} Inte ö-stämmelse
	— Grupp II				
	— Grupp I				
	2. System för jordbrukare				
	— Total allmän invaliditet	} Ö-stämmelse	} Ö-stämmelse	} Ö-stämmelse	} Inte ö-stämmelse
	— Partiell allmän invaliditet				
	— Stadigvarande tillsyn				
	3. System för gruvarbetare				
	— Partiell allmän invaliditet	} Ö-stämmelse	} Ö-stämmelse	} Ö-stämmelse	} Inte ö-stämmelse
	— Stadigvarande tillsyn				
	— Arbetsinvaliditet				
	4. System för sjömän				
	— Partiell allmän invaliditet	} Inte ö-stämmelse	} Inte ö-stämmelse	} Inte ö-stämmelse	} Inte ö-stämmelse
	— Stadigvarande tillsyn				
	— Arbetsinvaliditet				

LUXEMBURG

Medlemsstater	System som tillämpas av medlemsstaters institutioner som har fattat beslut om invaliditetsgraden	System som tillämpas av Luxemburgska institutioner för vilka beslutet är bindande då överensstämmelse föreligger	
		Invaliditet — arbetare	Invaliditet — tjänstemän
BELGIEN	1. Allmänt system	Ö-stämmelse	Ö-stämmelse
	2. System för gruvarbetare		
	— Partiell allmän invaliditet	Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse
	— Arbetsinvaliditet	Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse
FRANKRIKE	3. System för sjömän	Ö-stämmelse ⁽¹⁾	Ö-stämmelse ⁽¹⁾
	1. Allmänt system		
	— Grupp III (stadigvarande tillsyn)	} Ö-stämmelse	} Ö-stämmelse
	— Grupp II		
	— Grupp I		
	2. System för jordbrukare		
	— Total allmän invaliditet	} Ö-stämmelse	} Ö-stämmelse
	— 2/3 allmän invaliditet		
	— Stadigvarande tillsyn		
	3. System för gruvarbetare		
	— 2/3 allmän invaliditet	} Ö-stämmelse	} Ö-stämmelse
	— Stadigvarande tillsyn		
	— Arbetsinvaliditet		
	4. System för sjömän		
	— Partiell allmän invaliditet	} Ö-stämmelse	} Ö-stämmelse
	— Stadigvarande tillsyn		
	— Arbetsinvaliditet		
		Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse
		Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse

⁽¹⁾ I den mån den invaliditet som den belgiska institutionen erkänner är allmän invaliditet.

▼B

BILAGA VI (A) (B) (2) (7) (8) (9) (11) (12) (13) (14) (15)

**SÄRSKILDA REGLER FÖR TILLÄMPNINGEN AV VISSA MEDLEMS-
STATERS LAGSTIFTNING**

(Artikel 89 i förordningen)

A. BELGIEN

1. Personer som har rätt till vårdförmåner enligt det obligatoriska belgiska systemet för sjuk- och invaliditetsförsäkring för egenföretagare skall ha rätt till förmåner enligt bestämmelserna i avdelning III kapitel 1, däribland artikel 35.1, i denna förordning på följande villkor:
 - a) Personer som vistas inom en annan medlemsstats territorium än Belgien skall ha rätt till
 - i) vårdförmåner vid sjukhusvård enligt lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de vistas,
 - ii) ersättning för andra vårdförmåner enligt det belgiska systemet från den behöriga belgiska institutionen enligt den taxa som gäller enligt lagstiftningen i den stat i vilken de vistas.
 - b) Personer som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium än Belgien skall ha rätt till de vårdförmåner som utges enligt lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de är bosatta, under förutsättning att de till den behöriga belgiska institutionen betalar den tilläggsavgift för detta som gäller enligt belgiska bestämmelser.
2. Vid den behöriga belgiska institutionens tillämpning av bestämmelserna i avdelning III kapitel 7 och 8 i denna förordning skall ett barn anses växa upp i den medlemsstat inom vars territorium barnet är bosatt.
3. Vid tillämpningen av förordningens artikel 46.2 skall perioder som har fullgjorts inom försäkringen för ålderspension enligt belgisk lagstiftning före den 1 januari 1945 även godtas som försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den belgiska lagstiftningen om det allmänna invaliditetssystemet och systemet för sjömän.
4. Vid tillämpningen av artikel 40.3 a ii skall endast sådana perioder beaktas under vilka den anställde eller egenföretagaren har varit arbetsoförmögen enligt belgisk lagstiftning.
5. Vid tillämpningen av förordningens artikel 46.2 skall perioder, som har fullgjorts av egenföretagare inom försäkringen för ålderspension enligt belgisk lagstiftning innan lagstiftningen om arbetsoförmåga för egenföretagare trädde i kraft, godtas som perioder som har fullgjorts enligt den senare lagstiftningen.
6. För att fastställa om villkoren enligt belgisk lagstiftning för rätt till arbetslöshetsförmåner är uppfyllda, skall endast dagar med betald anställning beaktas; dock skall dagar som godkänns som likvärdiga enligt nämnda lagstiftning beaktas i den mån dessa dagar har föregåtts av dagar med betald anställning.
7. Vid tillämpningen av förordningens artiklar 72 och 79.1 a skall anställningsperioder och/eller försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning beaktas, om det för rätt till förmån enligt belgisk lagstiftning krävs att villkoren för rätt till familjeförmåner enligt systemet för anställda har uppfyllts under en bestämd föregående period.
8. Vid tillämpningen av artikel 14a. 2, 3 och 4, 14c a och 14d i förordning (EEG) nr 1408/71, skall förvärvsintäkten under det referensår som tjänar som underlag för fastställande av avgifter som skall betalas enligt den sociala ordningen för egenföretagare beräknas genom användande av den genomsnittliga avgiftssatsen för det år under vilket denna inkomst har uppburits.
Omräkningskursen är det årliga genomsnittet av de omräkningskurser som offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* enligt artikel 107.5 i förordning (EEG) nr 574/72.
9. Vid beräkningen av det teoretiska beloppet för en invalidpension som avses i förordningens artikel 46.2, skall den behöriga belgiska institutionen lägga till grund den inkomst som har uppburits i det yrke som personen senast har utövat.
10. Varje anställd eller egenföretagare som inte längre är försäkrad i Belgien enligt lagstiftningen om sjuk- och invaliditetsförsäkring — som också grundar beviljandet av förmåner på villkoret att personen ifråga är försäkrad vid försäkringsfallets inträffande — skall för tillämpningen av förordningens del III kapitel 3 anses vara fortfarande försäkrad när

▼B

försäkringsfallet inträffar om han är försäkrad mot samma risk enligt en annan medlemsstats lagstiftning.

11. Om personen har rätt till en belgisk invaliditetsförmån enligt förordningens artikel 45, skall denna förmån enligt reglerna i förordningens artikel 46.2 beviljas
 - a) enligt bestämmelserna i lagen den 9 augusti 1963 om upprättandet och organiserandet av ett obligatoriskt sjuk- och invaliditetsförsäkringssystem om han vid tidpunkten för arbetsoförmågans inträffande var försäkrad mot samma risk enligt en annan medlemsstats lagstiftning som anställd i den mening som avses i förordningens artikel 1 a,
 - b) enligt bestämmelserna i det kungliga dekretet av den 20 juli 1971 om upprättandet av ett försäkringssystem mot arbetsoförmåga för egenföretagare om han vid arbetsoförmågans inträffande var egenföretagare i den mening som avses i förordningens artikel 1 a.

▼M3

12. Den skada som avses i artikel 1 av lagen av den 9 mars 1953 om vissa anpassningar av militärpensioner och som beviljar militärer som invaliderats i fredstid fri läkarvård och mediciner skall anses utgöra olycksfall i arbetet eller arbetssjukdom enligt vad som avses i avdelning III kapitel 4 i förordningen.

▼B

B. DANMARK

▼M2

▼M1

2. De personer som enligt bestämmelserna i förordningens avdelning III, kapitel 1, har rätt till värdförmåner vid vistelse eller bosättning i Danmark skall ha rätt till dessa förmåner på samma villkor som enligt den danska lagstiftningen gäller för sådana personer som enligt lagen om offentlig sjukförsäkring (lov om offentlig sygesikring) är försäkrade i grupp 1. De personer som flyttar till Danmark och blir inskrivna i det danska sjukförsäkringssystemet kan dock välja att försäkras i grupp 2 på samma villkor som danska försäkrade.

▼B

3. a) Bestämmelserna i den danska lagstiftningen om social pension som föreskriver att rätten till pension är beroende av att sökanden är bosatt i Danmark gäller inte för anställda, egenföretagare eller deras efterlevande som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium än Danmark.
- b) Vid beräkningen av pension skall sådana anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, som har fullgjorts i Danmark av en gränsarbetare eller säsongarbetare, anses som bosättningsperioder som har fullgjorts i Danmark av efterlevande make, om den efterlevande maken under dessa perioder var gift med gränsarbetaren eller säsongarbetaren och de inte var separerade eller levde faktiskt åtskilda på grund av osämja och den efterlevande maken under dessa perioder var bosatt inom en annan medlemsstats territorium.
- c) Vid beräkningen av pension skall sådana anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, som har fullgjorts i Danmark före den 1 januari 1984 av en anställd eller egenföretagare som inte är gränsarbetare eller säsongarbetare, anses som bosättningsperioder som har fullgjorts i Danmark av den efterlevande maken om den efterlevande maken, under dessa perioder var gift med den anställda eller egenföretagaren och de inte var separerade eller levde faktiskt åtskilda på grund av osämja och den efterlevande maken under dessa perioder var bosatt i en annan medlemsstat.
- d) Perioder som medräknas enligt b och c skall dock inte beaktas om de sammanfaller med perioder som medräknas vid beräkningen av pension som tillkommer personen i fråga enligt lagstiftningen om obligatorisk försäkring i en annan medlemsstat eller med de perioder för vilka personen uppbar pension enligt sådan lagstiftning.
Dessa perioder skall dock beaktas om det årliga pensionsbeloppet är mindre än hälften av den sociala pensionens grundbelopp.
4. Förordningens bestämmelser berör inte övergångsbestämmelserna i de danska lagarna av den 7 juni 1972 om rätt till pension för danska medborgare som har varit bosatta i Danmark under en bestämd tidsperiod omedelbart före tidpunkten för pensionsansökan. Andra medlemsstaters medborgare som har varit bosatta i Danmark under ett år omedel-

▼B

bart före tidpunkten för ansökan har dock rätt till pension enligt samma villkor som gäller för danska medborgare.

5. a) Perioder under vilka en gränsarbetare, som är bosatt inom en annan medlemsstats territorium än Danmark, har varit förvärvsverksam i Danmark skall anses som bosättningsperioder enligt dansk lagstiftning. Detsamma skall gälla för perioder under vilka en gränsarbetare är utsänd till eller tillhandahåller tjänster i en annan medlemsstat än Danmark.
- b) Perioder under vilka en säsongsarbetare, som är bosatt inom en annan medlemsstats territorium än Danmark, har utfört arbete i Danmark skall anses som bosättningsperioder enligt dansk lagstiftning. Detsamma skall gälla för perioder under vilka en säsongsarbetare är utsänd till en annan medlemsstat än Danmark.
6. För att fastställa om villkoren för rätt till dagpenning vid sjukdom eller födsel enligt lag av den 20 december 1989 om dagpenning vid sjukdom och födsel är uppfyllda, när den berörda personen inte längre omfattas av dansk lagstiftning under de referensperioder som fastställs i lagen
 - a) skall försäkrings- eller anställningsperioder beaktas som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning än Danmark under nämnda referensperioder då den berörda personen inte var omfattad av dansk lagstiftning, som om perioderna har fullgjorts enligt dansk lagstiftning, och
 - b) anses en egenföretagare eller en anställd (om i det senare fall inkomsten inte kan ligga till grund för beräkning av dagpenning) under de perioder som beaktas ha haft en genomsnittsinkomst motsvarande den som ligger till grund för beräkningen av dagpenning för de perioder som har fullgjorts enligt dansk lagstiftning under referensperioderna.
7. Förordningens artikel 46a 3 d och artikel 46c 1 och 3 och tillämpningsförfordningens artikel 7.1 skall inte tillämpas på pensioner som beviljas enligt dansk lagstiftning.
8. Vid tillämpningen av förordningens artikel 67 skall arbetslöshetsförmåner för egenföretagare som är försäkrade i Danmark beräknas enligt dansk lagstiftning.
9. Om mottagaren av en dansk ålderspension eller förtida uttagen ålderspension också har rätt till en efterlevandepension från en annan medlemsstat skall dessa pensioner, vid tillämpningen av dansk lagstiftning, betraktas som förmåner av samma slag i den mening som avses i förordningens artikel 46a 1, dock under förutsättning att den person vars försäkrings- eller bosättningsperioder ligger till grund för beräkningen av efterlevandepensionen också har fullgjort bosättningsperioder i Danmark.

▼M3

10. Från en person som omfattas av ett särskilt system för offentligt anställda som är bosatt i Danmark och
 - a) på vilken bestämmelserna i avdelning III, kapitel 1, avsnitt 2–7 inte är tillämpliga, och
 - b) som inte har rätt till en dansk pension,
 får de behöriga myndigheterna begära betalning för kostnaden för naturaförmåner som beviljas i Danmark, i den mån naturaförmåner omfattas av det särskilda systemet i fråga och/eller av en kompletterande personlig försäkring. Detta gäller även en sådan persons make och barn under 18 år.

▼B

C. TYSKLAND

1. Bestämmelserna i artikel 10 i förordningen skall inte påverka de bestämmelser, enligt vilka olycksfall (och arbetssjukdomar) som inträffar utanför Förbundsrepubliken Tysklands territorium och perioder som fullgjorts utanför detta territorium, inte leder till eller endast under vissa förhållanden leder till utbetalning av förmåner när förmånstagarna är bosatta utanför Förbundsrepubliken Tysklands territorium.
2. a) Den standardberäknade beräkningsperioden (pauschale Anrechnungszeit) bestäms uteslutande på grundval av tyska perioder.
- b) För beräkning av tyska pensionsperioder inom ramen för pensionsförsäkringen för gruvarbetare är endast den tyska lagstiftningen tillämplig.
- c) För beräkning av tyska ersättningsperioder (Ersatzzeiten) är endast den tyska lagstiftningen tillämplig.

▼M1

3. Om tillämpningen av denna förordning eller senare förordningar om social trygghet medför exceptionella kostnader för vissa sjukförsäkringsinstitutioner kan dessa kostnader helt eller delvis kompenseras. Det tyska förbindelsesorganet(SIC! förbindelseorganet) för sjukförsäkring i utlandet (Krankenversicherung–Ausland), i Bonn och andra sjukassors centrala organisationer skall gemensamt komma överens om sådan kompensation. Nödvändiga medel för denna kompensation skall tas ut från samtliga sjukförsäkringsinstitutioner i förhållande till det genomsnittliga antalet medlemmar under föregående år

►M5 ————— ◀.

▼B

4. Artikel 7 i bok VI av sociallagen skall tillämpas på medborgare i övriga medlemsstater samt på statslösa och flyktingar som är bosatta inom de andra medlemsstaternas territorier på följande sätt:

Om de allmänna villkoren är uppfyllda kan frivilliga avgifter till den tyska pensionsförsäkringen betalas

- a) för beräkning av tyska ersättningsperioder (Ersatzzeiten) är endast den tyska lagstiftningen tillämplig,
- b) för beräkning av tyska ersättningsperioder (Ersatzzeiten) är endast den tyska lagstiftningen tillämplig,
- c) för beräkning av tyska ersättningsperioder (Ersatzzeiten) är endast den tyska lagstiftningen tillämplig.

5.

6.

7.

8.

9. Om kostnaderna för vårdförmåner, som utges av bosättningsortens tyska institutioner till pensionärer eller deras familjemedlemmar som är försäkrade hos andra medlemsstaters behöriga institutioner, skall återbetalas som månatliga schablonbelopp, skall dessa kostnader, för att åstadkomma ekonomisk utjämning av sjukförsäkringen för pensionärer mellan tyska institutioner, betraktas som kostnader för den tyska sjukförsäkringen för pensionärer. De schablonbelopp som återbetalas till bosättningsortens tyska institutioner av andra medlemsstaters behöriga institutioner skall betraktas som en inkomst som skall beaktas vid den ovan nämnda ekonomiska utjämningen.

10. För beviljande av arbetslöshetsunderstöd (Arbeitslosenhilfe) till egenföretagare krävs att personen, innan han har anmält sig som arbetslös, skall ha arbetat minst ett år huvudsakligen som egenföretagare inom Förbundsrepubliken Tysklands territorium och att han inte bara tillfälligt har lämnat sitt arbete.

11. Försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning enligt ett särskilt åldersförsäkringssystem för jordbrukare eller, om ett sådant system saknas, som jordbrukare enligt det allmänna systemet skall beaktas för att uppfylla villkoren om minsta försäkringstid som krävs för avgiftsplikt enligt artikel 27 i lagen om åldersförsäkring för jordbrukare (Gesetz über die Alterssicherung der Landwirte — GAL), under förutsättning att

- a) den deklaration på vilken skyldigheten att betala avgifter grundas lämnas in inom den föreskrivna tidsperioden, och
- b) personen, innan han lämnade in deklarationen, senast har varit avgiftspliktig enligt åldersförsäkringen för jordbrukare inom Förbundsrepubliken Tysklands territorium.

12. Perioder av obligatorisk försäkring, som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning, antingen enligt ett särskilt system för hantverkare eller, om ett sådant system saknas, enligt ett särskilt system för egenföretagare eller enligt det allmänna systemet, skall beaktas för att uppfylla det krav på 18 års betalning av obligatoriska avgifter som gäller för rätten till frivilligt utträde ur pensionsförsäkringen för hantverkare.

13. Vid tillämpningen av den tyska lagstiftningen om obligatorisk sjukförsäkring för pensionärer enligt artikel 5.1 ii i bok V i socialförsäkringsbalken (Fünftes Buch Sozialgesetzbuch — SGB V) och artikel 56 i sjukförsäkringsreformlagen (Gesundheitsreformgesetz), skall försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning under vilka perioder personen i fråga var berättigad till sjukvårdsförmåner beaktas i den mån det är nödvändigt, som försäkringsperioder som har fullgjorts enligt tyska lagstiftning under förutsättning att de inte sammanträffar med försäkringsperioder som har fullgjorts enligt denna lagstiftning.

▼B

14. För beviljande av kontantförmåner enligt artikel 47.1 i bok V i den tyska socialförsäkringsbalken (SGB V) och enligt artiklarna 200.2 och 561.1 i den tyska lagen om social trygghet (Rechtsversicherungsordnung — RVO), skall de tyska institutionerna fastställa den nettoinkomst som skall beaktas vid beräkningen av förmånerna som om de försäkrade personerna vore bosatta i Förbundsrepubliken Tyskland.
15. Grekiska lärare med ställning av statligt anställda som på grund av sin anställning vid tyska skolor har betalat obligatoriska avgifter till den tyska lagstadgade pensionsförsäkringen utöver avgifter till det grekiska särskilda systemet för statligt anställda och som efter den 31 december 1978 har upphört att omfattas av det obligatoriska tyska systemet kan efter ansökan återfå dessa obligatoriska avgifter enligt artikel 210 i bok VI i sociallagen. Ansökan om återbetalning av avgifter skall göras inom ett år efter det att denna bestämmelse har trätt i kraft. Den berörda personen kan också utöva sin rätt inom två år efter det att han har upphört att vara omfattad av den obligatoriska försäkringen.
Artikel 210.6 i bok VI i sociallagen gäller endast perioder för vilka obligatoriska avgifter har betalats till den tyska pensionsförsäkringen utöver de avgifter till det särskilda grekiska systemet för statligt anställda och på motsvarande försäkringsperioder som följer omedelbart efter sådana perioder för vilka obligatoriska avgifter har betalats.
16.
17. För beviljande av förmåner till personer som kräver ständig vård enligt artikel 53 och följande artiklar i bok V i den tyska socialförsäkringsbalken (SGB V), skall institutionen på bosättningsorten, vid utgivande av bistånd i form av vårdförmåner, beakta försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning som om de var perioder som hade fullgjorts enligt den för denna institution tillämpliga lagstiftningen.
18. En person som uppbär pension enligt tysk lagstiftning och pension enligt en annan medlemsstats lagstiftning skall vid tillämpning av förordningens artikel 27 anses ha rätt till sjukvårds- och moderskapsförmåner om han enligt artikel 8.1 punkt 4 i bok V av den tyska socialförsäkringsbalken (SGB V) är undantagen från den obligatoriska sjukförsäkringen (Krankenversicherung).
19. Som en försäkringsperiod för barnuppfostran enligt tysk lagstiftning gäller även en period under vilken den anställde har uppfostrat barn i en annan medlemsstat, om personen i fråga inte kunde utöva förvärvsverksamhet enligt artikel 6.1 i lagen om skydd för mödrar (Mutterschutzgesetz) eller åtnjöt föräldraledighet enligt artikel 15 i den federala lagen om förmåner vid barnuppfostran (SIC! barnuppfostran) (Bundeserziehungsgeldgesetz) och inte utövade någon mindre (geringfügig) anställning i den mening som avses i artikel 8 i SGB IV.
20. När bestämmelserna i tysk pensionslagstiftning som var i kraft den 31 december 1991 skall tillämpas, skall även bestämmelserna i bilaga VI tillämpas i den version som gällde den 31 december 1991.

▼M3

21. a) I den utsträckning de gäller naturaförmåner, skall avsnitten 2–7 i avdelning III kapitel 1 inte tillämpas på personer som har rätt till naturaförmåner enligt ett system för offentligt anställda eller personer som behandlas som sådana och som inte är försäkrade enligt det lagstadgade sjukförsäkringssystemet.
- b) Om emellertid en person som omfattas av ett system för offentligt anställda är bosatt i en medlemsstat enligt vars lagstiftning
 - rätten att få naturaförmåner inte är förenad med villkor avseende försäkring eller anställning, och
 - ingen pension skall utbetalas,
 skall han av sin sjukkasse rådas till att upplysa vederbörliga myndigheter i den medlemsstat där han är bosatt att han inte önskar begagna sig av den rätt till naturaförmåner som ges enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där han är bosatt. Om så är lämpligt, får detta göras med hänvisning till artikel 17a i förordningen.
22. Utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 21 ovan skall bestämmelserna i artikel 27 i förordningen när det gäller naturaförmåner anses vara tillämpliga på varje person som är berättigad till både en pension enligt Beamtenversorgungsrecht och en pension enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat.
23. Kapitel 4 skall inte tillämpas på personer som har rätt till naturaförmåner som tillhandahålls genom olycksfallsförsäkring för offentligt anställda och personer som behandlas som sådana.

▼B

D. SPANIEN

▼M1

1. Villkoret att en person antingen utövar avlönad verksamhet eller verksamhet som egenföretagare, eller tidigare har varit obligatoriskt försäkrad mot samma risk enligt ett system för anställda eller egenföretagare i samma medlemsstat, vilket föreskrivs i förordningens artikel 1 a iv kan inte göras gällande mot personer som enligt bestämmelserna i det kungliga dekretet nr 317/1985 av den 6 februari 1985 är frivilligt försäkrade inom det allmänna systemet för social trygghet i egenskap av tjänstemän eller på annat sätt anställda vid en internationell mellanstatlig organisation.
2. De förmåner som föreskrivs i det kungliga dekretet nr 2805/79 av den 7 december 1979, om frivillig försäkring inom det allmänna systemet för social trygghet, skall i enlighet med principen om lika behandling utsträckas till andra medlemsstaters medborgare, flyktingar och statslösa som är bosatta inom gemenskapens territorium, och som upphör att vara obligatoriskt försäkrade inom det spanska systemet för social trygghet i och med att de blir anställda vid en internationell organisation.

▼M3

3. a) I alla spanska socialförsäkringssystem, med undantag för systemet för offentligt anställda, militär personal och domstolspersonal, skall varje anställd eller egenföretagare som inte längre är försäkrad enligt spansk lagstiftning fortfarande anses vara försäkrad vid försäkringsfallets inträffande för tillämpningen av bestämmelserna i förordningens avdelning III kapitel 3 om han är försäkrad enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat vid tidpunkten för försäkringsfallets inträffande, eller om så inte är fallet, om en förmån kan utges för samma riskfall enligt en annan medlemsstats lagstiftning. Det senare villkoret skall dock anses vara uppfyllt i det fall som avses i artikel 48.1.
- b) För genomförandet av bestämmelserna i avdelning III kapitel 3 i förordningen skall de år arbetstagaren saknar för att uppnå den ålder, då det är möjligt eller obligatoriskt att gå i pension enligt artikel 31.4 i den konsoliderade texten till lagen om statlig pension, räknas som pensionsgrundande endast om han, vid den tidpunkt då den risk förverkligas som utlöser invalid- eller efterlevandepension, omfattas av det spanska särskilda systemet för offentligt anställda eller utövar en verksamhet som medför samma rättigheter enligt det systemet.

▼B

4. a) Enligt förordningens artikel 47 skall beräkningen av den teoretiska spanska förmånen ske på grundval av den försäkrades faktiska avgifter under åren närmast före betalningen av den sista avgiften till den spanska socialförsäkringen.

▼M2

- b) Det fastställda pensionsbeloppet skall ökas med beloppet på de uppräknings- och ökningarna som beräknas för varje påföljande år för pensioner av samma slag.

▼M3

5. Perioder som har fullgjorts i andra medlemsstater och som måste räknas in i det särskilda systemet för offentligt anställda, militär personal och domstolspersonal kommer, i enlighet med artikel 47 i förordningen, att behandlas på samma sätt som perioder som ligger närmast den tid som har fullgjorts som offentligt anställd i Spanien.
6. Enligt det särskilda systemet för offentligt anställda, militär personal och domstolspersonal avser uttrycket 'acto de servicio' (i tjänsten) olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar inom meningen för och tillämpningen av bestämmelserna i avdelning III kapitel 4 i förordningen.
7. a) I den utsträckning de gäller naturaförmåner, skall avsnitten 2–7 i avdelning III kapitel 1 inte tillämpas på de förmånstagare inom det särskilda systemet för offentligt anställda, militär personal och domstolspersonal som omfattas av Spaniens 'Mutualismo administrativo'.
- b) Om emellertid en person som omfattas av ett av dessa system är bosatt i en medlemsstat enligt vars lagstiftning
 - rätten att få naturaförmåner inte är förenad med villkor avseende försäkring eller anställning, och
 - ingen pension skall utbetalas,
 skall han av sin sjukkasse rådas till att upplysa vederbörliga myndigheter i den medlemsstat där han är bosatt att han inte önskar begagna sig av den rätt till naturaförmåner som ges enligt den nationella

▼M3

lagstiftningen i den medlemsstat där han är bosatt. Om så är lämpligt, får detta göras med hänvisning till artikel 17a i förordningen.

8. Utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 7 ovan skall bestämmelserna i artikel 27 i förordningen när det gäller naturaförmåner anses vara tillämpliga på personer som är berättigad till både en pension enligt särskilda system för offentligt anställda, militär personal och domstolspersonal och en pension enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat.

▼M4

9. Det spanska särskilda systemet för studerande (Seguro escolar) är, för erhållande av förmåner, inte grundat på fullgörande av försäkrings-, anställnings- och bosättningsperioder såsom dessa uttryck definieras i artikel 1 r, s och s a i förordningen. De spanska institutionerna kan därför inte utfärda intyg som gör sammanläggning av perioder möjligt.

Det spanska särskilda systemet kommer ändå att gälla för studenter som är medborgare i andra medlemsstater och som studerar i Spanien, på samma villkor som för studenter som är spanska medborgare.

▼B

E. FRANKRIKE

1. a) Bidrag till äldre anställda, bidrag till äldre egenföretagare och åldersbidrag till jordbrukare skall utges enligt de villkor som gäller för franska arbetare enligt fransk lagstiftning till alla anställda eller egenföretagare som är medborgare i andra medlemsstater och vilka vid tidpunkten för sin ansökan är bosatta inom franskt territorium.
- b) Detsamma skall gälla flyktingar och statslösa personer.
- c) Bestämmelserna i denna förordning skall inte påverka de bestämmelser i fransk lagstiftning enligt vilka uteslutande perioder av arbete som anställd eller perioder som jämföras med sådana eller, i förekommande fall, perioder av arbete som egenföretagare inom den franska republikens europeiska departement och utomeuropeiska departement (Guadeloupe, Guyana, Martinique och Réunion) skall ge rätt till bidrag till äldre anställda.
2. Det särskilda bidraget och den kumulativa ersättningen enligt den särskilda lagstiftningen om social trygghet i gruvor skall endast utges till anställda i franska gruvor.
3. Lag nr 65—555 av den 10 juli 1965, som ger franska medborgare som är eller har varit förvärvsverksamma i utlandet rätt att ansluta sig till det frivilliga åldersförsäkringssystemet, skall gälla medborgare i andra medlemsstater på följande villkor:
 - Den förvärvsverksamhet som ger rätt till frivillig försäkring enligt det franska systemet får inte bedrivas eller ha bedrivits inom franskt territorium eller inom en annan medlemsstats territorium, i vilken stat den anställda eller egenföretagaren är medborgare.
 - Den anställda eller egenföretagaren skall, när han ansöker om försäkring enligt lagen, styrka att han antingen har varit bosatt i Frankrike i minst tio år, i en följd eller sammanlagt under flera perioder, eller att han oavbrutet har varit omfattad av fransk lagstiftning, obligatoriskt eller genom frivillig fortsättningsförsäkring, under lika lång tid.
4. En person som omfattas av fransk lagstiftning enligt förordningens artikel 14.1 eller artikel 14a.1 har för de familjemedlemmar som följer med honom till den medlemsstat inom vars territorium han är förvärvsverksam rätt till följande familjeförmåner:
 - a) förmåner för små barn som utbetalas till tre månaders ålder,
 - b) familjeförmåner som utbetalas enligt artikel 73 i förordningen.
5. Vid beräkningen av det teoretiska beloppet enligt i artikel 46.2 a i denna förordning inom system i vilka ålderspensioner beräknas på grundval av pensionspoäng skall den behöriga institutionen, för alla försäkringsår som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning, beakta det antal pensionspoäng som fås genom att dividera antalet pensionspoäng som har förvärvats enligt den lagstiftning som denna tillämpar med antalet år som motsvarar dessa poäng.
6. a) Gränsarbetare som är förvärvsverksamma som anställda inom en annan medlemsstats territorium än Frankrike och som är bosatta i de franska departementen Haut-Rhin, Bas-Rhin och Moselle skall inom dessa departement vid tillämpningen av artikel 19 i denna förordning ha rätt till vårdförmåner som föreskrivs i det lokala Alsace-Lorraine-systemet enligt dekret nr 46—1428 av den 12 juni 1946 och nr 67—814 av den 25 september 1967.

▼B

- b) Dessa bestämmelser gäller också personer som har rätt till förmåner enligt artikel 25.2, 25.3, 28 och 29 i denna förordning.

▼M2

7. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 73 och 74 i förordningen, skall bostadsförmåner, förmåner för vård av barn i hemmet, familjeförmån för att anställa en registrerad barnskötare och vårdbidrag till föräldrar utges endast till berörda personer och till deras familjemedlemmar som är bosatta inom franskt territorium.

▼B

8. Varje anställd som inte längre är försäkrad enligt det franska allmänna socialförsäkringssystemet om änkepensionsförsäkring eller systemet för lantarbetare skall vid tillämpningen av reglerna i förordningens avdelning III kapitel 3 anses ha samma status som en försäkrad som anställd enligt en annan medlemsstats lagstiftning vid tidpunkten för försäkringsfallets inträffande eller om så inte är fallet, om en efterlevandepension kan utges enligt en annan medlemsstats lagstiftning för anställda. Detta villkor skall dock anses vara uppfyllt i det fall som avses i artikel 48.1.

F. GREKLAND

1. . . .

2. Lagen nr 1469/84 om frivillig anslutning till pensionsförsäkringssystemet för grekiska medborgare och för utländska medborgare med grekisk härkomst gäller enligt nedanstående bestämmelser för medborgare i andra medlemsstater, statslösa och flyktingar som är bosatta inom en medlemsstats territorium.

Under förutsättning att övriga villkor i nämnda lag är uppfyllda får avgifter betalas.

- a) om personen i fråga har sitt hemvist eller är bosatt inom en medlemsstats territorium och någon gång tidigare har varit obligatoriskt ansluten till det grekiska pensionssystemet, eller
- b) om personen, oavsett vistelse- eller bostadsort, antingen tidigare har varit bosatt i Grekland under 10 år oavsett om det har varit i följd eller inte, eller tidigare har varit omfattad av den grekiska lagstiftningen, obligatoriskt eller frivilligt, under en period om 1 500 dagar.
3. Trots gällande bestämmelser som tillämpas av OGA, skall perioder under vilka förmåner utbetalas till följd av olycksfall i arbetet eller vid arbetsjukdom enligt en medlemsstats lagstiftning som har en särskild försäkringsgren för sådana riskfall, anses som försäkringsperioder enligt den lagstiftning som OGA tillämpar och i den mening som avses i förordningens artikel 1 r, under förutsättning att de sammanfaller med sysselsättningsperioder inom jordbrukssektorn i Grekland.
4. Enligt grekisk lagstiftning är tillämpningen av förordningens artikel 49.2 förenad med villkor att den nya beräkningen som avses i nämnda artikel inte leder till ett ogynnsamt resultat för personen.
5. När det enligt stadgebestämmelserna för de grekiska tilläggspensionsförsäkringskassorna (επικουρικά ταμεία) är möjligt att erkänna obligatoriska ålderspensionsförsäkringsperioder som fullgjorts hos grekiska, institutioner för grundförsäkring (κύριας ασφάλισης), skall dessa bestämmelser också tillämpas på obligatoriska pensionsförsäkringsperioder som fullgjorts enligt lagstiftningen i alla andra medlemsstater som ligger inom denna förordnings faktiska tillämpningsområde.
6. Arbetstagare som till och med den 31 december 1992 omfattats av en annan medlemsstats obligatoriska pensionsförsäkring och som för första gången anslutit sig till den obligatoriska grekiska socialförsäkringen efter den 1 januari 1993 skall betraktas som en "tidigare försäkrad" enligt bestämmelserna i lag nr 2084/92.

▼M1

7. Offentligt anställda tjänstemän som är yrkesverksamma eller pensionerade, personer som behandlas som sådana, samt deras familjemedlemmar som är försäkrade inom ett särskilt hälsovårdssystem, kan erhålla vårdförmåner vid sjukdom och moderskap om de har omedelbart behov av sjukvård under en vistelse inom en annan medlemsstats territorium, eller när de beger sig dit för att få den vård deras hälsotillstånd kräver med förhandstillstånd från den behöriga grekiska institutionen, enligt villkoren i artikel 22.1 a och 22.1 c, artikel 22.3 och artikel 31a i den här förordningen, på samma villkor som anställda och egenföretagare som täcks av den grekiska lagstiftningen om social trygghet (lagstadgade system).

▼ M1

8. Artikel 22b skall på motsvarande sätt gälla alla offentligt anställda tjänstemän, personer som behandlas som sådana, samt deras familjemedlemmar som omfattas av ett särskilt grekiskt hälsovårdssystem.

▼ M3

7. (SIC! 9.) När det gäller offentligt anställda och personer som behandlas som sådana och som har anställts fram till och med den 31 december 1982, skall bestämmelserna i avdelning III kapitel 2–3 i förordningen tillämpas analogt på de berörda personerna om de har fullgjort försäkringsperioder i en annan medlemsstat inom ramen antingen för ett särskilt pensionsförsäkringssystem för offentligt anställda eller personer som behandlas som sådana, eller inom ett allmänt system, under förutsättning att de berörda personerna har varit offentligt anställda eller personer som behandlas som sådana i enlighet med den grekiska lagstiftningen.
8. (SIC! 10.) Tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 43a.2 och 51a.2 skall, när inga pensionsrättigheter har förvärvats enligt ett särskilt system för offentligt anställda eller personer som behandlas som sådana, inte påverka tillämpningen av grekisk lagstiftning (lag om civila och militära pensioner) när det gäller överföring av försäkringsperioder från ett särskilt system för offentligt anställda till det allmänna försäkringssystemet för anställda genom betalning av de erforderliga bidragen.

▼ B

G. IRLAND

1. De anställda, egenföretagare, arbetslösa personer, pensionssökande och pensionärer samt deras familjemedlemmar som avses i artikel 19.1, 22.1, 22.3, 25.1, 25.3, 26.1, 28a, 29 och 31 i förordningen och som är bosatta eller vistas i Irland, skall kostnadsfritt ha rätt till all läkarvård som föreskrivs i irländsk lagstiftning när kostnaden för denna vård skall betalas av en institution i en annan medlemsstat än Irland.
2. Familjemedlemmar till en anställd eller egenföretagare som omfattas av en annan medlemsstats lagstiftning än Irlands och som uppfyller denna lagstiftnings villkor för rätt till förmåner, i förekommande fall med beaktande av förordningens artikel 18, skall, om de är bosatta i Irland, kostnadsfritt ha rätt till all läkarvård som föreskrivs i irländsk lagstiftning.
Kostnaden för dessa förmåner skall betalas av den institution hos vilken den anställda eller egenföretagaren är försäkrad.
Om hustrun till den anställda eller egenföretagaren, eller den person som sköter barnen, är förvärvsverksam i Irland skall dock förmåner till familjemedlemmarna fortsatt betalas av den irländska institutionen i den utsträckning som rätten till sådana förmåner har förvärvats uteslutande enligt bestämmelser i irländsk lagstiftning.
3. Om en anställd som omfattas av irländsk lagstiftning har lämnat en medlemsstats territorium för att under sin anställning bege sig till en annan medlemsstats territorium och råkar ut för ett olycksfall innan han kommer dit, skall hans rätt till förmåner med anledning av olycksfallet fastställas
 - a) som om detta olycksfall hade inträffat inom Irlands territorium, och
 - b) utan att man beaktar att han inte befann sig inom Irlands territorium, när man avgör om han till följd av sin anställning var försäkrad enligt denna lagstiftning.
4.

▼ M2

5. Vid beräkning av inkomsten som underlag för beviljande av den sjuk- eller arbetslöshetsförmån som föreskrivs i den irländska lagstiftningen, skall, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 23.1 och 68.1 i förordningen, ett belopp som är lika med den genomsnittliga veckolönen för året i fråga för antingen manliga eller kvinnliga arbetstagare, beroende på vem som berörs, tillgodoräknas den anställda för varje vecka som han eller hon fullgjort som anställd enligt en annan medlemsstats lagstiftning under referensperioden.

▼ B

6. Vid tillämpningen av artikel 40.3 a ii skall endast sådana perioder beaktas under vilka den anställda eller egenföretagaren var arbetsoförmögen enligt irländsk lagstiftning.
7. Vid tillämpningen av artikel 44.2 i fall då det för rätt till ålderspension krävs att man avstår från förvärvsarbete skall en anställd anses uttryckligen ha begärt uppskov med beviljande av ålderspension till vilken han skulle ha rätt enligt Irlands lagstiftning om han fortsätter att förvärvsarbета.

▼B

8.

9. En arbetslös person som återvänder till Irland efter utgången av den tremånadersperiod under vilken han har fortsatt att uppbära förmåner enligt lagstiftningen i Irland vid tillämpning av förordningens artikel 69.1 skall ha rätt till arbetslöshetsförmåner oavsett artikel 69.2, om han uppfyller de villkor som föreskrivs i nämnda lagstiftning.
10. En period som skall omfattas av irländsk lagstiftning enligt förordningens artikel 13.2 f får inte
 - i) beaktas enligt den bestämmelsen som en period omfattad av irländsk lagstiftning vid tillämpningen av förordningens avdelning III, eller
 - ii) göra Irland till behörig stat för utgivande av förmåner som avses i förordningens artikel 18, 38 eller 39.1.

▼M5

11. Rätten att få tillägg till familjeinkomst enbart enligt irländsk lagstiftning skall innehållas när under samma period och för samma familjemedlem familjeförmåner betalas ut enbart enligt Förenade kungarikets lagstiftning, eller med tillämpning av artiklarna 73, 74, 77, 78 eller 78a i förordningen med det belopp dessa förmåner uppgår till.

▼B

H. ITALIEN

Inga.

I. LUXEMBURG

1. Oavsett förordningens artikel 94.2 skall försäkringsperioder eller perioder som behandlas som sådana och som har fullgjorts av anställda eller egenföretagare enligt luxemburgsk lagstiftning om pensionsförsäkring vid invaliditet, ålderdom och vid dödsfall, antingen före den 1 januari 1946 eller före den tidigare dag som föreskrivs i en bilateral konvention, beaktas vid tillämpning av denna lagstiftning endast om personen i fråga kan bevisa att han har fullgjort sex försäkringsmånader enligt det luxemburgska systemet efter ifrågavarande dag. Om flera bilaterala konventioner är tillämpliga skall försäkringsperioder eller perioder som behandlas som sådana beaktas från och med den dag som ligger längst tillbaka i tiden.
2. Vid beviljandet av den fasta delen av luxemburgska pensioner skall försäkringsperioder enligt luxemburgsk lagstiftning, som har fullgjorts av anställda eller egenföretagare som inte är bosatta inom luxemburgskt territorium, från den 1 oktober 1972 anses som bosättningsperioder.
3. Artikel 22.2 andra stycket i denna förordning påverkar inte bestämmelserna i luxemburgsk lagstiftning enligt vilken sjukförsäkringsgodkännande av behandling utomlands inte kan vägras då den nödvändiga behandlingen inte kan ges i storhertigdömet Luxemburg.
4. För att beakta den försäkringsperiod som föreskrivs i artikel 171.7 i socialförsäkringsbalken (Code des Assurances Sociales) skall den luxemburgska institutionen erkänna försäkringsperioder som har fullgjorts av personen i fråga enligt lagstiftningen i varje annan medlemsstat som om de var perioder som hade fullgjorts enligt den lagstiftning som den tillämpar. Denna bestämmelse skall tillämpas endast om personen i fråga senast har fullgjort försäkringsperioder enligt luxemburgsk lagstiftning.

▼M3

5. För en offentligt anställd som inte är underkastad luxemburgsk lagstiftning när han lämnar sin anställning skall beräkningsgrunden för tilldelning av pension vara slutlönen för den berörda personen då han lämnar luxemburgsk offentligt tjänst och denna lön skall fastställas i enlighet med den lagstiftning som gäller då pensionen faller ut.
6. När en person flyttar från ett luxemburgskt lagstadgat system till ett särskilt system för offentligt anställda eller personer som behandlas som sådana i en annan medlemsstat, skall bestämmelserna i den luxemburgska lagstiftningen om retroaktiv försäkring upphöra att gälla.
7. Godkännandet av perioderna i det luxemburgska lagstadgade systemet skall endast vara grundade på de perioder som fullgjorts i Luxemburg.

▼M4

8. De personer som åtnjuter sjukförsäkringsskydd i Storhertigdömet Luxemburg och som bedriver sina studier i en annan medlemsstat befrias från anslutning enligt lagstiftningen i det land där studierna bedrivs.

▼B

3. (SIC! J.) NEDERLÄNDERNA

1. *Sjukvårdskostnadsförsäkring*

a) Då det gäller rätt till vårdförmåner enligt nederländsk lagstiftning avses med personer som har rätt till vårdförmåner personer som är försäkrade eller medförsäkrade enligt det försäkringssystem som omfattas av den nederländska lagen om sjukförsäkring för tillämpning av kapitel 1 i avdelning III (Ziekenfondswet).

b)

c) Vid tillämpningen av förordningen artikel 27—34 behandlas följande pensioner som pensioner som utbetalas enligt de lagbestämmelser som nämns i b (invaliditet) och c (ålderdom) i Nederländernas förklaring enligt artikel 5 i förordningen:

— Pensioner enligt lagen den 6 juni 1966 (Staatsblad 6) om nya regler för tjänstemän och deras efterlevande (Algemene Burgerlijke Pensioenwet).

— Pensioner enligt lagen den 6 oktober 1966 (Staatsblad 445) om nya regler om pensioner för militär personal och deras efterlevande (Algemene militaire Pensioenwet).

— Pensioner enligt lagen den 15 februari 1967 (Staatsblad 138) om nya regler om pension för anställda vid de nederländska järnvägarna och deras efterlevande (Spoorwegpensioenwet).

— Pensioner enligt förordningen om anställningsvillkoren vid de nederländska järnvägarna (Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen) (RDV 1964 NS).

— Förmåner vid pensionering före 65 års ålder enligt ett pensionsystem som syftar till hjälp till anställda och tidigare anställda eller förmåner vid förtidspension enligt ett system för förtidspensionering inrättat av staten eller genom eller enligt ett kollektivavtal eller ett system som utformas av sjukförsäkringsrådet.

d) Familjemedlemmar enligt artikel 19.2, vilka är bosatta i Nederländerna, och anställda eller egenföretagare och deras familjemedlemmar enligt artikel 22.1 b och 22.3 jämförda med artikel 22.1 b och 22.3 jämförda med artikel 22.1 b och artiklarna 25—26, som har rätt till förmåner enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat, skall inte vara försäkrade enligt algemene Wet Bizardere Ziektekosten (Lagen om allmän försäkring mot särskilda medicinska utgifter) (AWBZ).

2. *Tillämpning av Nederländsk lagstiftning om allmän åldersförsäkring (AOW)*

a) Den minskning som avses i artikel 13.1 i lagen om åldersförsäkring (AOW) skall inte tillämpas på kalenderår eller delar därav före den 1 januari 1957, under vilka en pensionsberättigad som inte uppfyller villkoren för att få sådana år betraktade som försäkringsperioder var bosatt inom Nederländernas territorium i åldern 15—65 år, eller under vilka han vid bosättning inom en annan medlemsstats territorium utövade verksamhet som anställd i Nederländerna för en arbetsgivare i det landet.

Personer som var bosatta eller arbetade enligt ovannämnda villkor endast före den 1 januari 1957 skall oavsett artikel 7 i AOW anses vara pensionsberättigade.

b) Den minskning som avses i artikel 13.1 i AOW skall inte tillämpas på kalenderår eller delar därav före den 2 augusti 1989 under vilka den person som är eller var gift — mellan 15 och 65 års ålder — inte var försäkrad enligt nämnda lagstiftning trots att han var bosatt inom en annan medlemsstats territorium än Nederländerna, om dessa kalenderår eller delar därav sammanfaller, å ena sidan med de försäkringsperioder som personens make har uppfyllt enligt den lagstiftningen förutsatt att parets äktenskap bestod under dessa perioder, och å andra sidan med de kalenderår eller delar därav som enligt a skall beaktas.

Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7 i AOW skall personen ifråga anses vara pensionsberättigad.

c) Den minskning som avses i artikel 13.2 i AOW skall inte tillämpas på kalenderår eller delar därav före den 1 januari 1957 under vilka den pensionsberättigades make, som inte uppfyller de villkor som ger honom rätt att få dessa år behandlade som försäkringsperioder, var bosatt i Nederländerna mellan 15 och 65 års ålder, trots att maken var bosatt inom en annan medlemsstats territorium och utövade verksamhet som anställd i Nederländerna för en arbetsgivare där.

▼ **B**

- d) Den minskning som avses i artikel 13.2 i AOW skall inte tillämpas på kalenderår eller delar därav före den 2 augusti 1989 under vilka den pensionsberättigades make var bosatt i en annan medlemsstat än Nederländerna mellan 15 och 65 års ålder och inte var försäkrad enligt nämnda lagstiftning, såvitt avser kalenderår eller delar därav som sammanfaller, å ena sidan med de försäkringsperioder som personens make har uppfyllt enligt denna lagstiftning förutsatt att parets äktenskap bestod under dessa perioder, och å andra sidan med de kalenderår eller delar därav som enligt a skall beaktas.
- e) Punkterna a, b, c och d är endast tillämpliga på en person som har varit bosatt inom en eller flera medlemsstaters territorium efter att ha uppnått en ålder av 59 år och så länge som denna person är bosatt inom något av dessa medlemsstaters territorium.
- f) ► **M2** Som ett undantag från bestämmelserna i artikel 45.1 i AOW och artikel 63.1 i den allmänna lagen om försäkring för efterlevande underhållsberättigade personer (ANW), skall en make till en anställd eller egenföretagare som omfattas av ett obligatoriskt försäkrings-system, och som bor i en annan medlemsstat än Nederländerna, ha rätt att vara frivilligt försäkrad enligt denna lagstiftning men endast för perioder efter den 2 augusti 1989 under vilka den anställda eller egenföretagaren är eller var obligatoriskt försäkrad enligt nämnda lagstiftning. Denna rätt upphör att gälla den dag då den anställdes eller egenföretagarens obligatoriska försäkring upphör. ◀

Nämnda rätt upphör dock inte om den anställdes eller egenföretagarens obligatoriska försäkring upphör till följd av hans död och om hans änka endast uppbär pension enligt den ► **M2** allmänna lagen om försäkring för efterlevande underhållsberättigade personer ◀ (AWW).

Under alla omständigheter upphör rätten till frivillig försäkring den dag då den frivilligt försäkrade uppnår 65 års ålder.

Den avgift som måste betalas för nämnda frivilliga försäkring för en anställd eller en egenföretagare som är obligatoriskt försäkrad enligt den nederländska lagstiftningen om allmän åldersförsäkring (AOW) och ► **M2** allmänna lagen om försäkring för efterlevande underhållsberättigade personer ◀ (AWW) skall fastställas enligt bestämmelserna om fastställande av avgift till den obligatoriska försäkringen, under förutsättning att makens inkomst i detta fall skall anses vara förvärvad i Nederländerna.

För make till en anställd eller egenföretagare som var obligatoriskt försäkrad den 2 augusti 1989 eller därefter skall avgiften fastställas enligt bestämmelserna om fastställande av avgifter till frivillig försäkring enligt den nederländska lagstiftningen ► **M2** allmänna lagen om försäkring för efterlevande underhållsberättigade personer. ◀

- g) Den rätt som avses i f gäller endast om maken till en anställd eller egenföretagare, inom ett år efter det den obligatoriska försäkringen börjat gälla, har informerat Socialförsäkringsbanken (Sociale Verzekeringbank) om avsikten att ansluta sig till den frivilliga försäkringen.

För make till en anställd eller egenföretagare som blev obligatoriskt försäkrad den 2 augusti 1989 eller omedelbart dessförinnan börjar ettårsfristen att löpa den 2 augusti 1989.

Den rätt som avses i f fjärde stycket gäller inte en make — som inte är bosatt i Nederländerna — till en anställd eller egenföretagare på vilken bestämmelserna i artikel 14.1, artikel 14a.1 eller artikel 17 i förordningen är tillämpliga, om maken i enlighet med bestämmelserna i Nederländernas lagstiftning är eller var berättigad till att ensam teckna en frivillig försäkring.

- h) Punkterna a, b, c, d, och f skall inte tillämpas på vare sig de perioder som sammanfaller med perioder som får beaktas vid beräkningen av pension enligt lagstiftningen av pension enligt lagstiftningen om försäkring för ålderspension i en annan medlemsstat än Nederländerna eller på de perioder under vilka personen i fråga uppbar en ålderspension enligt sådan lagstiftning.
- i) Vid tillämpningen av förordningens artikel 46.2 skall endast försäkringsperioder som har fullgjorts efter 15 års ålder enligt den nederländska lagstiftningen om allmän försäkring (AOW) beaktas som försäkringsperioder.

▼ **M2**

3. Tillämpning av Nederländernas allmänna lag om försäkring för efterlevande underhållsberättigade personer.

▼ M2

- a) Varje anställd eller egenföretagare som inte längre omfattas av den nederländska allmänna lagen om försäkring för efterlevande underhållsberättigade personer skall för tillämpningen av bestämmelserna i avdelning III kapitel 3 i förordningen anses vara försäkrad enligt denna lag när försäkringsfallet inträffar, om personen är försäkrad mot samma risk enligt en annan medlemsstats lagstiftning, eller om så inte är fallet, om en efterlevandeförsäkring kan utges enligt en annan medlemsstats lagstiftning. Det senare villkoret skall dock anses vara uppfyllt i det fall som avses i artikel 48.1.
- b) Om en änka enligt a har rätt till änkepension enligt den nederländska allmänna lagen om försäkring för efterlevande underhållsberättigade personer skall denna pension beräknas enligt artikel 46.2 i förordningen.
- För tillämpningen av dessa bestämmelser skall försäkringsperioder som har fullgjorts före den 1 oktober 1959 under vilka den anställda eller egenföretagaren var bosatt inom nederländskt territorium före 15 års ålder eller under vilka han vid fortsatt bosättning inom en annan medlemsstats territorium har förvärvat arbetat i Nederländerna för en arbetsgivare i det landet, också betraktas som försäkringsperioder som har fullgjorts enligt nämnda nederländska lagstiftning.

▼ B

- c) Hänsyn skall inte tas till perioder som skall beaktas enligt b, vilka sammanfaller med försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning om efterlevandepension.

▼ M2

- d) Vid tillämpningen av artikel 46.2 i förordningen skall endast försäkringsperioder som har fullgjorts efter 15 års ålder enligt den nederländska lagstiftningen betraktas som fullgjorda försäkringsperioder.

4. *Tillämpningen av de nederländska lagarna om arbetsoförmåga.*▼ B

- a) Varje anställd eller egenföretagare som inte längre är försäkrad enligt lagen av den 18 februari 1966 om försäkring mot arbetsoförmåga (WAO) och/eller enligt lagen av den 11 december 1975 om arbetsoförmåga (AAW) ► M2 och lagen av den 24 april 1997 om försäkring för egenföretagare vid arbetsoförmåga ◀ (SIC! ► M2 arbetsoförmåga ◀) skall anses vara fortfarande försäkrad vid tidpunkten för försäkringsfallets inträffande för tillämpningen av bestämmelserna i förordningens avdelning III kapitel 3 om han är försäkrad mot samma risk enligt en annan medlemsstats lagstiftning, eller om så inte är fallet, om en förmån kan utges enligt en annan stats lagstiftning för samma riskfall. Det senare villkoret skall dock anses vara uppfyllt i det fall som avses i artikel 48.1.
- b) Om personen enligt a har rätt till en nederländsk invaliditetsförmån skall denna förmån enligt reglerna i förordningens artikel 46.2 beviljas
- i) enligt bestämmelserna i den ovannämnda lagen av den 18 februari 1966 (WAO) om han vid tidpunkten för försäkringsfallets inträffande var försäkrad mot samma risk enligt en annan medlemsstats lagstiftning som anställd i den mening som avses i förordningens artikel 1 a,
 - ii) enligt bestämmelserna i ► M2 lagen av den 24 april 1997 om försäkring för egenföretagare vid arbetsoförmåga ◀ om han vid arbetsoförmågans inträde
 - var försäkrad mot denna risk enligt en annan medlemsstats lagstiftning men inte som anställd i den mening som avses i förordningens artikel 1 a, eller
 - inte var försäkrad mot denna risk enligt en annan medlemsstats lagstiftning men kan göra anspråk på förmåner enligt en annan medlemsstats lagstiftning.

► M2 ————— ◀

- c) Vid beräkning av förmåner som har beviljats enligt ► M2 lagen av den 24 april 1997 om försäkring för egenföretagare vid arbetsoförmåga ◀ eller enligt den ovannämnda lagen av den 11 december 1975 (AAW) skall de nederländska institutionerna beakta
- perioder med betald sysselsättning och perioder som betraktas som sådana och som har fullgjorts i Nederländerna före den 1 juli 1967,
 - försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den ovannämnda lagen av den 18 februari 1966 (WAO),
 - försäkringsperioder som har fullgjorts av personen i fråga efter femton års ålder enligt den ovannämnda lagen av den 11 december 1975 (AAW) i den mån de inte sammanfaller med försäkringspe-

▼B

rioder som har fullgjorts enligt den ovannämnda lagen av den 18 februari 1966 (WAO).

▼M2

— försäkringsperioder som fullgjorts i enlighet med lagen av den 24 april 1997 om försäkring för egenföretagare vid arbetsoförmåga (WAZ).

▼B

- d) Vid beräkningen av den nederländska invaliditetsförmånen enligt förordningens artikel 40.1 skall de nederländska institutionerna inte beakta tillägg som kan beviljas enligt bestämmelserna i lagen om tillägg. Rätten till detta tillägg och storleken av detta beräknas endast på grundval av bestämmelserna i lagen om tillägg.

5. *Tillämpning av nederländsk lagstiftning om familjebidrag*

- a) En anställd eller egenföretagare som blir omfattad av nederländsk lagstiftning om familjeförmåner under ett kvartal och som första dagen i detta kvartal omfattas av en annan medlemsstats motsvarande lagstiftning skall anses försäkrad enligt nederländsk lagstiftning från och med denna första dag.
- b) Storleken på de familjeförmåner, till vilka en anställd eller en egenföretagare som enligt a anses försäkrad enligt nederländsk lagstiftning om familjeförmåner har rätt, skall fastställas enligt närmare regler i den tillämpningsförfordning som avses i förordningens artikel 98.

6. *Tillämpning av vissa övergångsbestämmelser*

Artikel 45.1 skall inte gälla fastställande av rätt till förmåner enligt övergångsbestämmelserna i lagstiftningarna om allmän åldersförsäkring (artikel 46), om allmän försäkring för änkor och för barn, som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna, och om allmän försäkring mot arbetsoförmåga.

▼M5

7. Tillämpning av avdelning II i förordningen på en "directeur grootaandeelhouder" (direktör/största aktieägare) i ett andelsbolag:

Den person som, utöver en verksamhet inom ramen för en arbetsrelation, i Nederländerna utövar en verksamhet för ett andelsbolags räkning i vilket han har ett enligt nederländsk lagstiftning "ansenligt intresse" (dvs. ett intresse som ger mer än 50 % av rösterna), skall enligt bestämmelserna i avdelning II i förordningen betraktas som anställd.

▼B

K. ÖSTERRIKE

▼M3

1. Vid tillämpningen av förordningen skall den österrikiska lagstiftningen om överföring av försäkringsperioder genom att en övergångssumma betalas fortsätta att gälla när ett utbyte äger rum mellan ett allmänt system och ett särskilt system för tjänstemän.

▼B

2. Vid tillämpningen av förordningens artikel 46.2 skall bortses från tillägg till avgifterna för tilläggsförsäkring och tilläggsförmån för gruvarbetare enligt österrikisk lagstiftning. I dessa fall skall det belopp som har beräknats enligt förordningens artikel 46.2 ökas genom tillägg till avgifterna för tilläggsförsäkring och tilläggsförmån till gruvarbetare.
3. Vid tillämpningen av förordningens artikel 46.2 skall för österrikisk lagstiftning den dag som gäller pension (Stichtag) anses som den dag då försäkringsfallet inträffar.
4. Tillämpningen av förordningens bestämmelser skall inte innebära någon reduktion i rätten till förmåner enligt österrikisk lagstiftning med avseende på personer vilkas socialförsäkringssituation har påverkats av politiska eller religiösa skäl eller på grund av deras härkomst.

▼M2

5. Bestämmelserna i artikel 22.1 a i förordningen skall även tillämpas på personer som omfattas av en sjukförsäkring enligt en österrikisk lag om skydd för särskilda offer (Versorgungsgesetze).

▼M3

6. Vid tillämpning av förordningen skall förmåner enligt lagen om skydd av väpnade styrkor (Heeresversorgungsgesetz — HVG) behandlas som förmåner vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar.

▼ **M3**

L. PORTUGAL

När det gäller personer som omfattas av det särskilda systemet för offentligt anställda och personer som behandlas som sådana vilka inte längre arbetar för den portugisiska förvaltningen när de går i pension eller när deras pensionsrättigheter bestäms, skall den sista lönen som de mottog från den förvaltningen beaktas vid uträkningen av pensionen.

▼ **B**

M. FINLAND

1. För att fastställa om perioden mellan försäkringsfallets inträffande och pensionsåldern (antagandeperiod) skall beaktas vid beräkning av den finska arbetspensionen skall försäkrings- eller bosättningsperioder enligt en annan stats lagstiftning, för vilken denna förordning gäller, beaktas såvitt avser villkoret om bosättning i Finland.
2. Om anställning eller verksamhet som egenföretagare i Finland har uppfört och försäkringsfallet inträffar under anställning eller verksamhet som egenföretagare i en annan medlemsstat och om pensionen enligt den finska lagstiftningen om arbetspension inte längre omfattar perioden mellan försäkringsfallet och pensionsåldern (antagan- detid) skall försäkringsperioder enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat beaktas vad avser villkoren för antagandetid som om de vore försäkringsperioder i Finland.
3. Om enligt finländsk lagstiftning tillägg skall betalas av en institution i Finland på grund av försening i handläggningen av en ansökan om förmån, skall en ansökan som har lämnats till en institution i en annan medlemsstat för tillämpning av bestämmelserna i den finska lagstiftningen avseende sådant tillägg anses ha lämnats den dag då ansökan tillsammans med alla nödvändiga bilagor när den behöriga institutionen i Finland.

▼ **M2**

4. Vid tillämpningen av bestämmelserna i avdelning III kapitel 3 i förordningen skall den anställda eller den egenföretagare som inte längre är försäkrad enligt det nationella försäkringssystemet fortfarande betraktas som försäkrad enligt denna lag om han är försäkrad enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat när försäkringsfallet inträffar eller, när detta inte är fallet, om han har rätt till en motsvarande pension enligt samma villkor enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat. Det senare villkoret skall ändå anses vara uppfyllt i det fall som avses i artikel 48.1.

▼ **M3**

5. I de fall då en person som omfattas av ett särskilt system för offentligt anställda är bosatt i Finland och
 - a) bestämmelserna i avdelning III, kapitel 1, avsnitt 2–7 inte tillämpas och
 - b) personen inte har rätt till pension från Finland,
 skall personen ansvara för kostnaderna för de naturaförmåner som han eller någon av hans familjemedlemmar beviljas i Finland i den mån de ersätts genom det särskilda systemet för offentligt anställda och en kompletterande personlig försäkring.

▼ **B**

N. SVERIGE

1. Vid tillämpningen av artikel 18.1 skall, för fastställande av en persons rätt till föräldrapenning, försäkringsperioder som har fullgjorts i en annan medlemsstat anses baserade på samma genomsnittsinkomster som de svenska försäkringsperioder med vilka de sammanräknas.
2. Förordningens bestämmelser om sammanläggning av försäkringsperioder skall inte tillämpas på övergångsbestämmelserna i den svenska lagstiftningen om rätt till förmånligare beräkning av folkpension för personer som är bosatta i Sverige under en fastställd period före pensionsansökan.
3. Vid fastställandet av rätten till förtids- eller efterlevandepension som delvis baseras på framtida antagna försäkringsperioder skall en person anses uppfylla försäkrings- och inkomstvillkoren i den svenska lagstiftningen om han som anställd eller egenföretagare omfattas av ett försäkringssystem eller ett system som grundas på bosättning i en annan medlemsstat.
4. År med vård av små barn skall enligt föreskrivna villkor i den svenska lagstiftningen anses som försäkringsperioder för tilläggspension även om barnet och personen i fråga är bosatt i en annan medlemsstat under

▼B

förutsättning att den person som vårdar barnet är föräldraledig enligt bestämmelserna i lagen om ledighet för vård av barn.

▼M3

5. En person som omfattas av ett särskilt system för offentligt anställda som är bosatt i Sverige och

- a) på vilken bestämmelserna i avdelning III, kapitel 1, avsnitt 2–7 inte är tillämpliga, och

- b) som inte har rätt till svensk pension,

skall ansvara för betalningen av sjukvård som tillhandahålls i Sverige till de belopp som enligt svensk lagstiftning tillämpas på personer som inte är bosatta i landet i den mån som den vård som tillhandahålls omfattas av det särskilda systemet i fråga och/eller av det personliga försäkringssystemet som kompletterar det. Detta tillämpas också en sådan persons make och barn under 18 år.

▼B

O. FÖRENADE KUNGARIKET

1. När en person som normalt är bosatt i Gibraltar, eller som sedan han senast anlände till Gibraltar har varit skyldig att betala avgifter enligt Gibaltars lagstiftning, såsom anställd ansöker om befrielse från betalningen av avgifter under en viss tid till följd av arbetsförmåga, moderskap eller arbetslöshet och begär att avgifter för denna period skall gottskrivas honom, skall vid prövningen av hans ansökan varje period under vilken han har arbetat inom en annan medlemsstats territorium än Förenade kungarikets betraktas som en period under vilken han har varit anställd i Gibraltar och för vilken han har betalat avgifter som anställd enligt Gibaltars lagstiftning.

2. En person har rätt till ålderspension enligt Förenade kungarikets lagstiftning, om

- a) tidigare makes avgifter beaktas som om de vore personens egna avgifter, eller

- b) de gällande avgiftsvillkoren uppfylls av personens make eller tidigare make.

Dessutom gäller i båda fallen att om maken eller tidigare maken är eller har varit omfattad av lagstiftningen i två eller flera medlemsstater som anställd eller egenföretagare, bestämmelserna i förordningens avdelning III kapitel 3 skall tillämpas vid fastställandet av rätten till förmån enligt Förenade kungarikets lagstiftning. I sådant fall skall varje hänvisning i nämnda kapitel 3 till försäkringsperioder anses som en hänvisning till försäkringsperioder som har fullgjorts av

- i) make eller tidigare make, om ansökan görs av en gift kvinna, av en änking eller av en person vars äktenskap har upphört av annan orsak än genom makens död, eller

- ii) tidigare make, om ansökan görs av en änka, som inte uppbar efterlevandepension omedelbart före uppnåendet av pensionsåldern eller som endast uppbar en åldersbestämd änkepension beräknad enligt förordningens artikel 46.2.

3. a) Om en arbetslöshetsförmån enligt Förenade kungarikets lagstiftning utges till en person enligt förordningens artikel 71.1 a ii eller b ii, skall försäkrings- eller anställningsperioder eller perioder som egenföretagare, som har fullgjorts av denna person enligt en annan medlemsstats lagstiftning, betraktas som perioder av vistelse i Storbritannien eller, i förekommande fall i Nordirland, för att uppfylla kraven på en viss vistelseperiod i Storbritannien eller, i förekommande fall i Nordirland, för rätt till barnförmåner enligt Förenade kungarikets lagstiftning.

- b) Om Förenade kungarikets lagstiftning enligt förordningens avdelning II med undantag för artikel 13.2 f skall tillämpas på en anställd eller egenföretagare som inte uppfyller ett villkor om barnförmåner (child benefit) i den lagstiftningen, gäller följande:

- i) Om villkoret avser vistelse i Storbritannien eller, i förekommande fall i Nordirland, skall han, vid prövningen av om villkoret är uppfyllt, behandlas som om han vistades där.

- ii) Om villkoret avser en vistelseperiod i Storbritannien eller, i förekommande fall, i Nordirland, skall sådana försäkrings- eller anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, som personen har fullgjort enligt en annan medlemsstats lagstiftning, anses som vistelseperioder i Storbritannien

▼B

eller, i förekommande fall, Nordirland vid prövningen av om villkoret är uppfyllt.

- c) För rätt till familjebidrag (family allowances) enligt Gibraltars lagstiftning skall bestämmelserna i a och b ovan gälla på motsvarande sätt.
4. De änkeförmåner som utges enligt Förenade kungarikets lagstiftning skall vid tillämpningen av förordningens kapitel 3 betraktas som en efterlevandepension.
5. För tillämpning av artikel 10a.2 på bestämmelserna om rätt till biståndsförmån, vårdbidrag vid invaliditet och invalidpension skall anställningsperiod, period av verksamhet som egenföretagare eller bosättningsperiod som har fullgjorts inom en annan medlemsstats territorium än Storbritanniens beaktas till den del det är nödvändigt för att uppfylla vistelsekravet i Storbritannien före den dag då rätten till förmånen ifråga först uppkommer.
6. Om en anställd, som omfattas av Förenade kungarikets lagstiftning råkar ut för en olycka efter att ha lämnat en medlemsstats territorium för att i sin anställning resa till en annan medlemsstats territorium men innan han kommer dit, skall hans rätt till förmåner till följd av detta olycksfall bestämmas
 - a) som om olycksfallet hade inträffat inom Förenade kungarikets territorium, och
 - b) fastställandet av om han var anställd (employed earner) enligt Storbritanniens eller Nordirlands lagstiftning eller en anställd (employed person) enligt Gibraltars lagstiftning skall ske utan hänsyn till hans bortovaro från Storbritanniens, Nordirlands eller Gibraltars territorier.
7. Förordningen gäller inte bestämmelser i Förenade kungarikets lagstiftning om ikraftträdande av avtal om social trygghet som har slutits mellan Förenade kungariket och en tredje stat.
8. Vid tillämpningen av förordningens avdelning III kapitel 3 skall progressiva avgifter som betalas av den försäkrade personen enligt Förenade kungarikets lagstiftning eller progressiva pensionsförmåner som utbetalas enligt denna lagstiftning inte beaktas. Beloppet av de progressiva förmånerna skall läggas till beloppet av de förmåner som betalas ut enligt Förenade kungarikets lagstiftning och som fastställs enligt det nämnda kapitlet. Summan av dessa två belopp skall utgöra den förmån som faktiskt skall utges till personen.
9.
10. Vid tillämpningen av författningen om avgiftsfri socialförsäkringsförmån och arbetslöshetsförsäkring (Gibraltar), skall varje person som omfattas av denna förordning anses vara normalt bosatt i Gibraltar, om han är bosatt i en medlemsstat.

▼M1

11. Vid tillämpningen av förordningens artiklar 27, 28, 28a, 29, 30 och 31 skall förmåner som betalas ut utanför Förenade kungariket endast på grundval av artikel 95b.8 i den här förordningen anses som en invaliditetsförmån.

▼B

12. Vid tillämpningen av förordningens artikel 10.1 skall varje förmånstagar enligt Förenade kungarikets lagstiftning som vistas inom en annan medlemsstats territorium behandlas som om han under denna vistelse vore bosatt inom denna andra medlemsstats territorium.
- 13.1. Vid beräkning av en inkomstfaktor för fastställande av rätten till förmåner enligt Förenade kungarikets lagstiftning skall, om inte annat följer av punkt 15, varje vecka under vilken en anställd eller egenföretagare har varit omfattad av en annan medlemsstats lagstiftning och som började under det ifrågavarande inkomstskatteåret beaktas i förhållande till Förenade kungarikets lagstiftning på följande sätt:
 - a) Perioder mellan 6 april 1975 och 5 april 1987:
 - i) för varje försäkrings-, verksamhets- eller bosättningsvecka som anställd skall personen i fråga anses ha betalat avgifter som anställd på grundval av inkomster som motsvarar två tredjedelar av den övre inkomstgränsen för detta år,
 - ii) för varje försäkrings-, verksamhets- eller bosättningsvecka som egenföretagare skall personen anses ha betalat klass 2-avgifter som egenföretagare.

▼B

- b) Perioder från och med den 6 april 1987:
 - i) för varje försäkrings-, verksamhets- eller bosättningsvecka som anställd skall personen i fråga anses ha uppburit en veckoinkomst och betalat avgifter som anställd motsvarande två tredjedelar av den övre inkomstgränsen för denna vecka,
 - ii) för varje försäkrings-, verksamhets- eller bosättningsvecka som egenföretagare skall personen i fråga anses ha betalat klass 2-avgifter som egenföretagare.
- c) Före varje full vecka under vilken han har fullgjort en period som har ansetts som försäkringsperiod, anställningsperiod, period av verksamhet som egenföretagare eller bosättningsperiod, skall personen i fråga anses ha haft tillgodoräknade avgifter eller inkomster, allt efter omständigheterna, i den utsträckning som krävs för att hans totala inkomstfaktor för detta skatteår skall nå den nivå som behövs för att detta skatteår skall tillgodoräknas enligt Förenade kungarikets lagstiftning om tillgodoräknande av avgifter eller inkomster.

13.2. Vid tillämpning av förordningens artikel 46.2 b gäller följande:

- a) Om en anställd under något inkomstskatteår som börjar den 6 april 1975 eller senare har fullgjort försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder uteslutande i en annan medlemsstat än Förenade kungariket och tillämpningen av punkt 1 a i eller b i medför att detta år räknas som kvalifikationsår enligt Förenade kungarikets lagstiftning vid tillämpning av förordningens artikel 46.2 a, skall han anses ha varit försäkrad i 52 veckor under detta år i den andra medlemsstaten.
- b) Då varje inkomstskatteår som börjar den 6 april 1975 eller senare inte skall räknas som kvalifikationsår enligt Förenade kungarikets lagstiftning vid tillämpning av förordningens artikel 46.2 a skall varje försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperiod som har fullgjorts under sådant år inte beaktas.

13.3. För att omvandla en inkomstfaktor till försäkringsperioder skall inkomstfaktorn för det aktuella beskattningsåret enligt Förenade kungarikets lagstiftning divideras med detta års lägsta inkomstgräns. Resultatet skall anges som ett helt tal utan hänsyn till återstående decimaler. Det tal som har beräknats på detta sätt skall anses motsvara antalet försäkringsveckor som har fullgjorts enligt Förenade kungarikets lagstiftning under detta år, under förutsättning att talet inte överstiger det antal veckor under vilka personen under året var omfattad av denna lagstiftning.

14. Vid tillämpningen av artikel 40.3 a ii skall endast perioder beaktas under vilka den anställda eller egenföretagaren var arbetsoförmögen enligt Förenade kungarikets lagstiftning.

15.1. Vid beräkningen enligt artikel 46.2 a av det teoretiska beloppet för den del av pensionen som består av en tilläggsdel enligt Förenade kungarikets lagstiftning

- a) skall uttrycket "inkomster, avgifter eller ökningar" i förordningens artikel 47.1 b förstås som ett överskott i inkomstfaktorer som detta definieras i lagen om socialförsäkringspensioner (Social Security Pensions Act 1975) eller, i förekommande fall, författningen om socialförsäkringspensioner (Nordirland), [Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975],
- b) skall det genomsnittliga överskottet i inkomstfaktorer beräknas enligt förordningens artikel 47.1 b, tolkad på det sätt som anges i a ovan, genom att de sammanlagda överskotten som har registrerats enligt lagstiftning divideras med det antal beskattningsår enligt Förenade kungarikets lagstiftning (inklusive beskattningsår med delinkomst) som har fullgjorts enligt denna lagstiftning sedan den 2 april 1978 och som ligger inom den aktuella försäkringsperioden.

15.2. Uttrycket "försäkrings- eller bosättningsperioder" i förordningens artikel 46.2 skall vid beräkningen av storleken av den del av pensionen, som består av en tilläggsdel enligt Förenade kungarikets lagstiftning, förstås som försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts sedan den 6 april 1978.

16. En arbetslös person som återvänder till Förenade kungariket, efter utgången av den tremånadersperiod under vilken han har fortsatt att uppbära förmåner enligt lagstiftningen i Förenade kungariket enligt förordningens artikel 69.1 skall ha fortsatt rätt till arbetslöshetsförmåner oavsett bestämmelserna i artikel 69.2, om han uppfyller de villkor som föreskrivs i nämnda lagstiftning.

▼B

17. För rätt till förmåner vid svår invaliditet skall en anställd eller egenföretagare som är eller har varit omfattad av Förenade kungarikets lagstiftning i enlighet med förordningens avdelning II, med undantag för artikel 13.2 f
 - a) anses ha vistats eller ha varit bosatt i Förenade kungariket under hela den period då han var anställd eller verksam som egenföretagare och var omfattad av Förenade konungarikets lagstiftning även när han vistades eller var bosatt i en annan medlemsstat,
 - b) ha rätt att få försäkringsperioder som anställd eller egenföretagare, som har fullgjorts inom en annan medlemsstats territorium och enligt denna medlemsstats lagstiftning, tillgodoräknade som vistelse- eller bosättningsperioder i Förenade kungariket.
18. En period som omfattas av Förenade kungarikets lagstiftning i enlighet med förordningens artikel 13.2 f får inte
 - i) beaktas enligt denna bestämmelse som en period omfattad av Förenade kungarikets lagstiftning vid tillämpningen av förordningens avdelning III, eller
 - ii) medföra att Förenade kungariket blir behörig stat för utgivande av de förmåner som avses i förordningens artikel 18, 38 eller 39.1.
19. Om inte annat följer av de konventioner som slutits med individuella medlemsstater skall Förenade konungarikets lagstiftning, vid tillämpning av förordningens artikel 13.2 f och tillämpningsförordningens artikel 10b, upphöra att gälla för varje person som tidigare har varit omfattad av Förenade kungarikets lagstiftning som anställd eller egenföretagare, den sista av följande tre dagar:
 - a) Den dag då personen i fråga bosätter sig i den andra medlemsstat som anges i artikel 13.2 f.
 - b) Den dag då anställningen eller verksamheten som egenföretagare, under vilken personen i fråga var omfattad av Förenade kungarikets lagstiftning, upphör, antingen varaktigt eller tillfälligt.
 - c) Den sista dagen i varje period då personen i fråga uppbär brittiska förmåner vid sjukdom eller moderskap (inklusive vårdförmåner för vilka Förenade kungariket är behörig stat) eller arbetslöshetsförmåner, om perioden
 - i) började före den dag då personen i fråga bosatte sig i en annan medlemsstat, eller, om perioden började senare,
 - ii) följde omedelbart efter den period då personen i fråga var anställd eller verksam som egenföretagare i en annan medlemsstat och då var omfattad av Förenade kungarikets lagstiftning.
20. Den omständigheten att en person har blivit omfattad av en annan medlemsstats lagstiftning i enlighet med förordningens artikel 13.2 f, tillämpningsförordningens artikel 10b och punkt 19 ovan, skall inte hindra att
 - a) Förenade kungariket som behörig stat på denna person tillämpar de bestämmelser som avser anställda eller egenföretagare i förordningens avdelning III kapitel 1, kapitel 2 avsnitt 1 eller artikel 40.2, om han kvarstår som anställd eller egenföretagare i förhållande till dessa bestämmelser och i denna egenskap senast var försäkrad enligt Förenade kungarikets lagstiftning,
 - b) denna person behandlas som anställd eller egenföretagare vid tillämpningen av förordningens avdelning III kapitel 7 och 8 eller tillämpningsförordningens artikel 10 eller 10a, förutsatt att den britiska förmånen enligt avdelning III kapitel 1 kan betalas till honom i enlighet med a.

▼M4

21. När det gäller antingen en studerande eller en studerandes familjemedlemmar eller efterlevande skall artikel 10 a.2 i förordningen inte gälla förmåner som är avsedda att enbart vara särskilt skydd för människor med funktionshinder.

▼M5

21. Rätten till familjetillägg enbart enligt Förenade kungarikets lagstiftning skall innehållas när under samma period och för samma familjemedlem familjeförmåner betalas ut enbart enligt Irlands lagstiftning, eller med tillämpning av artiklarna 73, 74, 77, 78 eller 78a i förordningen med det belopp dessa förmåner uppgår till.

▼M5**▼B***BILAGA VII (B) (2) (5) (6) (15)***TILLFÄLLEN VID VILKA EN PERSON SAMTIDIGT SKALL
OMFATTAS AV LAGSTIFTNINGEN I TVÅ MEDLEMSSTATER**

(Förordningens artikel 14c b)

1. När en person är egenföretagare i Belgien och anställd i en annan medlemsstat.
2. När en person som är bosatt i Danmark är egenföretagare i Danmark och anställd i en annan medlemsstat.
3. Vad avser olycksfallsförsäkringen inom jordbruket och ålderspensionsförsäkringen för jordbrukare: när en person är egenföretagare inom jordbruket i Tyskland och anställd i en annan medlemsstat.
4. När en person som är bosatt i Spanien är egenföretagare i Spanien och anställd i en annan medlemsstat.
5. När en person är egenföretagare i Frankrike och anställd i en annan medlemsstat än Luxemburg.
6. När en person är egenföretagare inom jordbruket i Frankrike och anställd i Luxemburg.
7. Vad avser pensionsförsäkringssystemet för egenföretagare: när en person är egenföretagare i Grekland och anställd i en annan medlemsstat.
8. När en person är egenföretagare i Italien och anställd i en annan medlemsstat.

▼M5**▼B**

10. När en person är egenföretagare i Portugal och anställd i en annan medlemsstat.
11. När en person är bosatt i Finland är egenföretagare i Finland och anställd i en annan medlemsstat.
12. När en person som är bosatt i Sverige är egenföretagare i Sverige och anställd i en annan medlemsstat.

▼ **M5***BILAGA VIII*

(Artikel 78a i förordningen)

SYSTEM AVSEDDA ENBART FÖR FAMILJEBIDRAG ELLER TILLÄGGSBIDRAG ELLER SÄRSKILDA BIDRAG FÖR BARN SOM MIST EN AV FÖRÄLDRARNA ELLER BÅDA FÖRÄLDRARNA**A. BELGIEN**

- a) Familjetillägg enligt de samordnade lagarna om familjetillägg för anställda.
- b) Familjeförmåner enligt lagstiftningen om familjeförmåner för egenföretagare.
- c) Familjeförmåner enligt systemet för f.d. tjänstemän i Belgiska Kongo och Rwanda-Urundi.

B. DANMARK

”De särskilda barnbidrag och de ordinarie och extra barnbidrag som beviljas när vårdnadshavaren är ensamförsörjare.

Dessutom barnfamiljetillägg, som beviljas till alla barn under 18 år när de bor i Danmark och när vårdnadshavaren är fullt skattepliktig enligt dansk lag.”

C. TYSKLAND

Inget

D. SPANIEN

Inget

E. FRANKRIKE

Samtliga bassystem för social trygghet, med undantag för de särskilda systemen för anställda (tjänstemän, offentligt anställda, sjömän, notarier, anställda vid EDF-GDF, SNCF och RATP, personalen vid Operan och vid Comédie française, etc.), dock ej systemet för gruvarbetare.

F. GREKLAND

Inget

G. IRLAND

Förmåner för barn, förmåner (avgiftsfinansierade) för barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna och höjningar av änkepensioner (avgiftsfinansierade) som skall utges för behöriga barn enligt Social Welfare (Consolidation) Act 1993 med ändringar.

H. ITALIEN

Inget

I. LUXEMBURG

Inget

J. NEDERLÄNDERNA

Inget

K. ÖSTERRIKE

Inget

L. PORTUGAL

Inget

M. FINLAND

Inget

▼ M5

N. SVERIGE

Inget

O. FÖRENADE KUNGARIKET

”1. Storbritannien och Nordirland

Bestämmelser enligt Social Security Contributions and Benefits Act 1992 (Lagen om socialförsäkringsavgifter och förmåner) och Social Security Contributions and Benefits (Northern Ireland) Act 1992 om förmåner för barn (däribland alla högre belopp för ensamstående föräldrar); bidrag för barn vars vårdnadshavare är pensionär och bidrag till vårdnadshavare.”

2. Gibraltar

Bestämmelser enligt Social Security (Open Long-Term Benefits Scheme) Ordinance 1997 och Social Security (Closed Long-Term Benefits Scheme) Ordinance 1996 om ökning av bidrag för barn vars vårdnadshavare är pensionär och bidrag till vårdnadshavare.

*Tillägg***LISTA ÖVER ÄNDRINGSAKTER — RÅDETS FÖRORDNINGAR 1408/71 OCH 574/72**

- A. Anslutningsakten för Spanien och Portugal (EGT nr L 302, 15.11.1985, s. 2).
 - B. Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige (EGT nr C 241, 29.8.1994, s. 1), anpassad genom beslut 95/1/EG (EGT nr L 1, 1.1.1995, s. 1).
1. Uppdatering har gjorts efter rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983 (EGT nr L 230, 22.8.1983, s. 6).
 2. Rådets förordning (EEG) nr 1660/85 av den 13 juni 1985 om ändring av dels förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, dels förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71. (EGT nr L 160, 20.6.1985, s. 1; spansk text: DO Edición especial, 1985 (05.V4) p. 142; portugisisk text: JO Edição Especial, 1985 (04.F4) p. 142; svensk text: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04) s. 67; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 61).
 3. Rådets förordning (EEG) nr 1661/85 av den 13 juni 1985 om teknisk anpassning av gemenskapens regler om social trygghet för migrerande arbetare avseende Grönland (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 160, 20.6.1985, s. 1; spansk text: DO Edición especial, 1985 (05.V4) p. 148; portugisisk text: JO Edição Especial, 1985 (04.F4) p. 148; svensk text: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04) s. 67; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 67).
 4. Kommissionens förordning (EEG) nr 513/86 av den 26 februari 1986 om ändring av bilagorna 1, 4, 5 och 6 till rådets förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 51, 28.2.1986, s. 44; svensk text: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04) s. 73; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 73).
 5. Rådets förordning (EEG) nr 3811/86 av den 11 december 1986 om ändring av dels förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, dels förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 335, 16.12.1986, s. 5; svensk text: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04) s. 86; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 86).
 6. Rådets förordning (EEG) nr 1305/89 av den 11 maj 1989 om ändring av dels förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, dels förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 131, 13.5.1989, s. 1; svensk text: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04) s. 143; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 143).
 7. Rådets förordning (EEG) nr 2332/89 av den 18 juli 1989 om ändring av dels förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, dels förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 224, 2.8.1989, s. 1; svensk text: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04) s. 154; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 154).
 8. Rådets förordning (EEG) nr 3427/89 av den 30 oktober 1989 om ändring av dels förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, dels förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 331, 16.11.1989, s. 1; svensk text: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (05) s. 165; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 165).
 9. Rådets förordning (EEG) nr 2195/91 av den 25 juni 1991 om ändring av dels förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, dels förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förord-

- ning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 206, 29.7.1991, s. 2; svensk text; EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (05) s. 46; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 46).
10. Rådets förordning (EEG) nr 1247/92 av den 30 april 1992 om ändring av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 136, 19.5.1992, s. 2; svensk text; EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (05) s. 124; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 124).
 11. Rådets förordning (EEG) nr 1248/92 av den 30 april 1992 om ändring av dels förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, dels förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 136, 19.5. 1992, s. 7; svensk text; EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (05) s. 130; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 130).
 12. Rådets förordning (EEG) nr 1249/92 av den 30 april 1992 om ändring av dels förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, dels förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 136, 19.5.1992, s. 28; svensk text; EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (06) s. 151; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (06), s. 151).
 13. Rådets förordning (EEG) nr 1945/93 av den 30 juni 1993 om ändring av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning 1408/71 och förordning (EEG) nr 1247/92 om ändring av förordning (EEG) nr 1408/71. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 181, 23.7.1993, s. 1; spansk text: DO Edición especial 1985 (05.V4) p. 142; portugisisk text: JO Edição Especial, 1985 (04.F4) p. 142; svensk text; EGT Specialutgåva 1994, område 05 (04) s. 63; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 63).
 14. Rådets förordning (EEG) (SIC! (EG)) nr 3095/95 av den 22 december 1995 om ändring av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning 1408/71 och förordning (EEG) nr 1247/92 om ändring av förordning (EEG) nr 1408/71 samt förordning (EEG) nr 1945/93 om ändring av förordning (EEG) nr 1247/92. (EGT nr L 335, 30.12.1995, s. 1).
 15. Rådets förordning (EEG) (SIC! (EG)) nr 3096/95 av den 22 december 1995 om ändring av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen och förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning 1408/71. (EGT nr L 335, 30.12.1995, s. 10.)
 16. Rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 om ändring och uppdatering av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, samt av förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning 1408/71. (EGT nr L 28, 30.1.1997, s. 1.)